

ABONAMENTS

Barcelona i veïnatge de la República: 100 pessetes anuals.
 Península i Pòrtugues: 120 pessetes anuals.
 Països concrets: 140 pessetes anuals.
 Altres països: 160 pessetes anuals.

DIARI D'AVISOS I NOTÍCIES

ANUNCIS I RECLAMS SEGONS TARIFES

LA PUBLICITAT

BARCELONA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: CORREUS CATALANES, 380, 1.ª — TELÈFON 15490
 TALLERS D'IMPRESSIÓ: CARRER DE BARCELONA, 11-13. — TELÈFON 10608

EL TEMPS

Pressió atmosfèrica del mar: 761,6 mm. Temperatura actual: 6,2 graus. Humiditat relativa: 69 per cent. Viciositat del vent: 4 quilòmetres per hora, del sud. Viciositat horària: en progressió. Viciositat horària del vent: 1,10 d'Acu. i C. En les darreres 24 hores: Temperatura màxima: 14,0 graus. Temperatura mínima: 1,7 graus. Recorregut del vent: 273 quilòmetres. Precipitació: 0,0 litres per metre quadrat. Inclinació en el dia: 0,00. Hora de la mar: 10,16.

Contra la lluita de classes

Amenaces insensates

A Madrid els patrons, reunits en assemblea, han acordat constituir-se en Bloc Patronal. Les conclusions aprovades en les quals es manifesta el propòsit de defensar-se energicament en tots els terrenys i es proposa gairebé el locut, tenen tot l'aire d'una declaració de guerra. Els patrons madrilenys volen crear el front únic a Madrid i estendre'l després a tot Espanya. Els socialistes, per la seva banda, activen la seva campanya de proselitisme i també pretenen establir un front únic peninsular. Es a dir, d'una banda i altra s'anuncia la lluita de classes amb totes les seves conseqüències. I, mentrestant, el Govern què fa? El Govern cuina la crisi; ara com ara, el ciutadà imparcial no sap trobar una resposta més congruent. El mal és, però, que tant els uns com els altres, patrons i socialistes revolucionaris, treballen per a crear una atmosfera que faci la crisi, si és que finalment esclata, més confusió i més temible. Els patrons neguen que pretenguin fer política de cap mena; no obstant, totes les seves iniciatives, com totes les conclusions fetes públiques fins ara, no tenen sinó abast polític, encara que aquesta intenció vulgui ésser desfigurada amb una indignació de classe que, si fos sincera, seria massa irreflexiva.

A Catalunya tenim el trist mèrit d'haver-hi precedit en aquestes lluites, i no ens fa cap il·lusió reprendre-les altra vegada. Si l'autonomia ha de tenir alguna exemplaritat, aquesta n'és una. No regatejarem esforços en la defensa del règim, com no n'estalviarem per fer-lo triomfar; però, si amb autonomia i amb òrgans de govern aptes per a endegar moltes qüestions ens haviem de sotmetre encara al ritme d'uns impulsos que no coincideixen amb els nostres, hauríem avançat ben poca cosa. Ni els socialistes poden pretendre que les masses obreres catalanes estableixin una comunitat absoluta amb la seva, ni el llamant Bloc Patronal ha d'esperar que els patrons catalans s'hi lliguin per una campanya política determinada. La majoria del poble de Catalunya ha optat per un govern d'esquerres, i com que el té, mentre la majoria no canviï de parer, ell serà el legítim representant de l'opinió catalana. És evident que una part d'aquesta opinió discrepa de la majoria; això no pot sorprendre ningú, perquè en totes les situacions existirà un residu de descontentament insoluble. Allò que no podrà fer mai aquesta minoria, sigui la que sigui, serà connectar-se amb altres forces de fora per imposar el seu criteri dintre de Catalunya. I no ho podrà fer mai, no perquè hi hagi cap coacció externa que li ho impedeixi, sinó perquè sabrà molt bé que un error d'aquesta magnitud l'annihilarà com a força política a Catalunya.

El Bloc Patronal madrileny ha començat desafiant, i seria lamentable que algú d'aquí es deixés impressionar per aquelles gallardies verbals. Els patrons de Madrid volen la derogació dels Jurats Mixtos i d'altres organismes per l'estil, i acompanyen la seva petició d'amenaques inadmissibles. Ningú no sostindrà la perfecció d'aquests or-

Incident amb motiu de la conferència de Maeztu

¿El barret fort, senyal de feixisme?

Ahí a la nit havia de donar la seva anunciada conferència al Col·leu Pompeu el conegut ex-ambaixador de la dictadura a l'Argentina i actual doctrinari del feixisme, Ramiro de Maeztu.

Poc abans de començar l'acte, esclataren uns petards que havien estat col·locats al water; l'explosió provocà la caiguda d'un embà. Durant la conferència, alguns espectadors la interromperen sorollosament; els avaluadors foren coneguts.

A la sortida, al lloc conegut pels jardinetes, uns grups començaren a cridar "Visca el Front Únic!" i "Mori el feixisme!", i en senyal de protesta apodregaren i assaltaren un tramvia. Els mateixos grups apallissaren un passant d'un altre tramvia. La causa de la pol·lèsia fou que el passant duia barret fort, l'ús del qual, segons sembla, és un distintiu feixista.

Avísada la guàrdia d'assalt, comparegué a dispersar els avaluadors, cosa que aconseguí després d'enganyar amb paraules a l'aire.

La crisi pot ésser plantejada d'un moment a l'altre

Per si no sorgeix de la reunió de la minoria radical, en la qual es lliurarà un important document al senyor Lerroux, les dretes maniobren per provocar-la al Parlament

gans, ni el seu funcionament podrà ésser ofert com un model: cal pensar que són organismes novells que encara no han engalat del tot amb la realitat, i el seu funcionament pateix de certes asprors. Cal que treballin per a adaptar-se com més aviat millor a les exigències presents fins que arribaran a tenir la consideració de veritables tribunals. Suprimir-los, per no substituir-los amb res, seria tornar al règim d'odiós violències que costen sang i no adoben res. I no hi ha cap impaciència per legítima que sigui, que pugui justificar una regressió tan avorible.

Altament, quan no existia cap dels organismes de caràcter social que avui fan l'aprenentatge, molta dels que ara els troben insuportables els demanaven i es desesperaven perquè no existien. La realització de l'equitat absoluta és un problema que difícilment tindrà mai una solució satisfactòria per a tothom; l'únic camí que es pot emprendre amb esperança és el de la llei servida pels interessats; fora d'això, el remei seria pitjor que la malaltia. Abans de destruir i de llançar per ineffectiu un instrument nou, que ens pot semblar inútil perquè encara no en sabem treure tota la utilitat i el rendiment que n'esperem, és molt més racional esforçar-nos a adaptar-lo i educar la mà que ha de manejar-lo. No és amb apel·lacions a la força ni amb declaracions de guerra entre uns classes i altres que pot adquirir-se aquesta habilitat i el tacte necessari per a convertir en beneficis tot allò que la nostra nerviositat i la nostra inexperiència ens fan semblar perillós i inútil.

Lindbergh complicat en un gran escàndol d'aviació

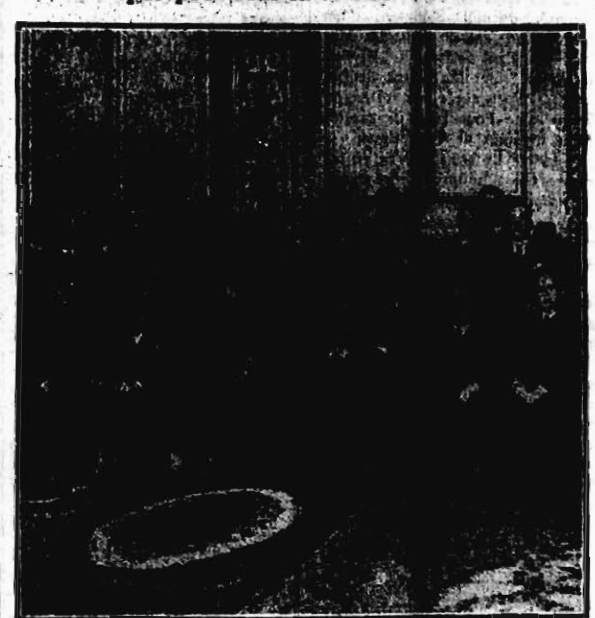
Washington, 27. — A jutjar per totes les evidències documentals que va traient a la llum del dia una comissió senatorial nord-americana, l'"escàndol d'aviació" promet fer època en la corrompuda vida política i econòmica dels Estats Units, arribant els esquitxos a l'ex-President Hoover i a diversos dels membres del seu Govern, molt particularment a Mr. Brown, director general de Comunicacions, i a alguns secretaris departamentals. La investigació que es porta a cap ha posat de relleu l'existència de confabulacions de tal abast que han estat considerades suficientment greus per a cancel·lar els contractes que tenia el Govern amb diverses companyies particulars que explotaven vint-i-sis línies de comunicacions aèries, que abasten gairebé tot el territori dels Estats Units. I han donat lloc ja a què es digui públicament que l'administració de mister Hoover està amenaçada per un escàndol de proporcions tal vegada tan vastes i voluminoses com el que enfonçà en el descrèdit el President Warren Gamaliel Harding.

Actualment es topa amb grans dificultats, no obstant, per a descobrir el veritable abast i les ramificacions dels "negocis" que s'han realitzat al voltant dels contractes per a l'exploració i construcció d'aparells i línies de comunicacions. Gairebé totes les proves documentals que es guardaven als arxius ministerials de Washington han desaparegut. William P. Mac Cracken, sots-secretari de Comerç en el Govern de Mr. Hoover, ha estat detingut, acusat d'haver cremat una quantitat enorme de cartes i documents

La situació política

La crisi pot ésser plantejada d'un moment a l'altre

Per si no sorgeix de la reunió de la minoria radical, en la qual es lliurarà un important document al senyor Lerroux, les dretes maniobren per provocar-la al Parlament

La minoria radical, presidida pel senyor Lerroux, reunida en una sala del Congrés

Lindbergh complicat en un gran escàndol d'aviació

Washington, 27. — A jutjar per totes les evidències documentals que va traient a la llum del dia una comissió senatorial nord-americana, l'"escàndol d'aviació" promet fer època en la corrompuda vida política i econòmica dels Estats Units, arribant els esquitxos a l'ex-President Hoover i a diversos dels membres del seu Govern, molt particularment a Mr. Brown, director general de Comunicacions, i a alguns secretaris departamentals. La investigació que es porta a cap ha posat de relleu l'existència de confabulacions de tal abast que han estat considerades suficientment greus per a cancel·lar els contractes que tenia el Govern amb diverses companyies particulars que explotaven vint-i-sis línies de comunicacions aèries, que abasten gairebé tot el territori dels Estats Units. I han donat lloc ja a què es digui públicament que l'administració de mister Hoover està amenaçada per un escàndol de proporcions tal vegada tan vastes i voluminoses com el que enfonçà en el descrèdit el President Warren Gamaliel Harding.

Actualment es topa amb grans dificultats, no obstant, per a descobrir el veritable abast i les ramificacions dels "negocis" que s'han realitzat al voltant dels contractes per a l'exploració i construcció d'aparells i línies de comunicacions. Gairebé totes les proves documentals que es guardaven als arxius ministerials de Washington han desaparegut. William P. Mac Cracken, sots-secretari de Comerç en el Govern de Mr. Hoover, ha estat detingut, acusat d'haver cremat una quantitat enorme de cartes i documents

Madrid, 27. — La situació política continua en la mateixa confusió que la setmana passada. La crisi està virtualment plantejada, i si no és un fet és per la gran desorientació que hi ha quant a la solució que pugui ésser-li donada. En aquesta situació, tant pot plantejar-se demà com aguantar aquesta espera per temps indefinits.

Tot depèn de les posicions que els diversos grups prenguin en definitiva. Es dona molta importància a la reunió que celebrerà demà la minoria radical, puix que és probable que no s'espera a plantejar la crisi al Parlament, la qual cosa tindria com a efecte, per precepte constitucional, que el senyor Lerroux pogués presidir el nou Govern.

En aquest aspecte han estat molt comentades les declaracions del l'ex-director general de Treball, senyor Roig Ibáñez.

El malestar en la nostra minoria —ha dit el diputat radical— és insubornable. La major part dels seus components estan en desacord amb la inacció que precipita el Govern cap al fracàs i el Parlament cap al descrèdit. Estem decidits a no ésser presoners del grup que exhibeix la parcialitat política i adopta actituds ja condemnades per l'opinió pública. Nosaltres no ens sotmetem sinó als imperatius de l'interès nacional i als dictats de la consciència. El senyor Lerroux és el cap indiscutible. La seva sensibilitat s'acredita en l'oposició al desgovern d'Azahar. Pretenem la independència plena del Govern, que no s'assegura poliment amb rebutjar la tutela dels partits de dreta, sinó trencant amb tota mediatització socialista, amb la qual es tenen excessives contemplacions a pesar del seu apartament de la legalitat.

(Segueix a la pàg. 6, col. 3)

A la pàgina 3:
 "LA CONSCIENCIA NACIONAL DELS CATALANES"
 per JOAN SACS

L'estat de salut del Sr. Martí Esteve

Malgrat l'atac hepàtic que abans d'ahir sofri el conseller de Finances, senyor Martí Esteve, ahir despatxà a casa seva, del lit estant, amb alguns alts funcionaris del seu Departament.

El senyor Martí Esteve, que se troba millorat de la seva malaltia, està, de totes maneres, alguns dies sense sortir de casa. Segons apreciació dels facultatius, si no sorgeixen complicacions del tot inesperades, el conseller de Finances podrà reintegrar-se plenament a les funcions del càrrec dintre una setmana com a màxim.

Durant el dia d'ahir foren nombroses les persones que s'interessaren pel malalt; les que el visitaren i emportaren la impressió que l'estat del conseller, malgrat unes lleugeres decimes de temperatura, autoritzava a l'optimisme.

EL JOC A BARCELONA

El Govern continuà ocupant-se del problema plantejat amb motiu de la dimissió del senyor Tomàs Ramon

En la nostra edició anterior assabentàvem els lectors que el senyor Tomàs Ramon, abans d'entrar a la Presidència, cridat pel senyor Companys, havia desmentit categòricament una determinada informació d'un diari local; especialment va negar-nos tot el que feia referència a la suposada pretensió que el President fes determinades manifestacions, i que ell tingués el propòsit d'absentar-se de Barcelona.

Sembla que, en haver finalitzat l'entrevista celebrada entre el senyor Companys i l'ex-comissari, i de la qual ja donàrem compte, el President demanà el periodista que havia donat la informació de referència.

Segons va comunicar-se'ns, pels volts de les nou va estar a la Generalitat l'esmentat periodista. Va ratificar-se en tot el que havia manifestat, i és possible que s'hagués ofert per a totes les diligències que hom cregués oportunes.

Aprofitant aquest oferiment, el senyor Companys va fer demanar a l'Excm.ª senyor Tomàs Ramon, on manifestaren que ja n'havia sortit.

En efecte; contràriament al que era de suposar, el senyor Tomàs Ramon s'havia absentat de Barcelona en direcció a València.

Hom deia que ja a mitja tarda el seu secretari, senyor Claret, havia estat a l'Excm.ª senyor Companys per tal de recollir la documentació, i que poc després el senyor Tomàs Ramon havia cridat al seu despatx els alts funcionaris per acomiadar-se'n, entrevista que fou en extrem breu.

LA INFORMACIÓ

Ahí a la tarda el senyor Selves estigué a l'Excm.ª senyor General per tal de prosseguir la informació que li fou encomanada per acord del darrer Consell de la Generalitat.

Sembla que en l'expedient que s'està incoant ahir declararen el Comissari-cap senyor Ladislau Franco i el cap de la Secció d'Ordre públic senyor Llinàs.

MANIFESTACIONS DEL CONSELLER DE GOVERNACIÓ

En rebre el senyor Selves ahir passada els periodistes, va manifestar-los que, d'acord amb les facultats que li foren atorgades en el Consell de di-lluns, havia dedicat gairebé tot el matí i tota la tarda a realitzar investigacions a propòsit de la qüestió de joc. Digué que havia cridat els propietaris dels diversos cafés i bars que havien estat denunciats i multats perquè s'hi jugava a jocs prohibits, car es tracta d'un afer al qual li interessa que s'aclareixi. També digué que havia cridat la policia i tots els que puguin aportar dades interessants respecte a l'afar.

Va afegir que de tot el que es faci en donarà compte al Govern, el qual prendrà les resolucions que cregui pertinents. Totes les declaracions—digué—són preses taquígrafament i seran firmades pels declarants.

EL PETIT CONSELL D'AHIR

Ahí al migdia, el senyor Alavedra, en rebre els periodistes que fan informació a la Generalitat, va manifestar-los que a la tarda se celebraria un petit Consell al Parlament.

En efecte; pels volts de dos quarts de vuit es reuniren al saló de la Presidència del Parlament, sota la del senyor Companys, tots els consellers de la Generalitat, excepció feta del senyor Martí Esteve.

El primer a sortir-ne fou el senyor Selves. El Consell va prorrogar-se encara uns vint minuts.

A la sortida interrogàrem el senyor Companys; el President va manifestar-nos que el Consell s'havia limitat a un canvi d'impressions.

Amb tot, com que pels passadissos hom feia determinats comentaris li preguntàrem:

—Hi ha ja nou comissaris?
 —Encara no—respongué—. Demà tornarem a reunir-nos i veurem.
 —Se n'ha parlat, doncs?
 —Sí, és clar. Ens hem dedicat a l'estudi i al comentari dels darrers fets.
 —Però, noms?
 —No encara. Demà ja veurem.
 —Es cert, tal com afirmem els diaris del vespre, que el senyor Tomàs Ramon ha sortit de Barcelona?
 —Sí. Deu haver anat a reposar. Però això ja no és de la meua incumbència, sinó de la del conseller de Governació.

Un gran artista i un gran català

Josep Llimona ha mort

Ahí, a primera hora del matí, moria a Barcelona l'escultor Josep Llimona. Feia molt temps que estava malalt, i encara que la malaltia no el privava d'ocupar-se de moltes coses i d'atendre la presidència de la Junta de Museus, d'uns quants mesos ençà els seus intims temien que ben aviat seria impossible neutralitzar els estralls que la malaltia pertinaç anava causant en el seu cos depauperat pels llargs patiments. Durant aquests últims quinze dies, però, el mal prengué proporcions tan alarmants que el dolorós desallau es feia present a tots els que el voltaven.

Així i tot, la mort, anunciada amb tan cruel anticipació, ha produït una impressió profunda als que a despit de veure-la imminent, fatal, no saben avenir-se a la pèrdua de l'amic, del mestre, de l'home de les altes qualitats de cor i d'intel·ligència del gran artista que Catalunya plora i enyorarà per molt de temps.

Josep Llimona tenia setanta anys i era fill d'una família d'industrials barcelonins. Havia començat els estudis al taller de l'escultor Nobas i a l'Escola de Belles Arts amb Martí i Alzina. A setze anys guanyà la pensió Fortuny, concedida per l'Ajuntament de Barcelona, i marxà a Roma, on entre altres treballs modelà una estàtua equestre de Ramon Berenguer el Gran, en

tic que en diguérem modernisme i ara amb En Gaudí, ara amb altres, col·laborà a l'adveniment d'un art català particularíssim. Aquesta coincidència, o més ben dit, aquesta convergència curiosa i memorable, aconseguí la seva manifestació més típica en el monument al doctor Robert, on la inspiració d'En Llimona troba en la genialitat d'En Gaudí un camp propici a la seva personal concepció plàstica. Indubtablement, d'aquell conjunt rar, desorbitat, les escultures d'En Llimona són l'element que resistirà victoriosament totes les mudances en el gust i el concepte estètic.

La llista de les seves realitzacions és llarguíssima i algunes han adquirit una popularitat ben merecuda, com el nu de marbre que decora el baci que hi ha al mig del jardí davant del Parlament, al Parc de la Ciutadella, el Sant Jordi que al·lira la ciutat del passeig de Montjuïc, a la rotonda que dona al pla del Llobregat, i l'estàtua del Treball, emplaçada davant del pavelló de la ciutat també a Montjuïc, cedida per l'autor a Barcelona. Entre aquestes obres que l'admiració popular, coincidint amb la crítica, han fet més gloriosos el nom de l'artista, hi ha l'impressionant Crist del Camí de la Cova a Montserrat.

Llimona, que havia produït copiosament, té obres en moltes col·leccions particulars, i fora de Cata-

Josep Llimona, al seu taller, al costat d'una de les seves obres. (Foto. Torrents)

recompensa de la qual li fou renovada la pensió. A l'any 1888, aquesta obra, realitzada en les dimensions definitives, obtingué medalla d'or a l'Exposició Universal de Barcelona. Per aquella època guanyà el concurs obert per a l'execució d'una estàtua de Ramon Berenguer el Vell, que, realitzada en bronze, figura al Saló de Sant Joan. També són d'En Llimona els relleus del sòcol del monument a Colom. Llimona obtingué diverses recompenses en concursos estrangers, i realitzà importants obres funeràries, entre les quals sobresurt un Enterrament de Crist, de mida natural, obra que és a la cripta de l'església de Vilafranca del Penedès, executada per encarrec del bisbe Torres i Bages.

En Llimona ha pres part activíssima en totes les manifestacions artístiques de la ciutat; la seva gestió, però, com a president de la Junta de Museus serà un dels aspectes més inoblidables de la seva personalitat. Gràcies a la seva tenacitat i a l'afhecció que trobà en els seus valuosos col·laboradors, Barcelona en trenta anys ha creat un Museu d'Art i Arqueologia, que en certs aspectes és un dels primers del món. Per això solament la ciutat i tots els catalans han d'estar sincerament agraïts a l'artista que tant ha fet per donar a la ciutat la categoria de centre cultural i artístic de primer ordre. L'última signatura que posà com a president de la Junta de Museus fou per avalar la petició de la Medalla de la Ciutat a favor de Pau Casals. L'any 1932 li fou concedida a ell, primer ciutadà barceloní que ha obtingut tan alta distinció.

En Llimona ocupa un lloc eminent, personalíssim, entre les promoció que de les darreries del segle passat ençà han contribuït a la glòria i a la intensitat de la vida artística barcelonina. El seu nom va de costat amb el dels homes més singulars dels darrers quaranta anys de la nostra renaixença, i les seves obres, escampades per la ciutat, pregonen a cada pas la força creadora del seu temperament, les excel·lències del seu art, la sòlida preparació de la seva tècnica formidable que tant s'avenia amb la rude tendència del seu realisme inspirat en una vigorosa i noble simplicitat.

Ell també conjuguà els seus esforços i les seves il·lusions d'artista amb aquell estrany moviment estè-

lunya, especialment a l'Amèrica del Sud, on obtingué un èxit sorollós. Dibuixant i següent, ferra, deixa una quantitat d'estudis, acedèms i composicions al carbó i a la sanguina, d'un valor inapreciable com a documents d'estudi i com a obres d'art, perfectes.

Avui, sotmesos encara a l'emoció que la mort del gran artista ha causat a tots els barcelonins, no és pas l'enumeració de les qualitats i de les bel·leses d'una obra que el públic ha consagrat amb el seu entusiasme fervorós, allò que ens sembla més oportú. Les obres quedaran i el marbre i el bronze que ell animà amb l'alè de la seva inspiració i amb el toc de la seva mà palpitant, proclamaran la seva glòria d'artista; l'escalfor de la seva mà cordial, el so de la seva veu persuasiva, l'animació dels seus ulls, tot això s'ha extingit per sempre i sols quedarà en la memòria dels que el conegueren i l'estimaren, en el record dels que amb llàgrimes als ulls diuen que Catalunya, en perdre un dels seus artistes més nobles i més autèntics, perd també un patriota que fins als últims moments de la seva vida ha pensat i ha treballat i ha patit pels ideals del poble que ha estimat amb tot el seu cor.

ELS HONORS AL CADAVER

L'alcalde ha disposat que, tal com s'ha vingut fent per als enterraments d'altres artistes catalans morts de la proclamació de la República ençà, siguin tributats al cadàver de l'escultor Josep Llimona honors de tinent d'alcalde en exercici.

EL CONDOLE

DE LES AUTORITATS

Ahí al matí el President de la Generalitat, senyor Companys, acompanyat dels consellers de Cultura i Sanitat, senyores Gassol i Dencàs, estigueren a la casa mortuòria, per tal d'expressar el seu condol a la família de l'il·lustre traspasat.

També va manifestar el seu sentiment el president de la Cambra, al qual acompanyaven el seu secretari, senyor Xuriguera, i el cap de Cerimonial del Parlament, senyor Dalmau Costa.

L'alcalde, senyor Carles Pi i Suñer, acompanyat del cap de Cerimonial, senyor Ribet, i d'una representació de la Junta de Museus, ha anat aquest matí a donar el condol a la família de l'escultor Josep Llimona.

On va la República?
J. Ventellí escriu a LA RAMBLA
unes impressions de Madrid, més aviat
pessimistes de l'orientació que ho hria

«Però signifi assaltat per Gil Robles o pels socialistes.»

El cop d'Estat violent del Gil Robles no ha d'inquietar. No es produirà, perquè el primer que no vol produir-lo és Gil Robles. ¿Per què anà a produir, amb tots els riscos que comporta, provocant el malestar i revisclosant odís, si té la sensació que el Poder li ha de venjar, a la vegada que el

l'esperit del 14 d'abril ens mereixen més confiança, vingui una altra crisi amb l'entrada al Poder de persones no ja suspectes al règim democràtic, sinó absolutament antiliberals, una crisi que donés lloc, sota la presidència d'un personatge que té el paper de mimet exactament igual com Lerroux, a l'entrada del general Franco a Guebra, del senyor Cusameva a Obres Públiques,

procediments normals?

I si no li hagués de venir a les mans per aquests procediments, és que Gil Robles es llançaria aleshores a la violència?

Tampoc. Gil Robles i la seva gent no estan segurs de trobar-se terreny ferm. Tenen, no? No sabem si el país...

Un minut que presidís, que tant seria que fos l'un com l'altre, com el...

està assistint a la mesura indispensable per a triomfar. Una prova d'aquesta por és que, amos absoluts del Parlament, en possessió d'un bon Govern que els serveix com serveix un lloci, no s'han atrevit ni a amnistiar Calvo Sotelo que, fet i fet, amnistiat, hauria entrat a Espanya i ningú no hauria dit res.

La revolució dels socialistes? És que aléu creu, donada la complexió dels nobles de la República, que la revolució social dels socialistes comptaria amb l'assistència d'una majoria del país? És que si esclatava la revolució social — encaminada a establir un règim de justícia del qual som partidaris, naturalment — no s'aixecarien

del país? Possibilitats que esclati? No les neguem. Possibilitats que triomfi, si que això representi salvar la República del desastre a què s'encamina? No les veiem."

Però si els republicans no reaccionen, la República, evolucionant, anirà a parar a mans dels jesuïtes:

"La República, que va dissoldre l'Ordre dels jesuïtes, va a passar a poder dels jesuïtes. Els vam dissoldre com a

La crisi de la setmana que començem és un episodi Marxàran Martínez Barrin i Lara, ja a llur lloc posar-nos possiblement Torres Campanyà i Chnaprieta. Potser també li serà indicada a algun altre dels ministres que convé que marxé per tot, ni que tingui

probar que nuestra República democrática hace posible la audición de esos exaltados panegíricos del cadáver monárquico. A lo único que objetáramos sería a la referencia por radio de la fúnebre solemnidad. En primer término, porque no hay derecho a meter a los radioescuchas el corazón en un puño con aquel gorrión tan macabramente reiterativo. Y, secundariamente, porque la multa impuesta a la Radio España se nos antoja, también..., un rasgo de buen humor de las autoridades. Si la multa ha sido un intento de guardar las formas, no le damos más importancia.

Robles, s'immoleixen a produir-la, impel·lits al seu torn pels respectius electors, que ja són gent directament interessada a assaltar el règim els uns

El pitjor que ens pot passar als republicans és que la dictadura repu-

«Dacta violent — que sempre és una incògnita, que sempre provoca reaccions de les quals és més o menys difícil de pronosticar-ne la reixida o el fracàs... El pitjor és que la dictadura dels jesuïtes, sota el signe de Gil Robles, ve d'una manera lenta, evolutiva, i que quan hi serem ja no hi haurà manera pràctica d'impossibilitar-la. El pitjor és que amb aquest Govern presoner de les dretes, i amb aquest Parlament inoperant — inoperant perquè dintre de la República és immoral políticament que passin a governar el país uns homes que en la lluita electoral no es van presentar com a republicans, i per això el mateix Poder moderador sent l'escriptori de donar el Poder a Gil Robles; inoperant amb tonàticament, ja Generalitat és una dependència en la que se marxa el pas a su voz de mando. No hay, suceder: interrumpir en el acto la radiación contrabandista, sin perjuicio de las sanciones a que, posteriormente, hubiere lugar.

Lo más divertido del acto fueron, sin duda, los ataques a las derechas, que se están permitiendo ciertos gestos frívolos con la República... ¿Quiéren ustedes? No acerátemos a ponernos serios ante unos señores que señalan a Gil Robles y a "El Debate" como liberales de la cáscara amarga."

LA T. S. F.

**Programes europeus
selectes**

posible. Sin embargo, hay que estar preparado... en guardia, porque los reaccionarios, dada la situación difícil en que se encuentran, pudieran intentar una salida brusca. Las derechas empiezan a desmoralizarse. Hay una ofensiva a fondo de la clientela contra sus jefes, a los que llaman «traidores», porque no han cumplido ninguna promesa de las que hicieron. Existe entre ellos una gran nerviosidad. No es cuestión de propagar por su parte una disolución del Parlamento, porque sus fuerzas disminuirían enormemente, cosa que quieren evitar."

placences del Govern

HERALDO DE MADRID anuncia a l'acte celebrat dissabte a Madrid, *sota el patrocini de Renovación Española*, i diu que no hi ha cosa d'entendre's-hi:

"Coma algú que otro creador se desahoga más de la cuenta? El va llumina el desahogo hay que sentir, piadament en relacion con el volumen de la pérdida que en los. El acto "renovador" del teatro empieza la trágica significación de la que quiere ser un viva estentóreo y sólo acierta a expresarse en trémolos de un "De profundo" imponente y definitivo.

Problemes de catalanisme

La consciència nacional dels catalans

La teoria de la deserció que el senyor Par desenvolupa en el darrer número de "La Revista" és justificada, entre altres raons, per la de la incoherència o escassa consciència nacional dels catalans. El catalanisme havia fet de la nostra consciència nacional un dels postulats en què es legitimava. Així, doncs, com que els catalans no podem dir "som catalans", sinó "som poc o molt catalans", no tindrem raó de recolzar el nostre catalanisme en un sentiment delictiu o relatiu. Que el nostre sentiment de catalanitat és relatiu ho demostra el fet que existeixin molts catalans que treballen pel bé de Catalunya sense ésser catalanistes: Balmes, Pi i Suñer, Cortada, etc. De manera que nosaltres som catalans com els habitants de Tahiti són tahitians, etc., etc.; ço que equival a dir que els francesos no tenen cap mena de sentiment nacional o el tenen molt relatiu a causa de l'absoluta manca de patriotisme nacionalista de Verlaime o per raó de l'internacionalisme de Barbuse. Però és que Muntaner, el rei Pere, Claris, Prat de la Ribera, Verdader, Almirall no tingueren el sentiment de catalans ben pronunciat i ben fecund? I és que per no militat en el catalanisme, idea política inexistente aleshores, Balmes i Pi i Suñer són intel·ligents que hagin d'ésser classificats en l'anticatalanisme? No hi ha absurd o abus en aquesta manera de discurrir? El catalanisme és un mot dels anys 1860 o 1870 ençà, però el concepte és tan antic com el Conquistador de les Balears i de València sarraïnes. Es creença generalitzada, però errònia, que els catalans abandonaren l'esperit nacional en abandonar el tot de la llengua catalana escrita i en relegar-la exclusivament a les relacions familiars. Hi hagué, certament, un predomini de la llengua castellana en la literatura catalana del segle XVIII, però cal treure's del cap la falsedat que el coneixement del català literari cessés en el segle XVIII o abans i que no fos repress fins a la generació romàntica del mig segle XIX. La llengua catalana literària no cessà mai, ans fou sempre conada, no que parlaré en dades colpidores en ocasió no molt llunyana, a propòsit d'un llibre sobre els il·lustradors catalans.

D'altra banda, creu per ventura el senyor Par que existeixi mal sigui una sola nació al món o la unitat i la perennitat del sentiment nacional siguin la llei natural de la seva independència? Ni als països més exarcebats nacionalistes, com són, per exemple, Alemanya i Itàlia, no es donen aquestes característiques. Per regla general és només una minoria selecta la que fa, directament o indirectament, l'esperit nacionalista, i a l'altre l'esperit nacional; com és una minoria la que fa, per les revolucions, la massa que hi adhiereix ocasionalment no és sinó compassió que es cansa aviat i que cau fàcilment en l'indiferentisme i en la poltroneria. Tots els pobles del planeta són aconduïts, sacsejats, impulsats per una minoria activa (anava a dir radioactiva), una minoria d'intel·lectuals i de polítics moguts providencialment en acció centrífuga. Aquestes minories, adés fortes, adés febles, són o no són secundades per la massa, però no deixen mai d'actuar a tots els pobles civilitzats. D'aquí els grans moviments nacionalistes, les cultures, les civilitzacions. Misteri cosmològic complex, ara com ara indefinible, en la definició del qual s'estavellaran tots els Oswalds Spengler, i del qual no se'n poden treure conseqüències simplistes com aquella que el senyor Par retreu en suport de la seva tesi, i que res a més els pobles que no són invasors, són envaïts. El món i la història són més complexos. França i el poble jueu són pobles invasors i envaïts. L'Argentina no és ni invasora ni envaïda. L'antic poble cretenc no sembla pas haver estat mai invaït ni envaït.

El senyor Par dirà al través d'unes argumentacions que s'anul·len mútuament que el que convé a una nació per a recaptar la seva autodeterminació és posseir una màxima consciència nacional amb gran capacitat d'irradiació, ço que és una veritat com una casa, però no una veritat sine qua non, perquè a l'edat antiga no existia en cap poble la consciència nacional, ni tan sols a l'edat mitjana existia la idea de patriotisme; el patriotisme és un sentiment modern. No obstant es constituïren grans imperis de tanta o major personalitat i irradiació que els més influents d'avui dia. Unes poques famílies ho feien tot, i la massa obeïa més cegament encara que en el nostre temps. I si el senyor Par objecta que el nacionalisme no constatable en el poble egipci, en l'asteca, en el grec; que el patriotisme impalpable dels pobles visigots, escita, franc, bizantí eren sentiments subjacents, o difusos, o latents en la massa (aquesta massa que en darrera instància és l'única substancialitat de les idees de poble i nació), li respondré que així el volia aconseguir, perquè és també difús en la massa habitualment poltrona, indiferent o aclaparada del poble català, on es troba difús, latent i subjacent a tota hora el sentiment de catalanitat; i amb l'atenuant importantíssim que l'esperit nacional latent en aquells pobles antics no passa d'hipòtesi generosa, mentre que la latència de l'esperit nacional català és demostrada tan aviat com algú el busca.

Però és que d'altra banda hi ha més esforç, i per tant més consciència nacional en el catalanisme, en la voluntat constant de renèixer de la Catalunya moderna que en la planificació del comtat de Barcelona, que en la cristianització de la França o de la Gran Bretanya, grans nacions aquestes dues que eclogueren fatalment, totes soles, i com aquell qui diu: ni més ni menys que Castella, o la Grècia de Pericles, o la Mongòlia de Gengis Khan. En l'eclosió d'aquestes grans nacionalitats l'atzar o el joc dels atzars sincrònics feien o consolidaven el que empremta una espasa temerària o forta, les més de les vegades amb èxit inopinat del més afortunat dels aventurers. El poble no hi prenia part sinó a manera de comparsa obligada, sense noció del que avui en diem sentiment nacional, aquest sentiment adés somort, adés excitat fins portar a centenars de milers de vots a les urnes o fins a deixar-se matar a les barricades. Hi ha distància entre la comparsa forçada d'un Tamerlan i la companyia voluntària d'avui dia.

El poble que no ateny un ideal col·lectiu eficient per a ell mateix i per als altres pobles, ve a dir el senyor Par, troba el repòs i fins la prosperitat sota el domini d'un altre. La tesi de la llibertat de tots els pobles és falsa: hi ha nacions que saben governar i d'altres que no; aquestes podran aïduar millorar llur condició en subordinant-se a aquelles. Entre aquestes pobles incapaços el senyor Par posa el nostre, condemnant subsegüentment a ésser absorbits.

Tot això ens sembla exorbitant, en part perquè la Catalunya d'avui és molt jove per a poder-li exigir una eficiència referida a pobles de centenària independència; en part perquè no es pot pas dir que en temps dels comtes reials Catalunya hagués estat un poble ineficient; en fi, també, perquè la Catalunya moderna no és una valor original negligible. També ens sembla capciosa el que diu de la llibertat de tots els pobles. En efecte, la teoria wilsoniana és la de la llibertat dels pobles cultes i desenvolupats, no pas la llibertat de tots els pobles, aduuc els canibals.

Queda establert doncs, que no és certa i que és molt injusta la inculparió que don Alfons Par fa a la seva terra de manca d'esperit nacional.

Joan SACS

Reportatge cinematogràfic prohibit

Per ordre governativa ha estat prohibida l'exhibició de la pel·lícula que tracta de la vaga general de Bilbao i de les precaucions preses a Madrid amb motiu dels darrers fets revolucionaris.

Els incendiariis de tramvies

La policia té detinguts alguns dels que formaven la banda

Entre els individus detinguts al bar Saragossa, del Passeig Bassola, n'hi ha un que s'anomena Josep Barrientos, el qual fou assenyalat com un dels autors dels sabotatges que es venien realitzant contra els tramvies i autobusos. La policia va citar diversos empleats de tramvies i l'agent senyor Flor, perquè reconeguessin el detingut. En efecte, ho fou, sense que cap d'aquells tingués a fer-ho, i ho fou, justament, com el qui capitanejava el grup del qual formava part el mort Rafael Arnau, el dia del tiroteig amb la policia. Aquell individu fou el qui pujà al tramvia amb una garrafa de líquid i el ruixà, mentre que un altre individu, pistola en mà, obligava els passatgers a baixar del cotxe. Es diu que entre els autors detinguts n'hi ha que han pres una part molt activa en els sabotatges, i sembla, encara, que algun d'aquests ja ho ha confessat.

Ahí a la tarda fou posat a la disposició del jutjat, un individu anomenat Jaume Tló i Baldrich, de 18 anys, natural d'Oran (Algèria francesa), el qual sembla que fou reconegut pels empleats que anaven en el tramvia del disc número 60 que fou incendiat per un grup de desconeguts la nit del dia 2 de l'actual, al carrer del Freser. Sembla que el dit individu, en ésser interrogat, va manifestar que pertany a la C. N. T., afiliat al ram de l'aigua, i afegeix que la nit del referit dia, quan es trobava al carrer de la Independència, se li aproparen cinc individus, els quals, amenaçant-lo amb pistoles, el van obligar a seguir-los. Quan el grup passava pel carrer del Freser, van fer aturar un tramvia i aleshores els desconeguts que l'havien intimidat perquè els seguis, l'assaltaren i l'incendiaren llançant a l'interior del vehicle ampollines amb líquid inflamable. Digué també, segons sembla, que si havia fugit després de realitzar el fet havia estat esportat per aquell espectacle. També va dir que no coneix els individus que el van obligar a anar amb ells.

També fou posat a disposició del Jutjat Marcel·lí Lázaro i Balaguer, acusat, com els altres dos, d'haver pres part en els sabotatges als tramvies.

En la seva declaració digué que el dia 16 del corrent, trobant-se al lloc conegut per "Quatre Cantons", se li aproparen tres coneguts de vista, dels quals ignora els noms, i l'obligaren a seguir-los a cremar un tramvia de la línia de Badalona, prop de la Riera d'Horta. Amb aquest motiu es produí un tiroteig i el declarant va fugir camp enllà.

Ha estat reconegut per diversos passatgers i empleats del tramvia com el que manava la banda incendiària i el que obligà a baixar els passatgers, així com el que es va posar darrera un arbre i va disparar la seva pistola contra els agents. En un escorcoll practicat al seu domicili del carrer de Pare Claret foren trobades 17 càpsules de pistola calibre 9, alguns fulls clandestins, uns carnets del S. U. i de la C. N. T. a nom de Baptista Estruch, i un carnet de delegat a nom seu.

Els testimonis que el reconegueren han dit que el dia 16 portava el mateix vestit que el dia de l'incendi del cotxe de Badalona.

Ambdós detinguts seran posats a disposició del Jutjat corresponent.

Trobada d'un taxi robat

Al carrer de Torres fou trobat el taxi número 25732, que dies enrera fou robat a un xofer.

Parlament de Catalunya

Quedaren aprovats tots els articles de la Llei de Cooperatives i continuà la discussió de la Llei de contractes de conreu

Fou aprovada definitivament una llei d'indemnització als vocals de les Comissions Arbitrals

Comença la sessió a les 5.40 de la tarda sota la presidència del senyor Casanoves.

El banc vermell està desert. Als escons hi ha molt pocs diputats i les tribunes estan desguarnides.

Un secretari llegeix l'acta de la sessió anterior, que és aprovada.

Seguidament es passa a l'Ordre del dia amb els

PRECS I PREGUNTES

El senyor ANDREU formula un prec referent a l'actuació del governador d'Ossa, que impedeix als agricultors d'aquella província que venguin blat als fabricants de farines de Tarragona. Demana que el Govern intervingui en la qüestió abans que aquesta prengui proporcions alarmants.

El PRESIDENT promet traslladar el prec al conseller corresponent. (Entren els consellers de Cultura i Economia.)

El senyor RUIZ I PONSETI es refereix al prec formulat fa dies sobre l'actuació del ministre de Treball sobre les Bases de Treball presentades als Jurats Mixtos de Catalunya. Com que el conseller de Treball no ha contestat encara el prec i el preveu una contestació poc enèrgica anuncia una interpellació sobre l'assumpte, la data de la qual fixarà la Presidència.

El PRESIDENT anuncia que la interpellació ha d'ésser acceptada pel conseller corresponent, i de comit acord s'ha de fixar la data.

El senyor RUIZ I PONSETI es refereix a la situació en què es troben els dependents subalterns de l'administració de Justícia. Creu que es promoua un veritable conflicte social donada l'actitud dels jutges i secretaris que negaren llur condició de patrons.

Demana al conseller de Justícia que hi intervingui i obligui els funcionaris a depositar llur actitud i donar satisfacció a les aspiracions de llurs subalterns. Creu que la millor solució és convertir-los tots en funcionaris públics i s'evitaran moltes immoralitats.

El CONSELLER DE CULTURA acusa l'absència del conseller de Treball, el qual es veu impossibilitat molts dies d'assistir a les sessions donada la tasca feixuga que pesa sobre d'ell. Respecte al segon prec manifesta que posarà en antecedents el conseller de Justícia a part del que faci la Presidència.

El senyor RUIZ I PONSETI agraeix aquestes manifestacions.

El senyor SIMO I BOFARULL formula un prec relatiu a uns fulls anònims que circulen per la comarca de Tortosa i en els quals es formulen judicis despectius per a l'Autonomia. Demana al Govern que investigui l'origen d'aquells fulls, dels quals llegeix alguns paràgrafs.

El CONSELLER DE CULTURA, en nom del Govern, manifesta que aquest la tenia coneixement de la circulació de l'expressat full anònim. Creu que no són deguts a cap separatista, car en aquelles terres del Baix Ebre no existeix el separatisme i els ciutadans se senten tan catalans com nosaltres. Afirmar que els autors del full són els cacs d'aquelles terres, que es presenten com a catalanistes. Dirigeix una salutació a aquells ciutadans del Baix Ebre i manifesta que cal que es posin en guàrdia contra els cacs que infesten aquelles terres. I acaba dient que la Generalitat demostrarà la seva estimació en posar-hi aquelles institucions que l'Estat no va saber crear-hi.

LA LLEI DE COOPERATIVES

Seguidament es passa a la discussió d'aquesta llei.

Sense discussió, s'aproven els articles del 25 al 43. Al 44 el senyor DOT, de la Comissió, fa una aclariment respecte a la redacció de l'article, el qual s'aprova. S'aproven, també, els articles 45, 46 i 47, sense cap discussió.

El senyor DOT, de la Comissió, formula unes observacions a l'article 48, el qual és aprovat, després d'intervenir el senyor SIMO I BOFARULL, que ha demanat unes modificacions purament gramaticals. S'aprova, sense discussió, el 49.

El senyor SIMO I BOFARULL demana per què no consta en l'article 50 la paraula enterraments, quan es parla de les Cooperatives de Sanitat.

El senyor ARMENDARES, de la Comissió, manifesta que aquesta no considera les Cooperatives funeràries com a sanitàries. S'aprova l'article i, sense discussió, els restants fins al 58, que és el darrer.

(Entra el conseller de Justícia.)

Resten dos articles pendents de redacció definitiva, i se suspèn aquesta discussió.

ELS CONTRACTES DE CONREU

Es passa a continuació a discutir l'articulat del dictamen de la Llei de Contractes de Conreu. Se sotmet a la Cambra la nova redacció de l'article 40 del capítol IV, "Revisions".

El senyor ROMEVA demana que sigui ampliat a deu anys el termini per a procedir a les revisions dels contractes, fixat en sis anys en el dictamen.

El senyor CEREZO, de la Comissió, manifesta que, per raons ja exposades, no pot accedir a la seva demanda. Seguidament s'aprova l'article.

Passem a discutir a continuació el capítol V, "Dret d'adquisició".

El senyor ROMEVA demana que sigui esborrada de l'article 46 la paraula "irrenunciable" que s'estableix per al dret d'adquisició per part del conrador.

El senyor RUIZ I PONSETI entén, així mateix, que els drets són, ja de fet, irrenunciables en aquests casos.

El senyor CEREZO, de la Comissió, no considera prudent retirar de l'article l'esmentada paraula. S'aprova finalment l'article.

El senyor ROMEVA defensa una esmena a l'article 47. Creu que en

aquesta llei es vol fer una reforma i aplicar-la immediatament, quan s'havia de fer d'una manera progressiva.

L'article fa referència als requisits necessaris per l'exercici del dret d'adquisició. S'oposa al requisit que es refereix a la naturalesa i extensió de la terra, car aquesta varia segons les comarques.

El senyor CEREZO, de la Comissió, exposa els motius pels quals aquesta no accepta l'esmena presentada a aquell apartat, entre altres, per a evitar l'excessiva divisió de la terra.

El senyor ROMEVA demana votació nominal, però com que no es posa d'acord amb la Comissió sobre si s'ha de votar la totalitat de l'article o cada un dels apartats, s'entaula un diàleg entre l'orador i el senyor Cerezo.

Finalment es troba una solució transaccional, i l'article 47 queda dividit en tres parts, que defensa separatament el senyor ROMEVA.

El senyor CEREZO manifesta que la Comissió ha acordat que tornés l'esmena al seu si per tal d'estudiar-la degudament. Així s'acorda, i se suspèn el debat.

LES INDEMNITZACIONS ALS VOCALS DE LES COMISSIIONS ARBITRALS

Es posa a discussió el Projecte de Llei de la Comissió de Contractes de Conreu, disposant que s'abonin les indemnitzacions als vocals propietaris de les Comissions Arbitrals del Districte.

Sense discussió, és aprovat l'article únic d'aquesta llei, que és aprovada després definitivament.

A continuació s'obreix la sessió a tres quarts de vuit.

PELS PASSADISSOS

UN DESMENTIMENT

Ahí pels passadissos el diputat socialista senyor Fronjosa va preguntar que desmentís la nostra informació en el que fa referència al suposat incident ocorregut entre l'esmentat diputat i l'ex-ministre senyor Largo Caballero.

Queda complagut el senyor Fronjosa.

La reunió del Ple de l'Ajuntament

Final de la sessió de dijous

El senyor RODA I VENTURA defensa una proposició a un dictamen de la Comissió d'Hisenda que demana a la de Govern que adopti un pla perquè els consellers coneguin totes les dades relatives a l'administració. La proposició de la Lliga es refereix al mateix.

Li contesta el senyor PI I SUÑER que la proposició ja recull totes aquelles coses, però que la de la Lliga, amb el seu detall, requerria una colla de funcionaris. Demana que s'aprovi el dictamen de majoria.

El senyor BAUSILI demana votació nominal.

El senyor FRIGOLA parla i el senyor BAUSILI vol parlar, però el PRESIDENT li advertix que ha estat massa benevolent i que d'ara endavant no concedirà més que dues intervencions en pro i dos tornos en contra.

El senyor BAUSILI en demana tres a una proposició de la Lliga referent a l'impost de plus-valua, a la qual hi ha un dictamen d'Hisenda proposant tenir-la en compte en el nou Pressupost.

El senyor BAUSILI defensa la proposició, tot lamentant el curt nombre de tornos.

Li contesta el senyor PI I SUÑER, i el senyor BAUSILI també proposa allò dels vots en contra.

El senyor BAUSILI defensa una proposició sobre les impugnacions de l'impost de solars perquè només es paguin els no impugnats.

Es rebutja la proposició i s'aprova el dictamen.

El senyor SOLER I GENEER pregunta al conseller de Contractes si les 99.933.67 pessetes que figuren en un dictamen d'Obres Públiques per l'arranjament dels carrers dels voltos de la caserna de Pedralbes les ha de pagar l'Ajuntament o la Junta Mixta.

El senyor SOLER presenta una esmena per la qual hagi de pagar les obres la Junta.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'han avançat al desig del senyor Soler, perquè s'han fet gestions a aquest fi i tenen bones esperances.

S'accepta l'esmena, però...

El senyor BAUSILI vol parlar de totes maneres i hi troba dos problemes.

El senyor VENDRELL parla contra un dictamen d'Excmpte i s'aprova.

LA REFORMA DE LA GUÀRDIA URBANA

Com que hi ha un llarg dictamen sobre la reorganització de la Guàrdia Urbana, i és cosa del senyor Vachier, parla en contra el senyor SEGARRA, com és costum. Defensa, en canvi, naturalment, un vot particular de la Lliga. Fa una relació de les ordres donades pel senyor Vachier i en fa la crítica.

El senyor VACHIER explica les idees bàsiques que l'indueixen a redactar el dictamen. Calia variar les orientacions, estructurar una organització general, una estructura definitiva. Fer complir el reglament, que no es complia. Per a evitar els esculls que es trobarien ha fet aquesta adaptació provisional. Explica com es trobava la Guàrdia Urbana. En el moment de la revista hi havia 802 guàrdies urbans, comptant-hi els 42 que no es presentaven, 179 amb destins clandestins i altres d'amagats; quedaven 334 guàrdies disponibles, que, tenint en compte els tornos, les festes, etc., quedaven de cinc a set homes per districte. Per això calia reformar la cosa de soca-rel.

Diu després que, mancant homes a la Guàrdia Urbana, amb la nova organització se n'amortitzarien cinquanta o seixanta, que entraran a la (Continua al peu de la pàg. següent).

AUTO ELECTRICIDAD, S. A.

Diputació, 234 - Barcelona
MADRID - VALENCIA - LA CORUÑA
PALMA DE MALLORCA

No és un modern aparell universal, sinó un gran Superheterodí i vàlvules, per a corrent altern. Control automàtic de volum, altaveu electro-dinàmic. Gran selectivitat, abast i volum. En luxosa caixa de fusta, enterament construïda en les grans fàbriques ATWATER KENT.

JOSEP LLIMONA I BRUGUERA

VIDU DE MERCE B. NET I SALAS

ESCUPTOR. - EX-REGIDOR DE L'AJUNTAMENT DE BARCELONA
PRESIDENT DE LA JUNTA DE MUSEUS. - MEMBRE DE LA LEGIO D'HONOR DE FRANÇA
MEDALLA DE LA CIUTAT DE BARCELONA

HA MORT

DESPRES DE REBUTS ELS SANTS SAGRAMENTS

(E. P. D.)

Els seus fills: Josep, Ratel, Maria i Luís; fills polítics: Maria Utrillo, Pilar Barret, Domènec Carles i Carme Suqué; néts i altres parents i la JUNTA DE MUSEUS DE BARCELONA, preguen als seus amics i coneguts una oració pel descans de l'ànima del finat i l'assistència a l'acte de l'enterrament, que tindrà lloc avui, dimecres, a les quatre de la tarda, sortint de la casa mortuòria, Mallorca, número 289.

EL MON DELS ESPECTACLES

EL CINEMA

d'un film a l'altre...

Dos estels de cinema mut anuncien la seva reaparició. Chante Blue, intèrpret del millor film de W. S. Van Dyke, "Ombres blanques", i Corinne Griffith, que veurem en "Crime doctor".

★ Franz Lederer, una vedette que ha assolit en poc temps un gran prestigi a Amèrica, ha estat designada per a la interpretació d'una altra versió de "Els tres mosqueters". Ho esperem, puix que no creïem que els americans quedessin impossibles davant de les versions fetes a França i Alemanya.

★ En el balanç de l'any passat de la Warner Bros sembla que hi han trobat uns quants milers de beneficis; des de l'any 1930 que no n'hi havien trobat cap.

★ A la U. R. S. S. esperen una altra estel de Hollywood: és Mary Pickford, que hi rodarà diversos films.

★ Es diu que l'èxit de Katharina Hepburn ha salvat la Ràdio R. K. O. de la fallida. Meriam Cooper, esponent i realitzador de diversos films, entre ells "King-Kong", que és a la vegada comandant de les seves produccions, ha declarat que amb l'èxit aconseguit per la nova estel ha guanyat més d'un milió de dòlars.

★ Virginia Cherril, que Charlie Chaplin descobrí en un viatge a Anglaterra i "debutà" en el cinema junt amb el gran còmic en el film "Els llums de la ciutat", ha tornat al seu país, i actualment està a Elstree "rodant" una pel·lícula.

★ Marcel Pagnol prepara "Tartari de Tarascó", que segurament serà interpretada pel gran còmic, avui una mica desgastat per la seva aparició en vodevils mediocres, però que tan bon record ens deixà en "Marius", una obra també de Pagnol. Parlem, naturalment, de Raimu.

★ Serà Elissa Landi la "partenaire" de Joseph Schildkraut en "Sonata". Donem aquesta notícia perquè anteriorment se'ns havia dit que Carole Lombard tindria aquest paper.

★ El film que Rouben Mamoulian dirigeix a Anna Sten porta per títol "Resurrecció".

★ S'anuncia la reaparició al llenç de Laura La Plante, que no havien vist d'ençà que el cinema es tornà sonor.

★ Anna May Wong es troba a Anglaterra junt amb Douglas Fairbanks. Remarcem aquesta coincidència pel fet que Anna May Wong feu la seva aparició en el cinema en una pel·lícula de Douglas, "El lladre de Bagdad".

★ La Warner Bros ha fet un nou contracte amb Dick Powell, que veïrem en "Vampiresas 1933"; aquest contracte, que acaba l'any 1935, obliga Powell durant aquest temps a romandre solter.

★ Beverly West, germana de Mae West, la intèrpret de "Lady Lou", actriu de teatre, actualment en una "tournee" per les províncies dels Estats Units, ha experimentat un aolliment més favorable d'ençà que la seva germana és estel cinematogràfica.

★ El film de Kiepara "Todo por el amor" ha estat indubtablement dels que més èxit han obtingut. Ara, novament, l'film ens el presentarà en "Hoy o nunca", pel·lícula que ens diuen no desmereix de la primera que ens fou presentada.

★ Kathie Gold és la "vedette" austríaca que ha estat designada com a "partenaire" d'Emil Jannings en la versió alemanya de "La vida privada d'Enric VIII".

★ El realitzador Reinest, actualment a França, treballa en un "scenari" de Francis Carco.

★ La "Gaumont British" ha contractat com a escenarista el corres-

pondal del diari americà "Variety" a Alemanya, expulsat pels nazis.

★ La versió alemanya de "Els quatre mosqueters" serà dirigida per Paul Becker.

★ Karl Freund realitzarà "Barba blanca"; la interpretació d'aquest film anirà a càrrec de Boris Karloff, el monstre en el "Dr. Frankenstein" i intèrpret de diversos films de misteris i truculències.

★ Georges Milton

★ "El rey de la suerte"

★ "primers plans"

★ Una informació austríaca en desmenteix una altra que assegurava que el cotxe autèntic de l'arxiduc Ferran es trobava a Hollywood.

★ El Govern de l'Índia té en projecte l'organització de cinemes ambulants per a presentar films culturals en sis-cents mil pobles, que representen un total de dos-cents cinquanta milions d'espectadors.

★ Una solució per l'estil ha adoptat una companyia de ferrocarrils anglesos, que ha organitzat un tren especial per a la projecció de pel·lícules en poblacions allunyades.

★ Alexander Korda, realitzador de diversos films a Anglaterra, ha adquirit els drets de "Scarlet Pimpernel" per a ferne una versió cinematogràfica que seria realitzada allí.

★ La Universal acaba de comprar els drets de l'obra de Marcel Pagnol "Fanny". Aquesta obra ha estat ja ja algun temps portada al llenç i supervisada pel mateix Pagnol. Act, per motius inexplicables, no ens ha estat possible de veure-la.

★ A Suècia, malgrat les prohibicions i escarques que la censura feu a "Lady Lou", de Mae West, ha provocat protestes de gran violència tant per part del públic com de la premsa.

★ El Govern d'Hongria ha prohibit l'exportació del nou film de Paul Fejos "Jugement de Luc Balatin". Desconecim els motius.

★ Abel Gance anuncia una revolució en el cinema sonor

★ "Hom pot plaurer-li o no les obres i la personalitat d'Abel Gance, però el que no es pot negar és el fet d'haver contribuït a l'expansió del cinema francès, que amb el seu impuls aconsegui travessar les fronteres. Abel Gance ha fet sempre interessants innovacions en els seus films tant des del punt de vista tècnic com artístic, algunes d'elles de mèrit indiscutible. En el seu primer film, "Napoleón", emprà la perspectiva fotogràfica, que li permetia englobar en un mateix pla grans escenes de moviment de multi-

plet de Calvo Sotelo injuriat per a les finances de Barcelona.

El senyor DURAN-REYNALS li observa que la prova que no preten perjudicar els interessos de la Generalitat és que el conseller de Finances el amb el conseller de Finances de la Generalitat i altres membres de la Comissió de Traspasos.

El senyor VENDRELL diu que estaria més tranquil si les converses les tingués amb el ministre de l'Estat espanyol.

El senyor DURAN-REYNALS li contesta que no l'ha entès, i li repeteix que ell gestiona que es resolguin conjuntament la gestió de la contribució territorial i la reversió d'Eixample. Ell té determinades informacions que li fan concebre certes esperances, però que no es creu autoritzat per a revelar. Ha dit ja que les gestions que demana el senyor Vendrell estan començades. Si ell hagués pensat que costava tant de convèncer el senyor Vendrell hauria reunit la Comissió.

El senyor DURAN-REYNALS explica el que ell entén, i resulta que no ho ha entès. El senyor DURAN-REYNALS li ho torna a explicar.

L'altre senyor DURAN li diu que davant d'aquesta petició de confiança no tenen altre remei que acceptar-hi, però no accepten cap responsabilitat.

El senyor PI I SUNYER li contesta que no és que demanin confiança, sinó que es feien unes gestions que podien reeixir o no; que creuen que podrien fer un gran mal a Catalunya si es divulgessin.

El senyor DURAN accepta les explicacions i salva la responsabilitat.

La proposició passa a la Comissió perquè en reculli el sentit.

El senyor GRANIER-BARRE-RA pregunta al senyor Duran-Reynals si és cert, com s'ha dit, que no tenien permís els que enderrocaven la paret del jardí Comillès.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'havia presentat una instància, però que ni s'havia tramitat, ni pagat drets, ni informat, ni donat permís. Com que el propietari no firmava la instància, sinó un seu apoderat, i com que es tractava d'un ex-alcald de Barcelona hauria volgut que les suspensions ell mateix, però com que era fora de Barcelona, ell la donà. Avui les obres ja estan paralitzades. Va rebre l'apoderat del senyor Güell, al qual prometé que la cosa es resoluria ràpidament, i dimecres el Consell se n'ocuparà.

El senyor GRANIER-BARRE-RA diu que s'ha assabentat que els propietaris tenen per costum començar les obres un cop presentada la instància, i demana que s'apliqui al senyor Güell o als seus mandataris la sanció corresponent.

El senyor DURAN-REYNALS diu que ell no pot multar el representant sinó el propietari, i ja ha explicat el que va fer.

I com que no hi ha res més a tractar, s'acaba la sessió a dos quarts de quatre.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació im-

mediada de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corta Catalana, 38, 1.ª planta, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, no podran ser publicats.

Si us agrada

CALLES DE LA CIUDAD

us entusiasmarà

UNIDOS EN LA VENGANZA

GEORGE RAIT

NANCY CARROLL

ROSCOE ARNOLD

LEW CODY

GREGORY RATOFF

Identè ritme i emoció

Divendres, estrena al

COLISEUM

Es un film Paramount

Darrers dies de

ADIOS A LAS ARMAS

PRIMER PREMI DE DIRECCIÓ DE 1933 A

FRANK BORZAGE

tuds, que fins aleshores necessitava diverses preses de vistes diferents.

Actualment Abel Gance anuncia la perspectiva sonora, que permetrà a l'espectador adaptar-se per complet amb l'acció.

La perspectiva sonora — diu Abel Gance — consistirà senzillament en disposar a la sala, en diversos llocs, al

URQUINAONA

AVUI, EXIT DE

EL CAFE DE LA MARINA

VEGEU AQUESTA PRIMERA PRODUCCIÓ AUTÈNTICAMENT CATALANA

Llegiu

tots els dijous

«MIRADOR»

PRECIS I PREGUNTES

El senyor GRANIER-BARRE-RA pregunta al senyor Duran-Reynals si és cert, com s'ha dit, que no tenien permís els que enderrocaven la paret del jardí Comillès.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'havia presentat una instància, però que ni s'havia tramitat, ni pagat drets, ni informat, ni donat permís. Com que el propietari no firmava la instància, sinó un seu apoderat, i com que es tractava d'un ex-alcald de Barcelona hauria volgut que les suspensions ell mateix, però com que era fora de Barcelona, ell la donà. Avui les obres ja estan paralitzades. Va rebre l'apoderat del senyor Güell, al qual prometé que la cosa es resoluria ràpidament, i dimecres el Consell se n'ocuparà.

El senyor GRANIER-BARRE-RA diu que s'ha assabentat que els propietaris tenen per costum començar les obres un cop presentada la instància, i demana que s'apliqui al senyor Güell o als seus mandataris la sanció corresponent.

El senyor DURAN-REYNALS diu que ell no pot multar el representant sinó el propietari, i ja ha explicat el que va fer.

I com que no hi ha res més a tractar, s'acaba la sessió a dos quarts de quatre.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació im-

mediada de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corta Catalana, 38, 1.ª planta, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, no podran ser publicats.

Si us agrada

CALLES DE LA CIUDAD

us entusiasmarà

UNIDOS EN LA VENGANZA

GEORGE RAIT

NANCY CARROLL

ROSCOE ARNOLD

LEW CODY

GREGORY RATOFF

Identè ritme i emoció

Divendres, estrena al

COLISEUM

Es un film Paramount

Darrers dies de

ADIOS A LAS ARMAS

PRIMER PREMI DE DIRECCIÓ DE 1933 A

FRANK BORZAGE

tuds, que fins aleshores necessitava diverses preses de vistes diferents.

Actualment Abel Gance anuncia la perspectiva sonora, que permetrà a l'espectador adaptar-se per complet amb l'acció.

La perspectiva sonora — diu Abel Gance — consistirà senzillament en disposar a la sala, en diversos llocs, al

URQUINAONA

AVUI, EXIT DE

EL CAFE DE LA MARINA

VEGEU AQUESTA PRIMERA PRODUCCIÓ AUTÈNTICAMENT CATALANA

Llegiu

tots els dijous

«MIRADOR»

PRECIS I PREGUNTES

El senyor GRANIER-BARRE-RA pregunta al senyor Duran-Reynals si és cert, com s'ha dit, que no tenien permís els que enderrocaven la paret del jardí Comillès.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'havia presentat una instància, però que ni s'havia tramitat, ni pagat drets, ni informat, ni donat permís. Com que el propietari no firmava la instància, sinó un seu apoderat, i com que es tractava d'un ex-alcald de Barcelona hauria volgut que les suspensions ell mateix, però com que era fora de Barcelona, ell la donà. Avui les obres ja estan paralitzades. Va rebre l'apoderat del senyor Güell, al qual prometé que la cosa es resoluria ràpidament, i dimecres el Consell se n'ocuparà.

El senyor GRANIER-BARRE-RA diu que s'ha assabentat que els propietaris tenen per costum començar les obres un cop presentada la instància, i demana que s'apliqui al senyor Güell o als seus mandataris la sanció corresponent.

El senyor DURAN-REYNALS diu que ell no pot multar el representant sinó el propietari, i ja ha explicat el que va fer.

I com que no hi ha res més a tractar, s'acaba la sessió a dos quarts de quatre.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació im-

mediada de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corta Catalana, 38, 1.ª planta, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, no podran ser publicats.

Si us agrada

CALLES DE LA CIUDAD

us entusiasmarà

UNIDOS EN LA VENGANZA

GEORGE RAIT

NANCY CARROLL

ROSCOE ARNOLD

LEW CODY

GREGORY RATOFF

Identè ritme i emoció

Divendres, estrena al

COLISEUM

Es un film Paramount

Darrers dies de

ADIOS A LAS ARMAS

PRIMER PREMI DE DIRECCIÓ DE 1933 A

FRANK BORZAGE

tuds, que fins aleshores necessitava diverses preses de vistes diferents.

Actualment Abel Gance anuncia la perspectiva sonora, que permetrà a l'espectador adaptar-se per complet amb l'acció.

La perspectiva sonora — diu Abel Gance — consistirà senzillament en disposar a la sala, en diversos llocs, al

URQUINAONA

AVUI, EXIT DE

EL CAFE DE LA MARINA

VEGEU AQUESTA PRIMERA PRODUCCIÓ AUTÈNTICAMENT CATALANA

Llegiu

tots els dijous

«MIRADOR»

PRECIS I PREGUNTES

El senyor GRANIER-BARRE-RA pregunta al senyor Duran-Reynals si és cert, com s'ha dit, que no tenien permís els que enderrocaven la paret del jardí Comillès.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'havia presentat una instància, però que ni s'havia tramitat, ni pagat drets, ni informat, ni donat permís. Com que el propietari no firmava la instància, sinó un seu apoderat, i com que es tractava d'un ex-alcald de Barcelona hauria volgut que les suspensions ell mateix, però com que era fora de Barcelona, ell la donà. Avui les obres ja estan paralitzades. Va rebre l'apoderat del senyor Güell, al qual prometé que la cosa es resoluria ràpidament, i dimecres el Consell se n'ocuparà.

El senyor GRANIER-BARRE-RA diu que s'ha assabentat que els propietaris tenen per costum començar les obres un cop presentada la instància, i demana que s'apliqui al senyor Güell o als seus mandataris la sanció corresponent.

El senyor DURAN-REYNALS diu que ell no pot multar el representant sinó el propietari, i ja ha explicat el que va fer.

I com que no hi ha res més a tractar, s'acaba la sessió a dos quarts de quatre.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació im-

mediada de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corta Catalana, 38, 1.ª planta, abans de les nou del vespre. Els que ens arriben més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, no podran ser publicats.

Si us agrada

CALLES DE LA CIUDAD

us entusiasmarà

UNIDOS EN LA VENGANZA

GEORGE RAIT

NANCY CARROLL

ROSCOE ARNOLD

LEW CODY

GREGORY RATOFF

Identè ritme i emoció

Divendres, estrena al

COLISEUM

Es un film Paramount

Darrers dies de

ADIOS A LAS ARMAS

PRIMER PREMI DE DIRECCIÓ DE 1933 A

FRANK BORZAGE

tuds, que fins aleshores necessitava diverses preses de vistes diferents.

Actualment Abel Gance anuncia la perspectiva sonora, que permetrà a l'espectador adaptar-se per complet amb l'acció.

La perspectiva sonora — diu Abel Gance — consistirà senzillament en disposar a la sala, en diversos llocs, al

URQUINAONA

AVUI, EXIT DE

EL CAFE DE LA MARINA

VEGEU AQUESTA PRIMERA PRODUCCIÓ AUTÈNTICAMENT CATALANA

Llegiu

tots els dijous

«MIRADOR»

PRECIS I PREGUNTES

El senyor GRANIER-BARRE-RA pregunta al senyor Duran-Reynals si és cert, com s'ha dit, que no tenien permís els que enderrocaven la paret del jardí Comillès.

El senyor DURAN-REYNALS diu que s'havia presentat una instància, però que ni s'havia tramitat, ni pagat drets, ni informat, ni donat permís. Com que el propietari no firmava la instància, sinó un seu apoderat, i com que es tractava d'un ex-alcald de Barcelona hauria volgut que les suspensions ell mateix, però com que era fora de Barcelona, ell la donà. Avui les obres ja estan paralitzades. Va rebre l'apoderat del senyor Güell, al qual prometé que la cosa es resoluria ràpidament, i dimecres el Consell se n'ocuparà.

El senyor GRANIER-BARRE-RA diu que s'ha assabentat que els propietaris tenen per costum començar les obres un cop presentada la instància, i demana que s'apliqui al senyor Güell o als seus mandataris la sanció corresponent.

El senyor DURAN-REYNALS diu que ell no pot multar el representant sinó el propietari, i ja ha explicat el que va fer.

I com que no hi ha res més a tractar, s'acaba la sessió a dos quarts de quatre.

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessa la publicació im-

mediada de les notícies que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, Corta Catal

INFORMACIO D'ESPANYA

Extracte del conveni comercial amb França facilitat pel ministre d'Indústria i Comerç

Madrid, 27. — El ministre d'Indústria i Comerç ha facilitat als periodistes un extracte del nou conveni comercial amb França.

Diu així: Consta de dues parts. Un conveni comercial, pròpiament dit, que vindrà a substituir el de l'any 1922, i un arranjament complementari que regirà fins al 31 de desembre de l'any en curs, i en el text del qual es recullen totes les estipulacions de caràcter transitori, com a fixació de contingents, règim de vigència, restricció de divises, rebuixos eventuals de drets, etc., etc.

Fonamentalment el nou conveni determina un equilibri hipotètic de la balança comercial hispano-francesa i estableix les degudes garanties per al manteniment de l'estat quo durant l'any. S'asseu, doncs, dintre les anòmales circumstàncies del comerç internacional, una promesa de pau i cooperació econòmica entre ambdós països, que és perillós almenys fins al final de desembre. Els avantatges que Espanya concedeix a França se xifren principalment i quasi exclusivament en la fixació de contingents.

Per a això els negociadors s'han atès al decret orgànic, que regula els contingents d'importació, respectant les xifres estadístiques del darrer any per a cada producte i variant només la distribució de comptes i procedències, és a dir, que en el projectat conveni s'ofereixen a França, no compromisos de compra, sinó simples possibilitats de venda dintre la normalitat del consum del nostre mercat i del lliure joc de tota competència quant a preu i qualitat.

Molt en segon terme s'ofereixen lleus reduccions de drets per a una dotzena de productes típicament francesos, que avui s'importen a Espanya i per a cadascun dels quals es fixa un contingent limitatiu destinat a impedir que els efectes de la reducció aranzelària excedin d'un modest estimul en perjudici de la producció similar espanyola, i també de la concurrència d'altres països interessats en el nostre consum.

Per últim, es mantenen amb caràcter de reciprocitat les mútues concessions que ambdós països s'han atorgat, i que figuraven ja en el conveni en vigor. Pel que toca als avantatges obtinguts per a Espanya, es destaquen els següents: Manteniment de l'estat quo per a les nostres exportacions de taronges, mandarines, vins, plàntans i altres productes agrícoles o industrials.

Règim de llicències combinades per a la venda de fruites fresques i llegums, amb una ampliació notable del cupus concedit en 1933; fixació d'un cupus especial per a tomàquets. Quant als productes industrials s'ofereixen a Espanya per primera vegada contingents propis bastant amples, per a peix fresc, en conserva i sardines; per a embolits, calçats, mitges de seda artificial, roba blanca, paper, fulles d'alaitar, determinats productes químics, etc., etc.

Figuren en el projecte de conveni, clàusules relatives a la navegació, totes elles amb caràcter de reciprocitat i de més favor, i d'altres preveuen una immediata utilització de vagons amb eixos intercambiables que circularan a través de les fronteres evitant l'actual transbord de les mercaderies. En principi s'aplicaran tan sols per via d'assaig al servei dels paquets postals, i després d'uns mesos s'estendrà al transport dels fruits des de les comarques de producció fins als llunyans mercats del centre d'Europa.

Per últim és de notar també l'existència de clàusules de garantia amb un caràcter de reciprocitat i que exclouen tota consolidació assegurant l'estat quo duaner i fiscal entre ambdós països fins al dia 31 de desembre vinent, brindant amb això a productors i exportadors, un horitzó de pau i tranquil·litat que tant s'ha trobat a manca en el transcurs de l'any passat.

Una vegada examinat al Consell de Ministres el projecte de conveni, passarà al Consell d'Estat, amb caràcter d'urgència, amb el fi que dintre de pocs dies pugui ésser portat a les Corts en forma del corresponent projecte de llei.

Largo Caballero parla del seu viatge a Barcelona

Les seves gestions prop de la U. S. C. no han donat el resultat que pretenia, però l'ex-ministre de Treball es mostra ben impressionat

Madrid, 27. — En sortir de la reunió de la minoria socialista al Congrés, els periodistes han interrogat al senyor Largo Caballero sobre el motiu del seu recent viatge a Barcelona. Ha dit que hi havia anat solament a resoldre assumptes d'indole particular.

—Es clar —ha dit— que durant la meua estada en aquella capital he celebrat converses amb alguns elements socialistas i de la Unió. Ara bé: respecte a la posició d'aquest últim partit amb relació al socialista ja fa temps que fou concreta. Pretenia i asorirnia absoluta, i tal pretensió no prospera.

Però conservo l'autonomia regional que l'informa en constituir-se, ha preguntat un periodista.

—Si —ha contestat el senyor Largo Caballero—, encara que les circumstàncies i raons d'ordre tàctic són les que decideixen l'abast i les orientacions a seguir.

El periodista ha insistit: —Però en relació amb el front únic del qual ara es parla quin posició adopta la Unió?

A aquesta pregunta ha respost el senyor Largo Caballero somrient: Senyors, tinc pressa, perquè és molt tard, i res més.

El senyor Largo Caballero, parlant del seu recent viatge a Barcelona, als passadissos del Congrés, ha dit posteriorment:

—En primer lloc he de desmentir rotundament tot el que diu un periòdic de Madrid, en la seva edició d'avui al matí. No he tingut aquesta violenta discussió amb el senyor Frongós, diputat al Parlament català, ni he parlat amb els senyors Salas i Menéndez, ni és certa aquesta situació de relacions que es diu entre el partit socialista i la Unió Socialista de Catalunya. L'exacte és que a Barcelona he parlat amb molts antics companys de la Unió Socialista, i que vinc molt satisfet de l'ambient que en tot Catalunya ha adquirit el partit a par-

tir del moment en què sortirem del Govern i no per aquest sol fet, sinó també per l'actitud adoptada llavors pel partit i la Unió General de Treballadors.

—Quina impressió heu recollit de la vostra visita als sindicats autònoms de Sabadell?

—Magnífica. Tenen tres qualitats admirables: energia, reflexió i ànim disposat a tot.

—Creieu que ingressaran a la U. G. T.?

—Preveig que arribarà un dia que sense requeriment de ningú ho faran. El funcionament dels seus sindicats és semblant al sentit de la U. G. T., i com que no ens separa res, la nostra identificació en tàctica i en tot és absoluta. En molts aspectes aquests sindicats avantatgen les altres organitzacions. Sostenen una vaga des de fa vuit mesos, perdent fabulosos quantitats de jornals.

Per cert que, segons m'han dit, es va a solucionar aviat, i no hi ha hagut d'intervenir ni un sol dia la guàrdia civil, com tampoc no ha ocorregut cap incident d'ordre públic. Respecte a l'organització dels sindicats de Sabadell ha dit que funcionaven d'una manera admirable fins en els més petits detalls i principalment en tot allò que es refereix al subsidi per atur i vaga. Dona idea —ha afegit— de l'empenta adquirida a Catalunya per la nostra organització el fet que quan se celebrà l'últim congrés de la U. G. T. els cotitzants eren vuit mil i ara són trenta-cinc mil.

UN DIPUTAT SOCIALISTA COMPLEMENTA LES DECLARACIONS DE L'EX-MINISTRE DE TREBALL

En relació amb el viatge del senyor Largo Caballero a Barcelona, un diputat socialista ha dit a un redactor d'un periòdic: En efecte, el senyor Francesc Largo Caballero ha intentat prop de la Unió la formació del front socialista únic, però no ho ha aconseguit, almenys per ara, si bé el projecte no pot ésser més raonable, ja que el fonamenta en el fet que els diputats socialistas de la Unió voten a la Cambra amb nosaltres. La minoria socialista pensava, lògicament, que l'agrupació catalana, sense perjudici per a la seva autonomia, podria molt bé pactar un compromís d'acció conjunta amb el partit socialista espanyol per tal de triomfar en les finalitats que ens són comunes. No obstant —ha terminat dient el nostre interlocutor— no desespereu, i creiem que en el moment decisiu el front únic socialista espanyol serà un fet.

Una disposició sobre construccions al litoral balear

Madrid, 27. — La "Gaceta" publica un decret disposant que dintre la zona de cinc quilòmetres establerta a tota la longitud de la costa balear regiran, per a qualsevol mena de construccions i obres que es trobin separades dels cascos de les poblacions o dels seus plans d'urbanització, les prescripcions contingudes en el decret de 10 de juny darrer que s'insereixen.

La setmana entrant el Tribunal de Garanties Constitucionals tindrà local propi

Madrid, 27. — Sota la presidència del senyor Albornoz es reuniran al saló dels plens del Tribunal Suprem els vocals del Tribunal de Garanties Constitucionals. La reunió fou destinada a prosseguir les deliberacions d'altre part que han d'integrar el Reglament interior del referit Tribunal. A la sortida el secretari general del Tribunal, senyor Serrano, manifestà als periodistes el següent:

L'arquitecte senyor Murguiza, designat per la presidència del Govern per a examinar les condicions del palau de Manzanedo i veure si reuneix les suficients per a instal·lar-hi el Tribunal de Garanties, ha contestat afirmativament. Ha assegurat que les obres d'instal·lació del Tribunal seran d'un cost menor al que s'havia pressupostat. El guany de l'edifici és de 120.000 pesetes anuals. Aquesta suma quedaran aorades les restants clàusules per al contracte, i en el termini de vuit dies es farà el següent: quedaran allí instal·lats, es dependències de l'Alt Tribunal. Sembla que la setmana entrant aquest organisme resoldrà assumptes de força importància.

EL TRASPAS DELS SINTÈSIS DE BANCA I BORSA A LA GENERALITAT PRODUINT PROTESTES A MADRID

Madrid, 27. — El Col·legi d'Agents de Canvi i Borsa de Madrid ha pres l'acord de recórrer davant el Tribunal de Garanties Constitucionals contra la disposició de concedir a la Generalitat de Catalunya el control de la Borsa de Barcelona, que ara depèn del ministeri de Finances.

A propòsit d'això, el Síndic de la Borsa de Madrid, senyor Pellex, ha exposat en unes declaracions el seu criteri contrari a la mesura adoptada de concedir a la Generalitat el control de l'assegurada Borsa,

LES CORTS DE LA REPUBLICA

Ha seguit la interpellació sobre la inversió de fons a Obres Públiques

S'ha posat a discussió el dictamen proposant la celebració d'un nou plebiscit a la província d'Alava

S'INICIA L'ATAQUE A LES DRETES CONTRA EL MINISTRE DE GOVERNACIO

Madrid, 27. — Comença la sessió a les quatre i vint, sota la presidència del senyor Alba. Al banc blau els ministres d'Estat, Justícia i Obres Públiques. S'aprova l'acta de la sessió anterior i definitivament un projecte de llei. Es presa en consideració una proposició de llei de la senyora Nelken sol·licitant una pensió per a la vídua del comandant d'infanteria senyor Gerard Folgado.

LA INTERPELLACIO SOBRE OBRES PUBLICUES

Continua la interpellació sobre les normes a seguir en les obres públiques plantejada en la sessió anterior pel diputat senyor Vidal i Guardiola.

El senyor ASA, popular agrari, creu que la democràcia té la culpa en gran part del que ocorre en la qüestió d'obres públiques, car en aquest sistema no és possible de fer res. Les obres públiques—afegeix— exigeixen un mètode i una ordenació que són impossibles d'aconseguir en l'orientació revolucionària. S'adhereix a la idea expressada pel senyor Prieto referent a que a Espanya l'essencial és l'agricultura i que la indústria va a la saga d'ella. Per això creu que la indústria de la perifèria espanyola ha de reconèixer que ella no és més que una conseqüència de l'agricultura central; però creu que aquest principi no s'ha tingut en compte pels Governadors, que han pres mesures perjudicials per a l'agricultura. També creu que existeixen nombroses contradiccions entre el que propugnen els uns i els altres. Demana que el ministre dugui a la Cambra un projecte de llei per a reformar el Consell Ordenador de l'Economia Nacional.

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES es congratula del plantejament d'aquesta interpellació, ja que això pot fer possible la col·laboració de tots en una obra de veritable interès nacional.

Elogia el discurs del Sr. Prieto, i diu que per ell ha pogut asabentar-se la Cambra que en l'ex-ministre d'Obres Públiques hi ha, ultra un agitador revolucionari, un formidable home de govern, al qual no li manca més, per a ésser-ho per complet, que renunciar al seu tema collectivista.

El Sr. PRIETO: La V. S. em vol escusar. (Grans rialles.)

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES continua dient que el ministeri que ell regenta no pot tenir caràcter polític, en el petit sentit d'aquesta paraula, sinó que ha d'haver-hi una perfecta continuïtat, que és el que ell defensa, i un complet menyspreu a les peticions partidistes i a les ambicions en tot el que siguin oposades als interessos del país.

(Entren els ministres d'Instrucció Pública, Treball i Comunicacions.)

Explica la distribució de cabals per la qual preguntava el Sr. Vidal i Guardiola, i diu que ells han anat a remeiar la situació de nombroses províncies com de Castella, que es moren de fam silenciosament.

UN DIPUTAT POPULAR AGRARI: I les d'Andalusia.

UN ALTRE DIPUTAT POPULAR AGRARI: I les d'Aragó.

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES: Jo em refereixo solament a les que no estan compreses en la llei del 8 d'agost.

UN ALTRE DIPUTAT POPULAR AGRARI: I Almeria.

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES: Almeria sí que està compresa en aquesta llei.

Continua dient que amb aquella llei les Corts Constituents determinaren les províncies entre les quals s'havien de repartir els crèdits extraordinaris, la relació d'aquestes províncies i les quantitats destinades a elles.

El Sr. SUAREZ DE TANGIL: Aquí no hi ha Palència.

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES: Naturalment, per això dic que el Sr. Prieto des de la cartera d'Obres Públiques va haver de suplir com pogué el greu error de les Constituents d'haver enumerat les províncies que havien de socórrer-se. Es pronuncia en contra del subsidi per tal de remeiar l'atur obrer i creu que cal atenuar-se per a això a la Constitució, que reconeix el dret al treball. El que s'ha de fer és proporcionar treball, i per a això no hi ha res millor que estimular les Obres Públiques. Recorda que el Sr. Gil Robles va dir que per remeiar l'atur obrer s'havien de buscar diners on fos.

El senyor GIL ROBLES: Doncs a cercar-los. Aquí estan els vots per a això. Jo esperava que el Govern s'avançava a atendre aquestes paraules.

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES: Doncs jo dic que aquest ministre, que està disposat a dimidir quan li demanen el cap de la F. U. E., està disposat a admetre totes les col·laboracions en aquest aspecte, sempre que millorin els projectes de llei, molts dels quals ja estan a la taula de la Cambra.

El senyor MAEZTU, de Renovación Española: La F. U. E. no té cap. (Rialles.)

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES anuncia que aviat portarà a la Cambra un projecte de llei sobre els ports, preocupant-se de millorar els que, com els canaris i d'altres, per exemple Cádiz, competeixen amb l'estranger a ésser hostal de la mar.

També s'ha de preocupar dels petits ports pesquers. Parla dels problemes dels contractistes de carreteres en els temps de la Dictadura, als quals el ministre, tot i reconèixer que se'ls deuen diners, no té manera de pagar, perquè no hi ha mitjà legal per a fer-ho. Rebutja l'afirmació del senyor Vidal i Guardiola sobre que es gastí molt poc a reparar les velles línies de ferrocarrils i massa a construir ferrocarrils nous; però és que aquesta distinció entre ferrocarrils vells i nous, la poden fer les companyies però no el ministre, des del punt de vista de l'interès general, perquè no se sap bé mai el que en les noves construccions és completament nou i el que representen de millora per a les línies.

També promet portar a la Cambra el projecte corresponent als ferrocarrils la construcció dels quals ha de seguir, i demana als diputats que l'estudin amb la major objectivitat.

(Entren els ministres de la Governació i Finances.)

Per últim, rectifica algunes de les afirmacions fetes pel senyor Vidal i Guardiola sobre construccions hidroelèctriques, i diu que cal coincidir en això amb uns directius de caràcter general. Adverteix que ell fins ara ha cregut que havia de continuar l'admirable obra encomanada pel senyor Prieto en aquest aspecte. (El senyor Casanueva ocupa la presidència.)

Pregua a la presidència que quan ell s'assegui atorgui la paraula al senyor Lorenzo Pardo, autor del projecte d'Obres Hidráuliques.

El senyor FUENTES PILA, de Renovación Española: S'ha de parlar també quan vingui el comte de Guadalhorce.

El senyor MENENDEZ, socialista: Que vingui també el senyor Gasset. (Rialles.)

El MINISTRE D'OBRES PUBLICUES: Nosaltres no hem desdenyat el que havia fet el comte de Guadalhorce, però l'obra d'aquest senyor tenia un petit defecte i és que era basada sobre un sistema que feia impossible l'obra de les confederacions amb que somnia el senyor Lorenzo Pardo, perquè sense democràcia no hi ha confederació possible. (Protestes en els monarquics.)

El MINISTRE DE FINANCES lleigeix un projecte de llei que passa a estudi de la Comissió corresponent.

El PRESIDENT concedeix la paraula al senyor Lorenzo Pardo.

El senyor MARIAL, de l'Esquerra, protesta que s'alterin els torns parlamentaris i que hi hagi preterències.

El PRESIDENT li adverteix que el primer dels oradors que figuren apuntats és el senyor Lorenzo Pardo.

El senyor MARIAL: Doncs jo he demanat la paraula abans que ell. El PRESIDENT: Doncs així figura apuntat abans, i jo no tinc més remei que concedir-li la paraula.

El senyor LORENZO PARDO ocupa la tribuna per tal de llegir uns quatrilles que porta redactats, però malgrat que es fa funcionar el micròfon, l'apressament amb què el senyor Lorenzo Pardo lleigeix fa gairebé impossible d'entendre res. Alguns diputats, rodejant la tribuna, es col·lecten, mentre la resta abandona el saló.

El senyor LORENZO PARDO dona les gràcies al senyor Prieto pels elogis que ha dedicat a la seva obra, i detalla l'abast d'aquesta, exposant el pla d'obres hidroelèctriques que té.

(El senyor Alba torna a ocupar la Presidència, i entra el cap del Govern.)

El senyor PRIMO DE RIVERA: No s'ha oblidat S. S. de cap ministre en aquesta obra que ha donat als que servia?

El senyor LORENZO PARDO: No cal. He de dir que potser no hi

ha ningú a la Cambra que professi tant d'afecte, respecte i admiració a la persona al·ludida per la V. S.

El senyor PRIMO DE RIVERA: Així està bé.

El senyor OREJA (tradicionalista) intervé per dir que no basta la revisió de les despeses en matèria d'obres públiques, sino que cal un pla de reconstrucció nacional, i això ha de ser-ho un organisme autònom, que bé hauria pogut ésser el Senat.

Anuncia que presentarà una proposició incidental demanant que es reformi el Consell Ordenador de l'Economia Nacional. (Aplaudiments.)

Se suspèn el debat i es passa a discutir el dictamen de la Comissió d'Estatut, proposant que se celebri un plebiscit a la província d'Alava, per a conèixer la voluntat d'aquella província d'entrar a integrar una regió autònoma.

EL DICTAMEN PROPOSANT EL PLEBISCIT D'ALAVA

El senyor PASCUAL LEONE, radical, president de la Comissió, explica la tramitació de l'Estatut basc en el si d'aquesta Comissió i l'origen d'aquest problema que la Comissió planteja, puix que no està clara la voluntat de la província alavesa d'entrar a formar part de la regió autònoma basca, i cal determinar la dita voluntat.

El senyor SALMON, popular agrari, defensa un vot particular oposant-se al plebiscit per creure que està clar que Alava no vol integrar la dita regió.

Firmen amb ell el vot particular els populars agraris senyors Sánchez Miranda i Carrascal, el tradicionalista senyor Oriol, els agraris senyors Royo Villanova i Maestres Zapata, i el diputat de Renovación Española, senyor Goicoechea. A l'altre el senyor Salmon que no es poden comptar els vots obtinguts en el plebiscit d'una manera general a la regió, sinó que cal tenir en compte els vots parcials de les províncies, puix que són aquestes segons la Constitució les que han de decidir sobre entrar o no a formar part d'una regió autònoma i la Constitució demana no que un poble se sotmeti a si vol o no un Estatut, sinó que el demani, i és clar que Alava no l'ha demanat i no hi ha, per tant, per què preguntar-ho: al seu judici l'Estat espanyol té el deure de no retardar la implantació del que la voluntat d'una regió demana, però tampoc pot prestat-se a determinades maniobres regionalistes. (Aplaudiments dels populars agraris i monarquics.)

El senyor LANDROVE, socialista, de la Comissió, diu que al seu judici aquest problema és d'extraordinària senzillesa, encara que molt greu i de molt meditada solució i no ha de resoldre's en un ambient de passió, però és que, com que ell no té un anyy polémic, prega a la presidència que li reservi l'ús de la paraula per a després que hagin parlat els altres individus de la Comissió que l'han demanada.

El PRESIDENT expressa la sorpresa que li ha produït sentir demanar la paraula a quatre individus (després de la Comissió, quan reglamentàriament la Comissió no té més que una veu, que en aquest cas és la del senyor Landrove. Els altres, podrien parlar, però tan sols en nom de les seves respectives minories.

El senyor PASCUAL LEONE explica la seva intervenció anterior i expressa un criteri que qualifica d'imparcial.

El senyor LANDROVE diu que no pot aplicar-se estrictament ara el reglament, perquè aquí, en realitat, no hi ha un dictamen, sinó una proposta de la comissió, l'únic desig de la qual és informar la Cambra.

El PRESIDENT accedeix a què el senyor Landrove parli el darrer, però sempre que ho faci dintre del vot particular que ha es discutit.

El senyor GOICOECHEA, de Renovación Española, també de la comissió: encara que parla des de l'escó de la seva minoria, creu que l'eliminació d'Alava, després de la de Navarra, significa el fracàs de l'Estatut basc. Afegeix que és evident la negativa d'Alava a subscure l'Estatut, puix que no l'han votat en aquella província més que un 47 per cent.

Es just que la Comissió autoritzi cada província, en qualsevol moment, a acceptar el règim autònom. No pot interpretar-se que negués aquestes mateixes províncies el dret d'entrar o no en la regió que vol constituir-se. Creu que cal anul·lar dos moments en la tramitació de

De la detenció de tres pistolers a Madrid

Madrid, 27. — Després dels successos ocorreguts anit a la plaça de la Via de París, el jutjat de guàrdia ordena el trasllat a la Presó Central dels tres pistolers detinguts per la policia. Prop de les deu de la vetlla s'efectuà el trasllat.

— El pare d'Artilleria ha emés informe sobre els efectes intervinguts anir en l'escorcoll efectuat al domicili de Frederic Crespo Garcia. Segons els nostres informes, els sis trossos de tuberia de conducció d'aigua són idèntics als que foren lliurats per a les bombes carregades amb ferrocinur i clorat potàssic que foren explotats durant els darrers desordres públics. També es trobaren en l'escorcoll cinc quilos de metralla tornats per trossos de ferro, varetes metàl·liques, plom i caragols.

— El jutjat encarregat de la instrucció del sumari per la detenció dels pistolers ha donat per acabat el sumari i avui han passat les actuacions al Tribunal d'urgència.

— S'ha pogut esbrinar que l'individu que fou mort anit a la plaça de la Via de París havia estat sergent de l'exèrcit. Es dedicava a la venda de periòdics i revistes. Se sap que fou una de les persones detingudes als voltants de la caserna de la muntanya quan el comandant Franco volia sobre Madrid el 15 de desembre de 1930.

— Se sap que Josep Marín, el més perillós dels tres pistolers detinguts ultimament per la policia, declarà davant el comissari de la Brigada d'Investigació criminal que portava la pistola a la butxaca exterior de l'abric únicament per a la seva defensa personal en cas d'ésser agredit per elements criminals. Sembla que Josep fou reconegut com el subjecte que apuntà el cobrador d'un brollador de gasolina al passeig de Montreuil durant l'atrancament de què fou víctima aquell dia 17 de desembre darrer. La seva professió a Sevilla, on residia, era de dependent de perfumeria i drogueria. Això induïx a pensar que és el que ha confeccionat la fórmula per fer nombrosos explosius.

En la declaració afegí que conegué un dels seus companys al bar Chambari, però que no hi tenia cap intimitat, i que l'altre només el coneix de vista.

Els altres detinguts han manifestat també que portaven les pistoles per a llur defensa personal, però sense que pensessin cometre cap acte delictiu. Frederic Crespo afegí, demés, que fa quatre mesos que tornà de Marsella i vingué a Madrid a buscar treball.

L'Estatut basc: el de la presentació de l'Estatut al cap del Govern provincial de la República, que fou tornat perquè trametés el vot separatista, les quatre províncies, i el segon moment, que és el de l'assimilació de 19 de juny de 1937.

En aquesta assemblea resultà que Navarra acordà quedar exclosa de l'Estatut únic per no haver-se manifestat a favor les seves dues tercers parts.

El senyor AGUIRRE, nacionalista basc: Es veu que la V. S. no ha llegit tan sols ni l'acta de la reunió. Aquesta era una clàusula que constava expressament en la convocatòria de la reunió. (Per què no ha dit això la V. S.)

El senyor GOICOECHEA: Això no treu força al meu raonament.

El senyor AGUIRRE: En absolut, la treu.

El senyor GOICOECHEA continua dient que no es poden tenir menys consideracions amb Alava de les que foren tingudes amb Navarra. Parla després de la convocatòria del plebiscit pel Govern del senyor Martínez Barrio.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ: —S'equivoca la V. S. El que jo vaig fer en aquell decret fou autoritzar que en el plebiscit que ja estava convocat hi hagués una representació distinta de la que estava establerta.

El senyor GOICOECHEA diu que, així i tot, en aquest decret volia dir que el que no es podia aconseguir dels extremitats de la muntanya del Govern anterior s'aconseguís amb els girondins, i cap més visible dels quals era el senyor Martínez Barrio, i així el que demostra és la complexitat d'aquell govern amb l'escandolosa falsificació de l'Estatut basc. (Protestes dels nacionalistes bascos.)

Alegreix que el senyor Martínez Barrio cometé un error de còpia en el decret, dient comissions gestores, on havia de dir juntes provincials.

El senyor MARTINEZ BARRIO: —I em farà la V. S. responsable d'aquest error de còpia?

El senyor GOICOECHEA: —Es que no crec que hi hagués un tal error de còpia. Això responia a un requeriment.

El senyor MARTINEZ BARRIO: —De què?

El senyor GOICOECHEA: —No ho sé.

El senyor MARTINEZ BARRIO: —Doncs si la V. S. no ho diu falta descaradament a la veritat.

El senyor GOICOECHEA: —Jo no vull ofendre la V. S.

El senyor MARTINEZ BARRIO: —Doncs això és ofensiu.

El senyor GOICOECHEA continua dient que el plebiscit fou conjuntament per les comissions gestores per absència de tot control. (Els nacionalistes bascos interrompen constantment l'orador.)

El PRESIDENT prega als diputats bascos que per la pròpia dignitat de la representació que ostenten observin una actitud convenient.

El senyor GOICOECHEA alegreix que el Govern protegia una maniobra alavorant l'aspiració nacionalista que hi ha sota el triomf de l'Estatut, perquè la veritable significació de la protesta d'Alava és que hi ha en lluita dues tendències, la tradicionalista foral i la nacionalista. No basta ja de fabricar vasos de porfir quan no es té líquid ciutadà per a omplir-los?

UN DIPUTAT BASC: —Que bonic! (Rialles.)

El senyor GOICOECHEA recorda que en l'any 1873, quan les Bascongadas s'assabentaren que s'anava a presentar a les Corts el projecte de Constitució federal es convocà una reunió en la qual es discutí aquest mateix problema de la personalitat de les províncies basques, i alguna cosa passaria quan a tots els Estats federals que anaven a formar la República federal se'ls denominava amb llurs noms històrics, llevat de les Províncies Basques, que se les anomenava Regions Bascongadas. Llegeix un dictamen de la Diputació de Biscaia del dit any sostenint el principi de la personalitat de les Províncies Basques.

El senyor HORN (tradicionalista basc): Però eren d'elecció popular aquestes diputacions?

El senyor GOICOECHEA: I l'eren d'elecció popular les comissions gestores que han presidit el plebiscit?

El senyor LEIZOLA: (nacionalista basc): Però els electors han parlat.

El senyor GOICOECHEA es dirigeix als bascos, i els diu que ells no s'amaguen de dir que llurs intencions són implantar un estat nacional a les bascongadas. Es refereix a una informació de "El Socialista" sobre unes ordres transmeses perquè col·laborassin amb els nacionalistes, tradicionals i monàrquics, i diu que ells no col·laboraran mai amb els enemics d'Espanya, perquè per damunt dels seus ideals monàrquics posen la pàtria i la seva integritat.

(Aplaudiments de les dretes.)

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ contesta les al·lusions que li ha fet el senyor Goicoechea. Diu que el 19 d'octubre el senyor Oriol se li presentà demanant-li que el Govern suspengués la celebració de l'Estatut basc.

El senyor GOICOECHEA: Ajores.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIÓ: Per als efectes és el mateix. El cas és que el contestà al líder nacionalista que aquest ajornament li semblava una ofensa al país basc, i llavors el senyor Horn li demanà requisits perquè els partits polítics poguessin controlar el plebiscit, i ell

llavors portà a la "Gaceta" aquest decret en 48 hores, i creu, sens dubte, així, aplaudiments més que consuecs.

Després al senyor Goicoechea l'acusà d'haver canviat en el decret una paraula amb malintencions, i ha de declarar honestament que ell no ha llegit la "Gaceta" en què es publicà el decret, però que la seva intenció no fou aquesta. Afegí que la prova que la disposició ministerial fou els seus efectes fou precisament el resultat del plebiscit a la província d'Alava on es tingué el nombre de sufragis que s'havia d'obtenir, però el Govern no feu sinó procedir d'una manera imparcial, donant garanties a tots. Acabà dient al senyor Goicoechea que no tingui pressa, perquè les finalitats que ell i els seus amics perseguïen aquesta tarda en concentrar sobre ell les seves censures, no trigaran a produir-se, amb qualsevol altre motiu, no molt tard.

(Aplaudiments en els radicals i nacionalistes bascos.)

El senyor GOICOECHEA rectifica, i s'estranya que es produís casualment l'error de còpia que ha esmentat el senyor Martínez Barrio, però ací hi ha el fet.

El senyor REIG, de la Lliga, també de la Comissió, explica el vot contrari de la seva minoria al vot particular per creure que ha de consultar-se novament la voluntat d'Alava.

Se suspèn aquest debat, i s'aixeca la sessió a les nou i cinc minuts de la nit.

PELS PASSADISSOS

PER LA RATIFICACIÓ DEL CONVENI AMB L'URUGUAI

Els diputats representants de les províncies oliverares han presentat a la Cambra una proposició de llei relativa a la ratificació immediata del conveni comercial amb l'Uruguai. El president de la Cambra i el ministre d'Estat els feren veure la conveniència que no es presentés aquesta proposició perquè com que per a demà hi ha anunciada la interpellació que sobre aquest tema desenvoluparà el senyor García Guirra, podien derivar-se'n criteris concrets que podrien permetre d'adoptar un acord. Els diputats oliverares s'hi han avingut i esperen intervenir en la dita interpellació.

Com que demà termina el temps per a l'elevació de drets aranzelsaris per part de l'Uruguai, consideren inajornable la ratificació d'aquest conveni.

LA QÜESTIO DE L'EXPORTACIÓ D'ARROS

Preguntat el ministre d'Indústria i Comerç sobre l'exportació d'arros, ha dit que era un assumpte que encara estava pendent d'unes gestions que es realitzaran en alguns països, entre ells l'Argentina.

Les quals han de servir de base per a un intercanvi.

ACORDS DE LA MINORIA SOCIALISTA

Avui s'ha reunit la minoria socialista. Ha estat autoritzada la Srta. Matilde de la Torre perquè intervingui en la discussió del projecte de llei del senyor Rodríguez de Viguri sobre la validesa de la penya pecuària.

S'ha discutit també una proposició de la Srta. Matilde de la Torre sobre el lliure cultiu del tabac, i ha estat nomenada una comissió integrada pels senyors de los Rios, Romero, Solana, Bolanos i la senyoreta Matilde de la Torre per tal que informin a propòsit d'aquest projecte de llei i perquè pugui ésser recollit aquest criteri, en un projecte que serà presentat a les Corts.

S'ha començat a estudiar l'article d'un projecte del senyor Bujeda, per a l'obtenció d'ingressos especials per a proporcionar treball als obrers que estan en situació de parats. Ha estat autoritzada la proposició del senyor Lamonedà, imposant determinades sancions pecuniàries en la presentació de recursos pels patrons contra els fallos dels Jurats mixtos sobre abonament i indemnització per acomiadament. S'han ocupat també de l'assumpte de Correus. Demà es formularà una pregunta al ministre o es presentarà una proposició incidental o bé s'explorarà una interpellació sobre aquesta matèria. No ha estat designada encara la persona que intervingrà en aquest assumpte, però la minoria desitja que demà mateix quedi plantejada aquesta qüestió.

EL DICTAMEN RELATIU AL SINDICAT ARROSSER

Madrid, 27. — Es reüní la comissió d'Agricultura, acabant el dictamen sobre el projecte relatiu al sindicat arrosser. El dictamen discrepa molt poc del projecte presentat pel Govern, i en ell es proposa que sigui destinat un mínim de deu milions per a préstecs als conreadors d'arros i altres atencions del projecte.

Quedà rebutjada definitivament la proposició dels socialistes, en la qual es demana que els obrers tinguin representació en el comitè. Votaren a favor d'aquesta proposició el radical senyor Mendizábal, Vallente i Díaz Pastor.

També es donà lectura al projecte de llei d'arrendaments rústics, i s'acordà que en la reunió de demà es dictin normes perquè, sense perjudici del degut estudi, s'actui tot el possible aquest projecte, a fi que aviat es pugui emetre dictamen.

UNA PROPOSICIÓ DEL SENYOR ALBIRANA SOBRE LA PROHIBICIÓ D'ENTERRAMENTS CATOLICS

Madrid, 27. — El diputat nacionalista senyor Albirana ha presentat la següent proposició incidental, firmada també per altres elements parlamentaris: Els diputats que subscriuen preguen a la Cambra que se serveixi acordar que veurien amb satisfacció l'anul·lació de l'ordre del Ministeri de Governació apareguda en la "Gaceta" del dia 24 del corrent relatiu als enterraments catòlics, en virtut de la qual han quedat sotmesos a l'acció dels elements pertorbadors, i que aquests enterraments s'efectuïn amb creu alçada i assistència de la clerecia sense caràcter de manifestació pública i com un acte de servei religiós, quan així ho disposi la voluntat del finat, expressada amb la seva declaració de fe catòlica i en el seu defecte per la declaració de la família.

Les dretes han vist amb gust la proposició presentada pel senyor Albirana. Després de llegir aquesta proposició l'han deixat sobre la taula per tal de discutir-la en moment oportú.

El Sr. Martínez Barrio, que ha acudit a la Cambra pels volts de les cinc de la tarda, ha passat directament al despatx de ministres del Congrés, i en tenir coneixement que s'havia presentat una proposició referent als enterraments catòlics, ha abandonat el dit despatx per dirigir-se al saló de sessions. Al saló de conferències ha estat abordat pels periodistes, els quals li han dit:

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

La situació política Com arnes catàlans

(De la primera pàgina)

"Els aspectes religiosos creiem que cal negociar amb el Vaticà, sobre tot el que no està disposat a la Constitució; que l'Estat ha de conservar les regles que té reconegudes que la revisió de l'article 26 de la Constitució s'ha realitzat en els límits que indica la pròpia Constitució. Jo donaria el meu vot per a la revisió constitucional; i endevino que ho faria acompanyat de molts dels meus correligionaris. Demanem també que s'empenyguin els problemes que indica en la seva recent nota l'Il·lustre president de les Corts. Aquestes aspiracions seran viables sense transgredir al partit radical. Tractant-se d'un partit liberal, els matisos són un signe de vitalitat. El que cal és que els que estan en minoria al partit se sotmetin a la majoria, renunciant aquells que s'anomenen esquerristes a imposar-se als més, que tenim un matis moderat i si a algun ministre això li suposa una voluntat, amb substituir-lo tot està acabat.

Com es veu per aquesta declaració la tendència Martínez Barrio no té molta acceptació en la seva minoria, que s'incigna més aviat per un Govern radical amb orientació dretista.

UN DOCUMENT SIGNAT PER 52 DIPUTATS DE LA MINORIA RADICAL

De totes maneres, sobre aquesta reunió de la minoria radical l'interès ha estat concentrat en el document que un grup nombrós de diputats radicals lliurarà demà al senyor Lerroux. Com s'ha dit, segons les nostres referències, en una carta, no molt extensa, redactada en termes de gran respecte i consideració envers el cap del partit, sense al·lusions personals que puguin ferir susceptibilitats.

En aquest escrit es demana al cap del partit radical, que tenint en compte la composició política de la Cambra, en la qual es reflecteix, a judici dels signants, el veritable sentit de la voluntat nacional, es fixi clarament la política del Govern, o que, almenys, si no s'estableix un criteri triomfant a les solucions generals d'orientació dretista, es digui clarament quina és la política governamental, sortint de la desorientació a què ha donat lloc el canvi d'orientació que ve oferint-se d'alguns temps ençà.

Els signants de la carta es planyen de les manifestacions polítiques que de tant en tant fan alguns ministres, comproment amb això el criteri del partit, que solament pot fixar-se d'acord amb el Congrés nacional o per decisió de les autoritats directives.

El nombre de firmants d'aquest document a darrera hora de la tarda era de 52.

S'atribueix la redacció de la carta al diputat per Ceuta senyor Peire, i figuren entre els primers firmants els senyors Martínez Moya, Pérez de Rozas, Pérez Madrigal i en general els diputats radicals de les províncies andaluses, extremenyas i manegues que anaren a la lluita electoral en unitat, de les forces populars agràries que triomfaren amb la participació de llurs vots.

Aquest document ha estat molt comentat i s'han fet moltes conjetures sobre les derivacions que podria tenir la reunió que sota la presidència del senyor Lerroux celebrarà demà la minoria radical, i a

sentat la següent proposició incidental, firmada també per altres elements parlamentaris: Els diputats que subscriuen preguen a la Cambra que se serveixi acordar que veurien amb satisfacció l'anul·lació de l'ordre del Ministeri de Governació apareguda en la "Gaceta" del dia 24 del corrent relatiu als enterraments catòlics, en virtut de la qual han quedat sotmesos a l'acció dels elements pertorbadors, i que aquests enterraments s'efectuïn amb creu alçada i assistència de la clerecia sense caràcter de manifestació pública i com un acte de servei religiós, quan així ho disposi la voluntat del finat, expressada amb la seva declaració de fe catòlica i en el seu defecte per la declaració de la família.

Les dretes han vist amb gust la proposició presentada pel senyor Albirana. Després de llegir aquesta proposició l'han deixat sobre la taula per tal de discutir-la en moment oportú.

El Sr. Martínez Barrio, que ha acudit a la Cambra pels volts de les cinc de la tarda, ha passat directament al despatx de ministres del Congrés, i en tenir coneixement que s'havia presentat una proposició referent als enterraments catòlics, ha abandonat el dit despatx per dirigir-se al saló de sessions. Al saló de conferències ha estat abordat pels periodistes, els quals li han dit:

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

—Acudiu al saló on es discuteix la proposició referent als enterraments catòlics?

—Sí, senyors, a això veig francament — ha contestat el ministre —. Jo no m'havia assabentat que parlo en vers, perquè ara resulta que la proposició meua és un atemptat més als sentiments catòlics, i jo creia que no hi havia res d'això, que jo amb la meua proposició convertia l'excepció en regla i la regla en excepció, perquè abans de la meua disposició l'excepció era que s'autoritzessin els enterraments catòlics i la regla que es prohibís. En canvi, amb la disposició que vaig dictar fa uns quants dies, l'excepció seria que es prohibís un enterrament catòlic i la regla que s'autoritzessin tots.

Mentre Berlín assegura que hi haurà restauració monàrquica a Àustria, els cercles diplomàtics de París són molt esceptics

L'acord italo-austro-hongarès es limitaria a una garantia mútua de les fronteres

Sembla que a Àustria ha arribat l'hora de Dollfuss i de Starheimberg, encara que en aquella neguitosa Federació les sorpreses sempre són possibles. Això significaria que, més tard o més d'hora, és de preveure, més que una feixista de l'Est — cosa que s'ha cregut possible per les relacions entre aquells dos homes i Mussolini —, una restauració dels Habsburg. Adhuc s'assegura — i no és pas un exagerament — que el mateix Mussolini en sigui partidari, sobretot després d'haver aconseguit d'eliminar les dificultats amb què topava el matrimoni de la filla petita de Víctor Manuel III, la princesa Maria, amb el príncep Otto, pretendent al tron de Sant Esteve. Mentre vivia el rei Albert de Bèlgica, l'ex-emperadriu Zita, que en segona els consells per moltes raons però sense entusiasme, Otto era frenat en les seves audacioses aspiracions; però ara no hi ha qui doni consells de moderació ni cal guardar consideracions al popular rei de Bèlgica. Per tant, els Habsburg poden obrir com millor els braços. I que no s'estan quets ho prova la reacció en escena dels dos grups reaccionaris Front Austriac, capitanejats pel famós coronel Wolff, i Anell de Ferro, compost de personalitats que han romàs sempre fidels als descendents de Francesc Josep.

Existeixen tractats que prohibeixen l'entrada dels Habsburg en territori austro-hongarès. Però probablement aquests tractats són considerats "trags de paper" per Dollfuss i Starheimberg, i fins i tot potser per Mussolini.

Amb una Europa dividida i desordenada com la d'ara, què poden fer a Viena i a Roma davant un fet com aquest? Itàlia vol fer entrar Àustria i Hongria en la seva àmbit, i després d'haver-hi havent de renunciar, probablement pel perill d'un cop de mà, creu que amb la tornada dels Habsburg podria aconseguir el mateix resultat.

Un és comprensible, a Londres i a París se segueix amb gran interès tota la situació austro-hongarès, i es pugui dir que al Palau d'Àustria, l'horitzó seria oportunitat.

La possibilitat de la restauració serà probablement el tema principal de les converses que tindran lloc a Roma i a París entre Dollfuss, Gombos i Mussolini.

A Àustria no s'han aliats en les mans dels nazis i feixistes — hipòtesis que s'ha presentat — la tornada dels Habsburg a Viena i a Budapest, a només a Viena, una dècima. Alemanya, tanmateix, i els que preveuen un conflicte italo-alemany, potser no engeren tant com sembla el primer tema.

Per ara les relacions entre Berlín i Roma, que semblen conflictives, són molt tristes, i les polèmiques de premsa han arribat a un punt molt aspre. En la causa de la divisió d'Àustria, toquen en el punt més delicat les dues tendències hegemòniques.

A darrera hora de París una notícia d'últim moment caracteritzava, en la qual, les manifestacions esceptiques sobre la possibilitat, es recorda que Àustria i Hongria s'han compromès a no aturar cap restauració, a consentir l'entrada d'una comissió de la Conferència d'Ambedadors, presidida per Jules Cambon, que reconstruï les clausules dels tractats de pau que prohibeixen la restauració monàrquica en ambdós països. Aquest comunicat, que pot considerar-se com una primera admissió a l'efecte i a Gombos, demostra que el Quai d'Orsay no ignora el que s'ordena entre Roma, Viena i Budapest.

El rumor, demanat per Bares, d'una concentració de tropes txeoslovàques a la frontera austriaca, deu tenir alguna connexió amb els rumors de restauració i amb els d'un cop de mà dels nazis.

Berlín, 27. — Els rumors sobre les maneres dels legitimistes a Àustria, en les quals apareixen com a principals actors el canceller Dollfuss i el príncep Starheimberg, troben a Alemanya un fort ressò i donen lloc a comentaris significatius en alguns diaris de Berlín.

El "Berliner Tageblatt", per exemple, escriu que la dimissió premeditada del president Miklas, la correcta actitud del qual hi ha valgut les simpaties generals, són servits en els moments actuals per agreujar les dificultats davant les quals Dollfuss i el seu Govern han de plantar cara. El problema de la restauració monàrquica a Àustria crea a tot Europa una situació extremadament delicada, per la diversitat de forces contraposades i enemics que el dit acte es posi en joc.

A París són esceptics.

París, 27. — Als cercles diplomàtics s'expressa molt d'escepticisme respecte a les informacions de premsa relatives a l'eventualitat d'una temptativa de restauració dels Habsburg a Àustria.

Als dits cercles s'abstenen d'emetre cap parer sobre aquestes particularitats, es limiten a indicar que la dita restauració originalment difícil-

Cap a un acord amb els països bàltics

Kovno, 27. — Actualment es manifesta una certa efervescència en la premsa i l'opinió a Lituània i a Polònia de resultes d'arrestaments fets dels dos cantons de la frontera polono-lituana.

Hom sap que en 1920, data de l'ocupació per Polònia de la ciutat de Viena, Lituània refusà de reconèixer aquesta ocupació, i no ha reprès les relacions diplomàtiques amb Polònia. Des d'aquesta època la frontera polono-lituana és tanca; hom no passa per les carreteres, les vies del tren són tancades i els intercanvis són nuls entre ambdós països. Malgrat certes temptatives de conciliació, Lituània ha mantingut fins ara contra Polònia totes les seves reivindicacions.

Inquieta pels pactes de no agressió signats per Polònia amb Alemanya i la Unió Soviètica, Lituània comptava amb el projecte sovièticopolonès que garantia la neutralitat i la independència dels països bàltics.

Hom sap que aquest projecte no ha reeixit a causa de la resistència de Finlàndia. Actualment hom busca de reprendre-la sota una forma nova amb la participació de Suècia. Després d'una conversa amb el mariscal Pilsudski, el ministre de Suècia a Varsòvia, Hennings, ha marxat a Estocolm per informar el seu Govern.

Titulescu continua al ministeri d'afers estrangers

El nostre diari també s'havia lamentat de la retirada de Titulescu, que ara és desmentida. Els rumors de la dimissió del polític romanès, que havien estat molt cridats, perquè són coneguts les lluites desordenades per la seva obra pacifista i la seva actitud d'interès a la política internacional, són en realitat falsos. Titulescu recorda l'acció de Titulescu en favor de les nacions mitjanes i petites en ocasió del famós pacte dels quatre, i les enemistats que això li valgueren.

Per Titulescu següent al seu lloc, la qual cosa és un bé per a la causa de la pau.

Bucarest, 27. — Contràriament als rumors que han circulat per l'estranger, deguts a un error de transmissió, no entra en el canvi ministerial el senyor Titulescu, el qual continua al davant del ministeri d'Afers Estrangers.

Com és natural, queden informats tots els comentaris que la premsa europea havia dedicat a aquesta notícia, la qual havia fet viva impressió en els medis ginebrins i en els democràtics en general.

EL PARTIT NACIONAL-DEMOCRÀTIC ATACA EL GOVERN

Praga, 27. — A la sorpresa general Krmar president del partit nacional democràtic, ha començat en el "Narodni Listy" un atac de gran estil contra el Govern del qual el seu partit s'ha separat un cop d'haver depreciat la moneda.

Krmar ataca sobretot la política estrangera de Benes i li reprocha d'haver consentit a una espècie d'autarquia agrícola que no era justificada.

En el que es refereix a les recents converses austro-italo-magars, després d'haver tractat les perspectives per les quals han passat, diu que el país es troba col·locat en un dilema del qual hauria de sortir buscant la solució del mal menor.

El partit nacional democràtic organitzat en el país mitjans de funcionaris i magistrats la majoria dels quals són prohibits, però hom comprèn la tàctica de Krmar quan hom recorda que els seus dets funcionaris han estat reduïts dels vègades.

Praga, 27. — El president de la República ha donat per acabada la sessió de l'Assemblea nacional.

Les Cambres han estat convocades per a reunir-se el dia 6 del mes de març vinent.

MARYSE HITZ ARRIBA A HONG-KONG

Hong-Kong, 27. — Aquesta tarda, a les 10.15, hora local, ha arribat l'aviadora Maryse Hiltz que ha batut el rècord de distància en cobrir el recorregut que hi ha entre Hanoi i Hong-Kong en 4 hores i 30 minuts.

Un llibre sensacional del doctor Ewald Baase en què es demostren els preparatius militars del Reich

Hom hi preveu la invasió de la Gran Bretanya

Londres, 27. — Abir fou posat a la venda el llibre del Dr. Ewald Baase, professor de ciència militar a l'escola tècnica de Brunswick, intitulat "Alemanya, preparat per a la guerra". La publicació ha estat feta malgrat l'oposició del govern de Berlín, que entenent naturalment l'efecte desastrosos, l'editor londinenc Lovat, Dickson, encara que havent adquirit regularment els drets de traducció, ha estat objecte, com es posa en el prefaci, no solament de nombrosos d'intimidació, sinó també d'amenaçes d'emissaris del ministre de la Propaganda alemanya.

Es que l'obra del professor Baase no demostra sols els preparatius de guerra alemanys, sinó que estableix, amb l'ajut de mapes, la possibilitat d'una invasió d'Anglaterra. L'autor confessa, d'una manera cínica encara que intel·ligent, que té un gran plaer a meditar la destrucció que tard o d'hora torbarà aquesta orgullosa nació en aparença invencible.

Parlant de la rivalitat franco-alemanya confessa que les dues nacions són iguals en intel·ligència, d'un mateix esperit creador, però que França és superior per la seva solidaritat natural, per l'esperit de cos més pronunciat, per la seva devoció per realitzar les ambicions nacionals, per l'habilitat més marcada a deixar-se guiar en aquest camí per les classes dirigents. Per tots aquests motius França és per a Alemanya un enemic molt més perillós que no ho és Alemanya per a França.

Adjuntem que Bèlgica, Itàlia, Espanya, Txecoslovàquia, Polònia, Romania, Suïssa i Iugoslàvia no troben gràcia davant aquesta apologista la Renaixença alemanya.

Els Estats Units i el règim del nou dòlar

Nova York, 27. — Hom deu estranyar-se de la satisfacció general que causà en el poble americà l'alteració de la moneda nacional. Els Estats Units són un país tan vast, tan tancat en ell mateix, que de 120 milions d'americans, pocs estan en contacte amb l'estranger: alguns comerciants, pocs banquers, rars viatgers. La baixa del dòlar no ha tingut lloc sinó en relació a les monedes estrangeres un nombre infinitament petit d'americans tingué l'ocasió de tocar amb el dit aquesta disminució de valor de llur moneda.

Per a la immensa majoria, el dòlar ha valgut sempre cent cèntims. El canvi monetari ha restat inapercut.

El cost de la vida ha augmentat, sens dubte. Els preus han pujat l'estiu darrer, llavors del "Coom" que seguí l'abandó del patró or. Hom creia en la imminència d'una inflació monetària. Però no s'ha produït i certs preus han tornat a baixar.

La creació del nou dòlar apareix als ulls dels americans com un dels nombrosos mètodes de redreçament econòmic introduïts pel president Roosevelt. La desvalorització oficial va arribar en el moment en què Johnson havia augmentat els salaris. L'atmosfera era, en conjunt, optimista.

Hi ha la impressió que la desvalorització del dòlar ha estat feta en detriment dels grans i a favor dels petits. La nacionalització dels stocks or que Morgenthau, secretari del Tresor, comprà a baix preu, acompanyat d'adhuc precedit d'un dia la desvalorització. Aquesta confiscació no fou feta en interès de la comunitat? Els banquers no feren les despeses de l'operació?

N'hi ha que es beneficien de la reducció del dòlar. Són els grans. Però també molta gent té la seva polissa d'assegurances, o una pensió. Tanmateix, hom no pensa en l'esdevenidor, mentre en les presents circumstàncies la vida sigui més fàcil. Al fons, molts han vist en aquest intent d'estabilització la tornada, propera o encara llunyana, de la prosperitat que ningú no ha deixat mai d'adorar.

La defensa nacional de Suïssa

Basilea, 27. — A Schaffhausen, el cap del Departament federal de Defensa Nacional, senyor Minger, ha pronunciat un important discurs sobre la defensa militar suïssa, en el qual ha dit que el país té el més elemental deure d'assegurar un nivell en els armaments que assegurui la pau al país en cas d'una nova guerra europea.

Tota petició en el sentit de permetre el pas de tropes estrangeres a través de Suïssa seria rebutjada amb indignació per tot el poble suís. En referir-se als esdeveniments ocorreguts a Àustria, ha dit que Suïssa vol mantenir tan fort el seu exèrcit que ningú no l'indruga guies d'atacar-lo.

Ha dit també que el marxisme internacional s'havia extingit per sempre i que aquesta ideologia és ja impossible de realitzar-se en un sol país. Els caps socialistes, per consegüent, farien millor de revisar llur actitud i llurs procediments.

Ha acabat anunciant que els comunistes suïssos un cop aprovada la nova llei política hauran de modificar completament el seu llenguatge si desitgen evitar la prohibició del partit.

El consell de ministres revoca el nomenament de Pressard i Pailhe

Un aclariment de l'ex-ministre Georges Bonnet

París, 27. — Els ministres han arribat a les nou de la nit a l'Elisi, per tal de celebrar el segon Consell de la Presidència del senyor Lebrun, presidit pel senyor Pressard.

El ministre de Justícia ha comunicat al Consell l'informe que li ha estat lliurat pel primer president del Tribunal de Cassació, senyor Lescoeur, en nom de la Comissió encarregada d'efectuar una enquesta sobre els ajornaments successius dels assumptes Stavisky.

Segons aquest informe, que ha estat comunicat al Procurador de la República, resulta que s'han obert vint i tres processos d'algunes importància en el cap del "Jaffar" del Sena.

En conseqüència, el ministre de Justícia ha sotmès a la firma del senyor Lebrun un decret, d'acord amb el qual són revocats els decrets de 3 de l'actual nomenament el senyor Pressard per al Tribunal de Cassació i el senyor Pailhe, procurador de la República de París. Ni l'un ni l'altre dels dits senyors no havien pres possessió dels seus càrrecs.

Pel segon decret sotmès a la firma del senyor Lebrun, el Procurador general del Tribunal de París, senyor Goumen, queda nomenat procurador de la República en el Tribunal del Sena, en substitució del senyor Pressard, que serà cridat a exercir altres funcions.

El Consell de Ministres ha acabat a les 22.15.

Un aclariment de l'ex-ministre Bonnet

Als passadissos de la Cambra el senyor Georges Bonnet ha donat explicacions relacionades amb la declaració de la senyora de Stavisky, segons les quals el seu marit havia dit amb el senyor Bonnet a Stresa.

El senyor Bonnet ha manifestat que als parlamentaris francesos que assistien a la Conferència de Stresa s'hi obsequiava amb un dinar, al qual començaven també convidats desconeguts per a ell.

Ha afirmat novament que no es recordava d'haver trobat mai Stavisky, i el mateix ha afirmat el cap de Gabinet del senyor Bonnet, que l'ex-companya durant l'esmentada Conferència.

Una informació de l'"Echo de Paris"

"L'Echo de Paris" publica en el seu número d'ara una informació relacionada amb l'afar Stavisky.

Diu que entre els diversos documents que han estat trobats a la Comissió d'enquesta que entén en l'afar, figura la declaració prestada per l'espòs de l'estadador a la Direcció de Seguretat, en la qual s'afirma a diferents persones que en diverses ocasions estiguéren menjant amb Stavisky en departaments reservats.

Contra Dalimier

Notícies de bon origen anuncien que l'advocat defensor del senyor Tissier que, com és sabut, està complicat en l'afar Stavisky, senyor Jean Charles Lebrun, ha tramès recentment al guarda-segells una lletra, en la qual sol·licita que l'ex-ministre senyor Dalimier sigui inculpat per la seva intervenció prop de les Compagnies d'Assurances.

Obertura d'una informació

A conseqüència d'una denúncia presentada pel guarda-segells, s'ha ordenat l'obertura d'una informació per complir en la qual s'afirma que el senyor Dalimier, senyor Jean Charles Lebrun, que apareixien com a homes de confiança de l'estadador Stavisky.

Desmentiment del senyor Mathieu

L'ex-ministre de l'Interior, senyor Mathieu, ha desmentit categòricament la notícia publicada per diversos periòdics segons la qual, quan Stavisky fou exclòs dels cercles i salons, als quals no se li permetia entrar, va lliurar-li un carnet a la qual pogués entrar a les seves de jo.

Ha afegit que aquesta notícia és completament falsa i que no té cap fonament.

Anglaterra vol augmentar la flota

Londres, 27. — L'almirall de la flota, senyor Beatty, ha expressat el seu criteri favorable a un augment de la Marina anglesa.

En efecte, l'almirall ha declarat que la Gran Bretanya, per a donar exemple en matèria de desarmament, havia introduït a la seva flota una reducció tan important, que l'actualitat es trobava amb cada adduïda la seguretat del país.

L'augment dels contingents espanyols de viatgers

ESPANYA COMPRARÀ TABAC ALS EE. UU.

Washington, 27. — El contingent d'importacions espanyoles de tabac als EE. UU. ha estat augmentat de 45.500 hectolitres a 67.500, aproximadament.

Com a contrapartida, Espanya adquirirà aproximadament vint milions de cèl·luls de tabac americà.

El rei Boris a Berlín

El rei Boris, després d'haver visitat el seu pare, l'ex-rei Ferran, a Coburg, s'ha decidit a anar a Berlín, on serà rebut amb tots els honors i parlarà amb Hitler.

El rei de Bulgària, la política del qual és sempre pacífica, ha visitat els homes de govern francesos abans d'anar a Alemanya. En aquest viatge s'ha volgut veure el desenvolupament d'una missió que tendria a un eventual acostament franco-alemany. Però qui observi les directives de la política francesa podrà entendre fàcilment que una tal missió no existia; el govern francès té altres mitjans a la seva disposició per a negociar amb Berlín.

Berlín, 27. — Se sap de font fidedigna que el rei Boris, procedent de Coburg, arribarà demà en aquesta capital.

Amb aquest motiu es preparen diverses recepcions.

Els absolts en el procés de Leipzig

Per fi Dimitrov, Popov i Tanev són expulsats d'Alemanya

Berlín, 27. — Ha estat publicada l'orde d'expulsió contra els comunistes Dimitrov, Popov i Tanev, que comparoquen davant el tribunal amb motiu de l'assassinat del Reichstag.

Tots tres comunistes han sortit ja cap a Moscou.

Procedents de Berlín han arribat en avió, alertant a l'aeròdrom de Moscou, Dimitrov, Popov i Tanev.

Els moros saquegen el correu França-Amèrica del Sud

Casablanca, 27. — Amb motiu de l'assassinat sofert per l'avió postal de la línia França-Amèrica del Sud s'anuncia que un aparell que havia arribat al lloc de l'accident havia pogut recollir la correspondència, que havia estat fregida de la catifa per la tripulació de l'aparell avariat.

Avui s'ha sabut que l'avió de socors no va poder aterrar per impedir-ho les males condicions atmosfèriques, i que avui havia pogut fer-ho, però que quan ha arribat al lloc on s'havia produït l'accident, ja els moros dissidents havien començat a saquejar l'aparell postal.

En vista d'això s'han entaulat converses amb els moros, amb l'objecte de recuperar el correu de l'Amèrica del Sud.

El Senat francès aprova el pressupost

París, 27. — El ministre de Finances, M. Germain Martin, ha demanat al Senat que examini aquesta tarda la llei de plans poders que es projecta concedir al Govern a fi que pugui decretar les economies necessàries en matèria de Finances.

El Senat, en la sessió que ha celebrat avui, ha aprovat, per dos-cents vint-i-sis vots contra tretze, al conjunt del Pressupost.

BARCELONA

FULL DE DIETARI NOTICIARI PELS CENTRES OFICIALS VIDA SOCIAL

Les paraules

màgiques

—Què són les aerodinàmiques?
—Tan què?
—Tan aerodinàmica, no sabem que a aquestes formes allargades i fines que adopten els models nous d'automòbil, hem les anomenem formes aerodinàmiques?
—Sí; n'havia sentit alguna cosa. Però, la veritat, no ho havia acabat d'entendre.
—Doncs ja veieu que és ben clar: aerodinàmica, la paraula ho diu. Aerodinàmica!
—L'inconveniència és que no ho trobo clar. La paraula que assaboriu amb tanta volúpia, com a dir, no diu gaire cosa.
—Com que no? Aero ve d'aïre, i dinàmica ve de moviment.
—Perfectament.
—Doncs, ja ho tenim: unes formes que...
—Que què? Que mouen l'aïre? I que són màgiques per l'aïre? Ni l'una cosa, ni l'altra.
—No, és clar... Més aviat unes formes que no oposen resistència a l'aïre, que el deixen lliscar per superfícies inclinades...
—Ja veieu com és mateix m'ajuden a demostrar que la paraula aerodinàmica és una lamentable imbecilitat. No dona cap idea de la cosa que vol definir. Més aviat fa pensar en un moli de vent, enginy que — aquest, sí! — és mogut per l'aïre, té formes adequades a la dinàmica de l'aïre.
—Bé, naturalment, l'andini estret pot rebutjar la paraula i decretar que és un pifio: però reconeguem que és una paraula que sona bé i que té una certa suggestió... Fixeu-vos: aerodinàmica...
—Ah, això sí. Son bé i pel mateix que manca de tot rigor científic, suggereix qualitats misterioses, avantatges indefinibles...
—I ja veieu, ja veieu automòbils...
—Alshores, no en parlem més. Visca l'aerodinàmica!

Carles SOLDEVILA

Servei Meteorològic de Catalunya

SITUACIÓ GENERAL ATMOSFÈRICA D'EUROPA A LES 06 HES DEL DIA 27 DE FEBRER DE 1934

S'han establert pressions baixes sota la influència de les quals ha empitjorat el temps, i es registren vents freds i novades des d'Escandinàvia fins a la Península Ibèrica. La direcció dominant del vent és del nord, i afegeix la màxima violència a les costes de la Cantàbria, on la mar és grossa. El centre principal de baixa pressió està situat al sud-oest de França, amb tendència a desplaçar-se cap a Itàlia, i dóna lloc a ruixats i tempestes.

ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA, A LES 06 HES

Domina temps variable i fred del nord i del nord-oest, pliu al País i a les Illes de Mallorca i d'Algarve, havent estat també al cim del Montseny. Les màximes quantitats de pluja recollides en les darreres 24 hores han estat de 27 litres per metre quadrat a Capella, 11 a Pobla de Segur i 9 a la Bonalgueta. Temperatura mínima d'avui, a Móra, 7 graus sota zero. (Les observacions del temps a Barcelona, a les set, van a la capçalera de la primera pàgina.)

La setmana passada s'efectuaren a la dependència central i a les sis sucursals de la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de Barcelona les següents operacions: 3.105 imposicions per 1.731.022 pessetes; 2.675 reintegraments per 1.259.722,85 pessetes; 10 compres de valors, per 30.842,85 pessetes; nous imposicions, 359.

Les intoxicacions alimentàries

Aquestes són produïdes per ingerir fruites i llegums crus que no estan nets, o per carns variades. Aquestes intoxicacions es curen amb freqüència en poques hores, bevent des que es noten els primers símptomes, de glop en glop, diversos vasos de la Boisson Blanche de l'Abat Magnat. Aquesta infusió i energica beguda netja el tub digestiu, destrueix els germes nocius i fa desaparèixer tot el malalt. En aquesta època és convenient tenir sempre a mà un o dos tascos de Boisson Blanche de l'Abat Magnat, que es ven a totes les farmàcies a pessetes 3,20, quantitat necessària per preparar un litre.

Relació de radis d'ingrés per no trobar el destinatari i a disposició de qui acreditat esser-ho a les Oficines de Transmissió Espanyola. S. A., Ronda de la Universitat, número 35: London—Intercomer; Zurich—Ernest Huber, Escoles Pies, 65, Tres Torres; Lisboa—Beck; Rotterdam—Representacions Aristos; Havana—Bonet, Bruc, 148; Raguhn—Ollé; Bucarest—Rovira, Avinguda Valldiviera, 7.

La Intervenció d'Hisenda ha assignat per al pagament del 1934 per les classes passives els dies següents: Dia 1 de març: Germanys, remuneratòries, cessants i excedents; dia 2: caps oficials i assimilats acollits decrets i reserva.

I jubilats en general; dia 3: caps oficials, assimilats i tropa antiga; dia 3: estrangers i totes les nòmies sense excepció; dia 14: retencions.

El senyor Alfonso de Rojas i Rueda ens comunica que ha pres possessió del càrrec de Director Cap de la Presó Central de Barcelona. En agrair-li l'atenció de facilitar-nos, des d'aquell lloc, les nostres tasques periodístiques, fem vots perquè l'encert l'acompanyi.

El president de l'Ortò Goya, del Centre Agrari, ha tingut la gentilesa de transmetre un exemplar de la Memòria que ha publicat aquella agrupació amb motiu del desè aniversari de la seva fundació, i en la qual són ressenyades les seves activitats fins al dia darrer de l'any passat.

LA REORGANITZACIÓ DE LA GUARDIA URBANA

El dictamen de Circulació proposant la reorganització de la Guardia Urbana que fou aprovat al Ple de l'Ajuntament de dijous, diu:

Primer. — Els serveis de Circulació i Policia Urbana, en el que es refereix a Policia Urbana i Policia de Tràfic, s'estructuraran a base d'èsser exercits pels següents funcionaris: Un director de Circulació i Policia Urbana, Policia de Tràfic. Un oficial, sis sergents, dotze caporals, dos cents quaranta agents, quatre agregats. Policia Urbana. Secció armada: Un oficial cap de la Secció armada; tres oficials caps de divisió; trenta sergents; seixanta caporals; tres cents agents. Secció administrativa: Un cap de Serveis administratius; dos oficials de Serveis administratius.

Segon. — Tot el personal de l'actual Cos de la Guardia Urbana serà adaptat, provisionalment, a l'estructura anterior; i definitivament, de conformitat a les normes que s'aprovin. Es formarà una plantilla d'amortització amb el personal els havers actuals del qual no corresponguin als de cap de les categories que es consignen en la nova estructura, exceptuant els Guàrdies urbans que siguin adaptats com a Agents de Policia Urbana i Policia de Tràfic, i l'excepció passarà a la dita plantilla d'amortització; també podrà ésser adaptat altre personal no procedent d'aquell Cos, útil als serveis previstos. El director de Circulació i Policia Urbana, cap de tots els serveis, l'oficial cap de la Secció armada de la Policia Urbana, i els quatre agregats de Policia de Tràfic, podran ésser designats fora de l'actual personal municipal, amb la forma d'ingrés que acordi la Corporació municipal.

Tercer. — Resta suprimida la Secció muntada de la Guardia Urbana, deixant-ne, però, fins a 20 individus, destinats a les funcions normals del Cos de Policia a què es destinin. La Comissió de Govern Municipal prendrà les decisions oportunes per al compliment d'aquesta resolució.

Quart. — El Conseller Regidor de Circulació i Policia Urbana, proposarà a l'aprovació de la Comissió de Govern, els nous Reglaments del Cos de Policia de Tràfic i del Cos de Policia Urbana, per enlitzar la corresponent proposta al Ple Consistorial.

EL XXIX ANIVERSARI DEL ROTARY INTERNATIONAL

Ahí a la tarda se celebrà a l'Hotel Ritz l'esmorzar setmanal del Rotary Club de Barcelona, el qual estava dedicat a commemorar el 29è aniversari de la fundació del Rotary International.

El dinar transcorregué enmig de gran animació i companyonia. A les postres el president del Club, senyor Carles Soldevila, parlà breument de l'especial significació de la sessió. Seguidament concedí la paraula a l'ex-president i fundador del Club senyor Carandini, el qual explicà l'origen i història del Rotary Clubs, el primer dels quals fou fundat a Chicago en 1905 per Paul Harris.

Parlà a continuació el també ex-president senyor López-Llausas, el qual ocupà del present del Club, i dirigí una amable salutació als invitats que assistien a la sessió.

En concedir la paraula el senyor Soldevila a l'ex-president senyor Bastos, manifestà que havia comès l'obligat de saludar els representants de la premsa que assistien a la sessió, als quals digué que precisament un periodista ocupava en l'actualitat la Presidència del Club.

El senyor Bastos amb paraula fàcil parlà del futur del Club i exposà el seu optimisme en aquests moments de lluita social i econòmica.

Finalment el senyor Soldevila donà compte als reunits de la mort de l'ecònom Llimona, pare polític del rotari i conegut pitor Domènec Carles. L'acte finalitzà, després d'escoltar els himnes nacionals dels països on existien Rotaris Clubs, enmig d'una gran cordialitat entre els presents.

GENERALITAT

Conselleria de Governació. — Ahir el senyor Selves manifestà als periodistes que havia rebut un telegrama del ministre de la Governació contestant-ne un altre que ell li havia enviat, en el qual li reclamava la concentració a Catalunya dels númers de la Guardia Civil que componen els Terços 19 i 3, els quals es troben en altres províncies, dient-li que havien estat donades les ordres oportunes perquè es compleixi la petició seva.

AJUNTAMENT

Visita protocol·lària. Ahir al matí va ésser al despatx de l'Alcalde, quan el senyor alcalde era absent, el senyor conseller general de Bèlgica, senyor Robert Chaidron, el qual anava a agrair-li la visita de condol que li féu amb motiu de la mort del rei de Bèlgica, Albert I, i la seva assistència als funerals que tingueren lloc a la Capella Francesa.

La reglamentació de la venda de taronges i tomàquets. — El conseller de Provisions, senyor Hurlado, ha cursat ordres terminants perquè a partir del dia 1 de març vinent siguin prohibides les vendes de taronges que abusivament venen realitzant-se a l'Estació del Morroli, i la venda de tomàquets procedents de Canaries, en el cobert de la Companyia Transmediterrània. Els contraventors seran castigats amb la màxima sanció.

L'impost sobre solars. — Una prorroga. — Com sigui que és materialment impossible donar la llogueració de contributius que acudeixen a abonar el primer trimestre de l'any 1933, corresponent a l'impost de solars edificats i sense edificar, de poder-se efectuar l'esmentada recaptació per tot el dia d'avui, darrer fixat per al període voluntari, es prorroga per darrera vegada fins al dia 10 del mes de març vinent el termini per a poder pagar l'esmentada quota sense recarrec de cap mena.

Domicili ignorat. — Per tal de fer-li lliurament d'un document que li interessa es prega que la senyora Valero, vídua de Català, tutora de Joaquina Català, el domicili de la qual se senyora s'ignora, se serveixi passar per la secretaria de l'Alcalde.

Concurs per a unes obres. — Fins al dia 7 de març vinent, a les dotze, s'admetran al Negociat Municipal d'Obres Públiques de la Secció de Foment plecs de proposició per a optar a les obres d'arranjament dels carrers dels voltants de les casernes de Pedralbes, sota el pressupost de 99.537,67 pessetes, i amb subjecció al projecte que fins als esmentats dia i hora estarà exposat al sudid Negociat, amb el bon entès que el que resulti adjudicatari haurà d'utilitzar estrictament el personal que ha vingut treballant en aquella zona en treballs anàlegs.

Presos de proposició. — Fins al dia 7 de març vinent, a les dotze, s'admetran al Negociat d'Obres Públiques de la Secció de Foment, Casa de la Ciutat, plecs de proposició per a optar al concurs privat d'instal·lació d'enllumenat a l'Escola Montessori del carrer d'Ataulf, al tipus de 707,64 pessetes.

Un concurs. — Fins al dia 10 de març vinent podran ésser lliurades al Negociat Municipal d'Obres Públiques d'Eixample (segon pis de les Cases Consistorials) notes de preu per tal d'optar a l'execució dels treballs per a la instal·lació d'enllumenat públic definitiu als carrers de Bielma, entre Puasell de Puigades i Enna, i de Lluí, Sardenya i Enna, que envoltin la illa on està instal·lada la Clínica Psiquiàtica, segons les condicions i pressupost que es troben exposats en la dita dependència.

Una subhasta. — El dia 9 de març vinent seran posats a subhasta els atuellis i gèneres decomessats per la Brigada de repressió de la venda ambulants. Els interessats en prendre part a la subhasta podran examinar els lots al Magatzem del pati de l'antig Hospital de la Santa Creu, carrer de l'Hospital, 56. Els atuellis i gèneres objecte de la subhasta estaran exposats al local de referència tots els dies fèrria, de quatre a sis de la tarda. Per a poder prendre part a la subhasta caldrà constituir un dipòsit de 114 pessetes i

presentar els plecs d'oferta al Negociat d'Inspecció de Provisions, primer pis de la Casa de la Ciutat. L'obertura dels plecs tindrà lloc el dia 9 de març, a les onze del matí.

Projecte de modificació de l'arbitri sobre solars sense edificar. — El conseller senyor Vicens Bernades s'ha adreçat al conseller regidor d'Ingressos, Despeses i Patrimoni dient-li que per tal d'activar parcialment la represa de les construccions d'obres particulars, amb la qual cosa es contribuiria a donar feina als obrers, i respondre a la vegada a una obra d'urbanització, absolutament necessària a tota ciutat que s'estimi, s'estudià la modificació de l'article 4, de l'Ordenança número 42, referent a arbitri sobre solars sense edificar, en el sentit que es crei una base i tipus d'imposició especial en aquells solars sense edificar que encara hi ha a la Via Laietana, Plaça de Catalunya i Rambles, del 10 per 100 sobre el valor corrent en venda del solar, ultra els arbitris i imposicions que ja paguen actualment. També li demana que els terrenys sense edificar, o bé els ocupats per edificacions d'una sola planta o instal·lacions de caràcter temporal o transitori, enclavats en el radi de l'Eixample, entre Muntaner i Passeig de la República, comprés entre les Rondes i la Diagonal, se'ls pugui imposar un recarrec extraordinari del 3 per 100, ultra els arbitris i els impostos a què estan subjectes en l'actualitat. Igualment s'interessa del senyor conseller regidor d'Urbanització i Eixample que s'activi la tramitació del projecte d'unificació dels edificis que formen el conjunt de la Plaça de Catalunya, per tal que aquesta arribi a aconseguir l'embelliment que per les seves proporcions i importància, cada dia creixent, reclama el prestigi de la ciutat de Barcelona.

La urbanització de l'avinguda de la Generalitat. — El conseller delegat del districte setè, senyor Josep Gispert, ha pregat el senyor conseller regidor d'Urbanització i Eixample que se serveixi acordar, sotmetent-ho en el seu dia a l'aprovació del Ple municipal, el que segueix:

1.—Que per la Secció facultativa corresponent es procedeixi, dins del termini de quinze dies, a l'estudi de les despeses que comportarien la urbanització de l'avinguda de la Generalitat, procedint al seu afeamt amb laborada, asfalt o enquistat de les calçades laterals de la rasa, construcció de les voreres per a les voreres tant de la part edificada com de la corresponent a la de la dita rasa, i enllumenat de la via.

2.—Que per la Comissió de Finances s'interessi de la Intervenció Municipal consignació on aplicar la despesa. L'antic carrer conegut per "Diagonal del Ferrocarril", avui Avinguda de la Generalitat està eridat a ésser una de les vies més elegants i belles de la ciutat. Si es té en compte els barris de barriques i els barrancs (que eren veritables llacunes quan plovia) que han desaparegut pel sol fet d'haver-se portat a efecte el pas de la via fèrria per a la continuació de la rasa del carrer d'Aragó, des del de Casanova a l'Estació de Sans, encara amb Província, i tenint esment que les dites obres han canviat per complet la fisonomia d'una barriada tan enclavada al cor de la part esquerra de l'Eixample, com ho és la compra en el perímetre que enclouen els carrers de Província i Consell de Cent, des del de Tarragona a Casanova, es veurà clar com canviaria en pocs temps el desert d'edificis que s'hi observava, amb zona absolutament edificada, i només pel fet de procedir a la urbanització de la dita Avinguda, començant tot seguit l'aferrat. Això representaria també una major facilitat per al trànsit, amb remarcable comoditat per als veïns, així com per als viatgers procedents de Madrid i València, per ferrocarril, els quals podrien aprofitar com a primer balneari en arribar a Barcelona l'Estació de Sans, car trobarien mitjana de locomoció que els portaria a destinació més aviat, descongestionant l'aglomeració del Balneari del Paaseig de Gràcia, la qual cosa augmentaria l'interès que sent per la dita urbanització el conseller delegat del districte setè, senyor Josep Gispert.

El Front Unió de Treballadors i el conflicte dels treballadors d'Assurances. — Davant el conflicte plantejat per la dependència d'Assurances, el Front Unió de Treballadors Mercantils ha acordat solidaritzar-se amb el moviment i prestar als afectats tot l'ajut que calgui fins a la consecució de les seves justes reivindicacions.

El Front Unió del Ram de l'Aigua, Gas i Electricitat. — La Secció del Ram de l'Aigua, Gas i Electricitat afecta al Sindicat General de Tècnics de Catalunya, ha fet pública una nota explicant les causes del conflicte que està a punt de plantejar-se entre els obrers i les Empreses del ram. Els obrers demanen la implantació del retir obrer, a la qual cosa es neguen les Empreses, tot i haver acceptat el contracte de treball, allegant que si es fixa un termini de tres mesos fou per tal d'estudiar-lo, no per anar a la seva implantació, i això tot i haver tancat les Empreses els balanços respectius de l'any passat amb uns beneficis molt superiors als de l'any anterior. Davant d'aquest fet inviten les autoritats a estudiar la incautació de les dites Empreses.

Assemblea del ram de l'engrò en el Sindicat Mercantil. — El Sindicat Mercantil de Bar-

* CAMBRA OFICIAL DE LA PROPIETAT URBANA

EL PAGAMENT DE L'IMPOST DE SOLARS ESTIGUIN O NO EDIFICATS

La Junta de Govern de la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de Barcelona, en reunió darrerament celebrada, ha acordat dirigir-se a l'Alcalde, com a expressió màxima de la Corporació, posant-li a coneixement que, a conseqüència del breu termini fixat pel pagament de l'impost sobre solars estiguin o no edificats, s'han produït cues i agomolaments entre el públic, del tot innecessaris.

Per tal d'evitar aquestes molèsties, màxim trobant-se dintre del primer trimestre del pressupost prorrogat, que finalitza a darrers de març, la Cambra ha sol·licitat que s'habilitin hores extraordinàries a les Oficines recaptadores de l'Ajuntament, o bé que sigui ampliat el termini de pagament.

Es de creure que la Municipalitat atindrà aquesta queixa de la Cambra i que donarà una nova prorroga o arbitrarà un altre mitjà.

ELS PORTERS NO ESTAN COMPRESOS EN LA LLEI D'ACCIDENTS DEL TREBALL

D'acord amb el criteri exposat des de bon principi per la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de Barcelona, i degut a la seva iniciativa, sostenint que els propietaris no estaven obligats a assegurar als porters de les finques per accidents del treball, la "Gaceta de Madrid" del passat diumenge publica una Ordre del ministeri del Treball resolent el cas d'una manera definitiva.

En els considerants de la disposició ministerial queda establerta la doctrina que el treball de porters no conté els requisits determinats a la llei sobre accidents del treball, per la qual cosa aquell qui l'executa no té el caràcter d'operari als efectes de l'esmentada legislació, puix que realment no el presta sempre fora del seu domicili; ni a un patró determinat, sinó als estrangers de la casa, els quals no contracten els serveis que els presten els porters ni els retribuïxen obligadament, sinó voluntàriament, no figurant el porter en cap dels apartats en què el Reglament enumera el personal que gaudeix del concepte d'operari i que el treball que habitualment presten els porters encara més en allò que per servei domèstic defineix l'article 8.º de l'esmentada llei, puix que és contractat per un amo de casa sense fi de lucre i per a prestar-lo a un estatge particular.

La disposició susdita acaba declarant que procedeix considerar que l'asseguració d'accidents del treball dels porters no és obligatòria pels amos de les cases destinades a viendes.

Cal remarcar la importància que significa l'esmentada Ordre del ministeri del Treball, puix que accepta el criteri just i legal que en el seu dia exposà la Cambra Oficial de la Propietat Urbana de Barcelona, tenint gran transcendència per als propietaris de finques urbanes.

REUNIO DE SENYORES PROPIETARIES

El proper dijous, dia primer de març, a les cinc de la tarda, tindrà lloc a la Cambra Oficial de la Propietat Urbana d'aquesta ciutat una reunió de senyores propietàries, per tal de tractar d'importants afers relacionats amb la propietat urbana, al qual acte quedaran invitades totes les senyores interessades.

Barcelona, 27 de febrer de 1934.

celona, Portaferrissa, 19, entre-sol, celebrà avui, a les deu de la nit, el seu estatge, assemblea del ram de l'engrò.

Confederació de la indústria del Taxi. — Avui, a les deu de la nit, celebrà assemblea general ordinària al Coliseu Pompeu, de Gràcia.

Règim de treball en el comerç al detall. — La totalitat dels patrons components del Jurat Mixt del Comerç al Detall, en les Seccions Interior, Afores i Ram de l'Alimentació, en unió de totes les entitats patronals de Barcelona que aquells representen, posen a coneixement dels comerciants detallistes que encara estan pendents de resolució els recursos interposats davant la superioritat contra els laudes relatius al detall (ram de l'Alimentació) dictats a 31 de desembre de 1933. Per tant, mentre no es resolguin els esmentats recursos, i d'acord amb les disposicions del ministeri de Treball data 26 de febrer de 1934, i en espera d'una solució definitiva, les entitats patronals de Barcelona recomanen al comerç que continuï complint en els mateixos termes, sense establir cap innovació, el règim de treball anterior, acordat pel ple del Jurat Mixt. Els patrons, amb tot i estat afectats per una profunda crisi, malgrat haver augmentat notablement els sous el mes de novembre de 1931, no volen defugir el fer unes noves condicions de treball, però solament dins el Jurat Mixt, confeccionades per les representacions legals de dependents i patrons, que siguin compatibles amb les possibilitats econòmiques dels negocis.

El conflicte de les fàbriques del ram d'aigua. — La Federació de Fabricants de Filats i Teixits de Catalunya ha lliurat a l'honorable senyor conseller de Treball i Obres Públiques l'acord que va prendre la Junta de govern el dia 26 del corrent, que és com segueix: "L'actitud adoptada pels obrers en algunes fàbriques del ram d'aigua, suprimint els rellevaments i prohibint el canvi normal d'obres a les màquines, ha creat a tals fàbriques la impossibilitat de poder treballar, essent adhoc aquesta actitud una vulneració del contracte de treball vigent amb els obrers, i de persistir aquesta actitud els patrons afectats es veuran obligats a suspendre el treball de lurs fàbriques dintre d'aquesta mateixa setmana."

Assemblea del Front Unió de Treballadors Mercantils. — Avui, a les deu de la nit, se celebrà a la Sala Caparró, Mercaders, 24, l'assemblea dels rams d'Alimentació i Detall de les entitats que integren el Front Unió de Treballadors Mercantils, la qual té un gran interès davant l'actitud de la Patronat en el compliment dels laudes, la legalitat dels quals ha estat confirmada pels Jurats Mixtos en una nota apareguda a la premsa.

Els empleats municipals. — Avui, a les deu del vespre, l'Associació Instructiva d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament celebrà assemblea general extraordinària al Saló Bohèmia Modernista, del carrer de Casanova, per tal de donar compte de l'informe del Consell directiu i presentació i aprovació de bases.

Exposició de "La Ciutat de Repòs i de Vacances"

Ha estat molt visitada aquesta Exposició, durant la setmana passada, pel públic en general, i en especial per totes les Associacions constituïdes a la nostra ciutat. Com sigui que els elements forans, degut a la curta durada de temps en què s'ha anunciat, no han pogut concórrer-hi encara, malgrat l'interès que han demostrat, el Consell Directiu de "La Ciutat de Repòs i de Vacances" ha fet les gestions oportunes per obtenir la seva prorroga, la qual s'ha obtingut gràcies a la deferència del senyor Palacios, concessionari dels soterranis, fixant per al proper dia 10 de març la data de tancament de l'Exposició. Són invitades novament totes les entitats i ciutadans a què visitin l'Exposició, cas de no haver-ho fet encara.

Festa catalana promoument Josep Moragues

Demà, dijous, tindrà lloc, a l'estatge del Foment de la Sardana, d'Hostafrancs (Sardà, 10, interior), a les deu de la vetlla, la segona reunió d'entitats sardanistes, per tractar de la festa magna Catalana pro-Monument Josep Moragues, que aquesta entitat organitza, amb la col·laboració de les altres entitats sardanístiques.

AVUI DARRER DIA DE QUINZENA BLANCA EL BARATO

Amb tal motiu, a més de REBAIXES i el 10 per 100 DE DESCOMPT

es regalen

T'OVALLLES RUSSES a tots els compradors

AVUI és dia d'extraordinària concurrència; per això recomanem a les persones que els sigui possible que fagin lura compra al matí.

BARCELONA

NOTES POLITIQUES PEDAGOGIAELS TRIBUNALS

Esquerra Republicana de Catalunya

En l'assemblea general ordinària celebrada el dissabte passat al Centre Republicà Català del districte d'Esquerra, fou elegit el nou Consell Directiu, el qual quedà constituït en la forma següent: President honorari: En Joan Tauler i Palomeres. Consell Directiu: President, Domènec Pla i Blanc; vice-president primer, Ricard Pous i Jubells; vice-president segon, Josep Durban; secretari, Francesc Marín i Rovira; vice-secretari, Salvador Vives i Gual; tesorers, Rafael Permanyer i Vilardó; comptador, Agustí Subirós i Llobet; bibliotecari, Joaquim Capdevila i Salomó; vocals: Anici Rius i Poles, Josep Pàmies i Sarret, Antoni Ferrer, Antoni Garcia López, Tomàs Segarra. Comissions: Política: Alfred Giral i Miró i Antoni Carbó i Boada; Cultura: Josep Martínez i Amadeu Alemany i Oliver; Assistència: Vicenç Fiter i Josefa Delicada Garcia; Foment: Joan Vilana i Umbert i Ramon Pla i Peidro.

El propi diumenge, dia 4, a les dotze del matí, tindrà lloc la inauguració oficial del nou estatge de l'Ateneu Obrer d'Esquerra Republicana del districte V, carrer de l'Estrella, 2, cantonada a Nou de la Rambla. Han promès llur assistència l'honorable senyor Lluís Companys; el conseller de Cultura, senyor Gassó; el de Treball, senyor Barrera; el de Sanitat, senyor Dencàs; el primer conseller de la ciutat, senyor Carles Pi i Sunyer; i els consellers delegats senyors Carbonell i Pla i altres personalitats del partit. L'acte acabarà amb un vermut d'honor. Es poden adquirir tiquets en totes les entitats del districte cinquè.

Unió Democràtica de Catalunya

El diumenge vinent, a les onze del matí, tindrà lloc la inauguració oficial del nou estatge del Centre Català Democràtic, situat al carrer de la Diputació, núm. 203, principal. Hi prendran part els senyors Joan Ester i Prat, president de l'entitat; Joan Baptista Roca i Cavall, Manuel Carrasco i Formiguera i el diputat al Parlament Català senyor Pau Romeva. Després de feta la inauguració s'obsequiarà amb un vermut d'honor els anteriors oradors d'Unió Democràtica de Catalunya, al qual partit està adherit el Centre Català Democràtic.

FETS DIVERSOS

En una torre que es troba propietat de Josep Maria Casals, situada al camí de Vallbona, entraren lladres i se n'emportaren efectes per valor de 1.100 pessetes.

La guàrdia civil va comunicar ahir a la Comissaria que al carrer d'Espronceda va trobar l'auto número 39832 que abans d'ahir fou robat a un xot.

Al carrer del Penedès foren detinguts, per alumnes de l'Escola de Policia, Brahim Mahomet i Maymoud Mahomet, els quals intentaven d'estafar una quantitat en metàl·lic a un col·lector de la Generalitat. Tots dos seran expulsats de la Península.

Ahir a la tarda es presentà Vicenç Campilla en una botiga del carrer de València, número 303, propietat d'Antoni Mascaró, el qual té el seu fill Agustí fent el servei militar a Enginyers. Campilla va dir que era sergent del dit regiment i que el seu fill li havia encarregat que anés a recollir dels seus pares 75 pessetes que li feien falta.

El pare, no donant crèdit al que deia el visitant, eridà per telèfon a la caserna, i la resposta fou anar a la casa un sotso-oficial que detingué Campilla i el posà a disposició del jutjat de guàrdia. El detingut és reincident en delictes d'estafada.

Un concurs per a proveir les places de caps militars del Sometent

Havent-se de proveir, atenent-se al decret de 29 de febrer passat, referent al Traspàs de Serveis de l'Esquerra de Catalunya, Sometent i Serveis de Ramaderia rural, en virtut del qual la Generalitat ha de nomenar el cap i els oficials de la plantilla del Sometent de Barcelona, una vacant de comandant en cap auxiliar, quatre de capítans auxiliars i una d'oficial auxiliar de Secretaria, s'obre un concurs, al qual podran prendre part els comandants, capítans i tinentes de l'Exèrcit, essent condició indispensable ésser català o bé portar dos anys de residència a Catalunya i conèixer l'idioma. Les instàncies hauran d'esser informades pels caps dels respectius cosos i acompanyats del full de serveis, i presentades al conseller de Governació, en el termini de cinc dies, a partir de la data de publicació de l'orden present al Butlletí Oficial de la Generalitat.

UNIVERSITAT AUTONOMA

Sobre l'actitud dels estudiants de Medicina. — En rebre ahir el rector els representants de la Premsa els manifestà, sobre l'actitud dels estudiants de Medicina, que la Universitat està disposada a mantenir el seu prestigi i no tolerar el menor intent de vaga, que serà severament castigat.

— La vaga en la Universitat—diu— el rector—no té raó d'ésser, i si es tractés de fer falta col·lectiva es consideraria que es renuncia al curs.

Amb aquest motiu, i a fi de prevenir qualsevol alteració de la normalitat, el rector ens facilità el text de l'ofici que ahir adreçà als degans de les Facultats, el qual diu així: "En relació i en compliment de l'acord adoptat pel Patronat d'aquesta Universitat de decretar la suspensió del curs per tot el temps que resta de present any acadèmic cas de produir-se una vaga escolar, prego a la V. I. se serveixi disposar que sigui fixat en el tauler d'edictes d'aquesta Facultat l'avi pertinent per tal que arribi a coneixement dels interessats la dita determinació, en el ben entès que la suspensió serà decretada quan la falta sigui col·lectiva, considerant-se com a tal la no assistència a classe de més del cinquanta per cent dels alumnes."

També ens facilità el rector el text de dues disposicions més relacionades amb el mateix assumpte, i que són:

"S'ha disposat pel Rectorat que les Associacions d'Estudiants de cada Facultat celebrin les seves sessions i assemblees en hores que no pertorbin la marxa de les classes ni els treballs propis de la Facultat."

"El Rectorat ha acordat que es fixi en els taulers d'anuncis de cada Facultat un avís que recordi als estudiants la necessitat que tots els anuncis de les seves reunions o assemblees siguin fixats exclusivament en els esmentats taulers, abstenint-se de fer-ho a les parets de l'edifici, embutant-les amb dibuixos, cartells, inscripcions, etc., i recordant que la reparació de les pintures i altres possibles desperfectes, quan es desconeixi els causants, les despeses que originin es distribuïran a prorrata entre tots els estudiants en finalitzar el curs."

Ahir, per a entrar a l'edifici universitari, fou exigida als estudiants l'exhibició del seu carnet d'identitat, mesura que no ha estat encara adoptada a la Facultat de Medicina, en la qual, així com en la Universitat, s'han donat les classes amb perfecta normalitat sense que s'alterés l'ordre ni un sol moment.

El professor de les Universitats de Montpeller i Toulouse visitaran Barcelona. — Avui, en l'express de les set i vint minuts del vespre, arribaran a aquesta capital, per l'estació de França, procedents de Montpeller i Toulouse, els professors de les Universitats de les dites poblacions, que vénen a Barcelona a l'objecte de visitar aquesta Universitat i assistir als actes que, al seu honor, s'han organitzat.

Entre els professors, probablement vindran els rectors de les dites Universitats i l'alcalde de Montpeller.

El rector de la Universitat doctor Bosch-Gimpera, amb una comissió de catedràtics, anirà a l'estació a rebre els visitants.

Els actes organitzats són: demà, primer de març, a les onze del matí, conferència a la Universitat sobre el tema "Le théâtre de Molière", pel degà de la Facultat de Filosofia de Montpeller, senyor Josep Vianey, persona de gran relleu i prestigi literari.

A les dotze del matí, el degà de la Facultat de Medicina de Montpeller dissertarà a la Facultat de Medicina sobre "Síndrome simpático-cervical".

A la una del migdia, recepció a la Generalitat, i el President inposarà les condecoracions atorgades per la República espanyola als doctors Euzières, Rimbaud i Desfours.

A les set de la tarda, conferència a l'Institut Francès sobre el "Cant popular francès", a càrrec del professor de la Facultat de Lletres, de Montpeller, senyor Joan Arnadí.

A la nit, a les deu, conferència a l'Institut Médico-Farmacèutic, pel professor de la Facultat de Medicina de Toulouse, senyor Jopé, el qual dissertarà sobre la linfogranulomatosa maligna.

Dia 2 de març, a les dotze del migdia, conferència a la Universitat (aula de Química), pel professor Serra-Hunter, sobre el tema "Orfilla. — Sentit racial i humanista de la seva obra", i el doctor Salorceda, d'aquesta Facultat de Medicina, dissertarà a continuació sobre el tema: "Orfilla. — Creador de la toxicologia".

A les set de la tarda, a l'Institut Francès, el professor Tapié donarà una altra conferència sobre "La patologia dels tuberculosos pulmonars".

cològia dels tuberculosos pulmonars.

A les nou del vespre, banquet oficial a l'Hotel Ritz, amb assistència de les autoritats.

ENSENYAMENT PRIMARI

Col·legis privats. — Han incoat expedient davant la Secció Administrativa d'Ensenyament Primari, sol·licitant autorització per establir i dirigir col·legis privats en aquesta capital, senyor Francesc Espinalt, senyora Rita Salvio, senyor Josep Maria Vila i senyor Pietat Malo.

Dimissió acceptada. — Per la Direcció general d'Ensenyament Professional i Tècnic ha estat admesa la dimissió presentada pel senyor Eugeni Pasqual i Casanova, del càrrec de director de l'Escola Professional de Treball, de Palma de Mallorca.

Per a les possessions dels inspectors d'Ensenyament. — Pel ministeri d'Instrucció Pública s'ha disposat que en el successiu, en ésser nomenats per a noves destinacions els inspectors d'Ensenyament Primari, ja sigui en virtut d'ingrés, de trasllat o de permuta, hauran de posposar-se de llurs càrrecs dintre el termini possessori que per al professorat oficial determina el decret de 15 de gener de 1875, sense que sigui modificat en cap època del curs acadèmic, i quedant, per tant, derogada l'ordre de 2 de març de 1933.

ELS MESTRES

Federació de mestres nacionals de Catalunya. — Els mestres que vulguin concórrer a l'època a honor de Marçell Domingo que tindrà lloc a l'Hotel Orient el dia 4 de març, després del miting Pro Escola Primària que se celebrarà al cinema Kursaal, a les onze del matí del mateix dia, cal que adquireixin la corresponent tarja d'inscripció, que val setze pessetes, a la Casa del Mestre del Deganat, a les llibreries Bastinos, Camí, Darné, Montserrat, Pompeia o Rosals, o al propi Hotel Orient, abans de dissabte, dia 3.

El Consell Directiu veuria amb molta complaença que els mestres de la nostra terra concorreguessin als actes esmentats, i els recomana que s'inscriguin a l'època tan aviat com els sigui possible.

Jubilació de mestres. — Per haver complert l'edat reglamentària, es declara jubilada, amb l'haver que per classificació le correspongui, la mestra nacional de Barcelona senyora Encarnació Sempán. De la mateixa manera es declara jubilat el mestre nacional d'Arbera (Barcelona) senyor Antoni Campos.

El mestre del Patronat de Barcelona. — El Patronat Escolar de Barcelona recorda als mestres nomenats suar per a Escoles de Barcelona l'obligació que tenen de prendre possessió de llurs càrrecs respectius el proper dia primer de març.

Nomenament de mestres interins. Pel Consell Provincial d'Ensenyament Primari de Barcelona han estat fets els nomenaments dels mestres interins següents:

Mestres: Joan Miró i Castillo, d'Arbera; Sebastià Badia i Morera, de Planarodona; i Lluís Ustero i Gómez, d'Odena. Mestresses: Maria Serra i Salses, de Barcelona; Rosa Blasco i Casanoves, de Granollers; Adela Rosa i Macau, de Sant Joan de Vilatorrada; Adela Oliver i Costa, de La Garriga; Maria Rodríguez i Cirujaga, de Santa Maria de Corcó.

Publicacions rebudes

"Gasetta Municipal de Barcelona", any XXI, números 1-2-3-4. Barcelona, gener de 1934. — "L'Exèrcit", any III, núm. 73. Barcelona, 25 febrer 1934. — "Vida Tortosina", any VIII, núm. 338. Tortosa, 16 febrer 1934. — "Auto Transport", any IV, núm. 46. Barcelona, 10 febrer 1934. — "El Camí", any III, núm. 102. València, 17 febrer 1934. — "Boletín de la Cámara Oficial de Comercio e Industria de Sabadell", any XXV, núm. 270. Sabadell, gener 1934. — "Boletín del Instituto de Reforma Agraria", any III, número 19. Madrid, gener 1934. — "Boletín del Comité Industrial Algodonero", any VI, núm. 66. Barcelona, desembre 1933. — "Radio Técnica", any IX, Madrid, 15 febrer 1934. — "L'Economie Internationale", vol. VI, París, febrer de 1934. — "Esplai", any IV, núm. 117. Barcelona, 25 febrer 1934. — "Investigación", any II, núm. 30. Madrid, 19 febrer 1934. — "Iberica", any XXI, núm. 1.013. Barcelona, 24 febrer 1934. — "Boletín de T.S.H.", any IV, núm. 30. Barcelona, gener 1934.

No podem publicar les votes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda.

i Adelaida de la Creu i Barroso, de Pujalt. Tots els interessats podran recollir de l'oficina corresponent els respectius nomenaments, previ reintegrament de ptes. 750 i un segell de pesseta del Col·legi d'Orlans.

Títols de Batxiller. — Pel Rectorat han estat signats els següents: De l'Institut Balmes, de Barcelona: Manuel Masjuan i Bellonch, Lluís Sanz i Sanz, Pere Coll i Rodan, Joan Josep Artigues i Vidal, Josep Martí i Andrés. Del de Figueres: Josep Pànuels i Pagès. Del de Palma de Mallorca: Joaquim Morell i Rovira. Del de Girona: Manuel Bosch i Reig i Josep M. Vila i Reig. Del de Manresa: Ignasi Ros i Ramis. Del de Tortosa: Josep Molina i Alorda i Joan Rubio i Balet. Del de Tarragona: Rafael Salgado i Calderon i Marcell Güell i Ramonet.

El miting dels mestres. — Diumenge vinent, a les onze del matí, se celebrarà al Kursaal un miting organitzat pel Front Unic de Mestres Nacionals, per protestar dels mals tractes de què el Govern de la República els fa víctimes. Pot assegurar-se ja que entre els oradors que hi prendran part hi haurà l'ex-ministre d'Instrucció Pública, senyor Marcell Domingo.

ELS BOMBERS

Serveis prestats durant el mes de febrer

Grans incendis, 3; incendis, 23; petits incendis, 12; xeme-neies, 5; falses crides, 2; reconeixements, 5; explosions, 2; la Primària que se celebrarà al cinema Kursaal, a les onze del matí del mateix dia, cal que adquireixin la corresponent tarja d'inscripció, que val setze pessetes, a la Casa del Mestre del Deganat, a les llibreries Bastinos, Camí, Darné, Montserrat, Pompeia o Rosals, o al propi Hotel Orient, abans de dissabte, dia 3.

El Consell Directiu veuria amb molta complaença que els mestres de la nostra terra concorreguessin als actes esmentats, i els recomana que s'inscriguin a l'època tan aviat com els sigui possible.

Jubilació de mestres. — Per haver complert l'edat reglamentària, es declara jubilada, amb l'haver que per classificació le correspongui, la mestra nacional de Barcelona senyora Encarnació Sempán. De la mateixa manera es declara jubilat el mestre nacional d'Arbera (Barcelona) senyor Antoni Campos.

El mestre del Patronat de Barcelona. — El Patronat Escolar de Barcelona recorda als mestres nomenats suar per a Escoles de Barcelona l'obligació que tenen de prendre possessió de llurs càrrecs respectius el proper dia primer de març.

Nomenament de mestres interins. Pel Consell Provincial d'Ensenyament Primari de Barcelona han estat fets els nomenaments dels mestres interins següents:

Mestres: Joan Miró i Castillo, d'Arbera; Sebastià Badia i Morera, de Planarodona; i Lluís Ustero i Gómez, d'Odena. Mestresses: Maria Serra i Salses, de Barcelona; Rosa Blasco i Casanoves, de Granollers; Adela Rosa i Macau, de Sant Joan de Vilatorrada; Adela Oliver i Costa, de La Garriga; Maria Rodríguez i Cirujaga, de Santa Maria de Corcó.

El rector de la Universitat doctor Bosch-Gimpera, amb una comissió de catedràtics, anirà a l'estació a rebre els visitants.

Els actes organitzats són: demà, primer de març, a les onze del matí, conferència a la Universitat sobre el tema "Le théâtre de Molière", pel degà de la Facultat de Filosofia de Montpeller, senyor Josep Vianey, persona de gran relleu i prestigi literari.

A les dotze del matí, el degà de la Facultat de Medicina de Montpeller dissertarà a la Facultat de Medicina sobre "Síndrome simpático-cervical".

A la una del migdia, recepció a la Generalitat, i el President inposarà les condecoracions atorgades per la República espanyola als doctors Euzières, Rimbaud i Desfours.

A les set de la tarda, conferència a l'Institut Francès sobre el "Cant popular francès", a càrrec del professor de la Facultat de Lletres, de Montpeller, senyor Joan Arnadí.

A la nit, a les deu, conferència a l'Institut Médico-Farmacèutic, pel professor de la Facultat de Medicina de Toulouse, senyor Jopé, el qual dissertarà sobre la linfogranulomatosa maligna.

Causas vistes ahir

A la Secció Primera comparegueren Enric Abat, Jacint Vidal i Anna Vives, els quals estaven acusats de dedicar-se al tràfic de cocaïna. Després de les declaracions dels testimonis, el fiscal va retirar l'acusació que sostenia contra Anna i va demanar que als altres dos processats els fos aplicada la pena de quatre mesos d'arrest i 500 pessetes de multa.

A la Secció Segona van compareixer Joan Garcia Cayuela, Josep Llorenç i Ricard Roset Pardo, els quals llogaren un taxi a la Rambla de Santa Mònica i en ésser prop de Badalona amenaçaren el xofer amb les pistoles i l'obligaren a lliurar-los els diners que duia al damunt. El fiscal, tenint en compte que Garcia Cayuela és menor de divuit anys, demanà que li fos aplicada la pena de quatre mesos d'arrest pel delictes de robatori i quatre més pel delictes de tinença il·lícita d'arma de foc. Per als altres dos va demanar que els fos aplicada la pena de tres anys, vuit mesos i onze dies de presó, pel delictes de robatori i a més, per a Llorenç, deu mesos d'arrest, per considerar-lo autor d'un altre delictes de tinença il·lícita d'arma.

A les Seccions Tercera i Quarta no se celebraren vistes.

TRIBUNAL D'URGENCIA

Es constituï el Tribunal al saló d'actes de la Presó Celular per veure la causa seguida pel jutjat de Sant Feliu contra els vint-i-quatre processats que foren detinguts al local del Sindicat Unic del Prat de Llobregat, on també semblava que foren trobades armes i municions, el dia 8 del passat mes de desembre. Després de les proves, el Tribunal va absoldre vint-i-cinc dels processats, i condemnà únicament Francesc Augé a quatre mesos de presó pel delictes de tinença il·lícita d'arma.

Vària

Ha estat declarada closa la causa que s'instaura pel procediment d'urgència contra Josep Majó i Josep Moreno, acusats de tinença il·lícita d'arma. En la dita causa consta la manca de responsabilitat dels detinguts per l'atracament comés a la casa Pàmies, al revés del que se suposava de primer antuvi.

Pel jutjat número cinc ha estat posat en llibertat Manuel Esquerra, el cambrer del cafè Comtal que fou acomiadat i del qual se sospitava que havia pres part en la col·locació d'una bomba als urinaris d'aquell cafè. També ha estat posat en llibertat Joaquim Capilla, el qual era considerat com un dels que amenaçaren el propietari del dit cafè per tal que tornés a admetre Manuel Esquerra.

Ahir al matí els oficials dels jutjats i relatories presentaren als secretaris i relators una còpia de l'ofici de vaga que tenen acordada per al dia 14 a les dotze de la nit. També n'enviaren una altra als presidents, al fiscal de l'Audiència i al jutge degà. La comissió de vaga va anar ahir a la Generalitat a lliurar l'ofici de vaga al conseller de Treball.

La gerència de la casa Tupinamba va presentar ahir una denúncia al jutjat contra l'encarregada d'una sucursal, a la qual acusa d'haver defraudat unes 25.000 pessetes de diferència que hi ha entre els lliuraments que li han estat fets i el que té venut.

Per la secció primera d'aquesta Audiència s'ha dictat sentència condemnant Josep Tort i Puig a la pena de dos mesos i un dia d'arrest major, multa de 500 pessetes i una indemnització a la casa perjudicada per haver falsificat l'etiqueta del xampany "De la Pierre". Representà la casa querellant el lletrat senyor Josep Gual i Montardit.

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Incident: Joan Girau contra Jaume Tras i Peix. Menor quantia: Antoni Cobinsa contra Pere Cobinsa i altres.

Sala segona. — Incident: Tomàs Puri i un altre contra Lluís Guarro i Mas. Menor quantia: Josep de C. Saigó contra Cristòfol Mateu i altres. Competència: Lluís Carreteres contra Maria Puigverd. Incident: Joaquim Toda contra "La Redentora".

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Un oral per estafa contra Joaquim Salvat. Un divorci: R. Mismang contra P. Gallofre.

Secció segona. — Un oral per resistència contra Felip San José. Secció tercera. — Un divorci: Josep Pujals contra Josep Casó.

Secció quarta. — Dos orals per furt contra Sebastià Rubio i Pere Meca. Dos orals més per resistència i homicidi imprudent contra Josep Rodríguez i Josep Caldes, respectivament.

CURSOS I CONFERENCIES

INSTITUT DE MEDICINA PRACTICA

Sessió científica

En la darrera sessió científica celebrada a l'Institut, va dissertar el doctor Vescomte Lakanal, donant a conèixer els darrers coneixements a propòsit de la terapèutica digitalica. Acte seguit exposà el tema anunciat el doctor Martí Ibáñez el qual es referí, en primer lloc, a les relacions entre l'Eugenesia i la Psicologia, i en la necessitat de crear una nova: dinàmica Psicologia capaç de satisfer les necessitats espirituals de l'home. Analitzà el panorama de la Psicologia contemporània. Estudià l'evolució de la consciència col·lectiva, des dels temps prehistòrics fins a l'actualitat, referint-se prèviament a les modalitats més influints de la vida. Estudià el nou concepte de l'esperit i exposà nombrosos fenòmens que entren en el camp de la superconsciència, que extreu de la Literatura, el mite i el misticisme. Finalitzà exposant el nou mètode de Psicologia i la possibilitat d'arribar al control endocrí del domini de la ment.

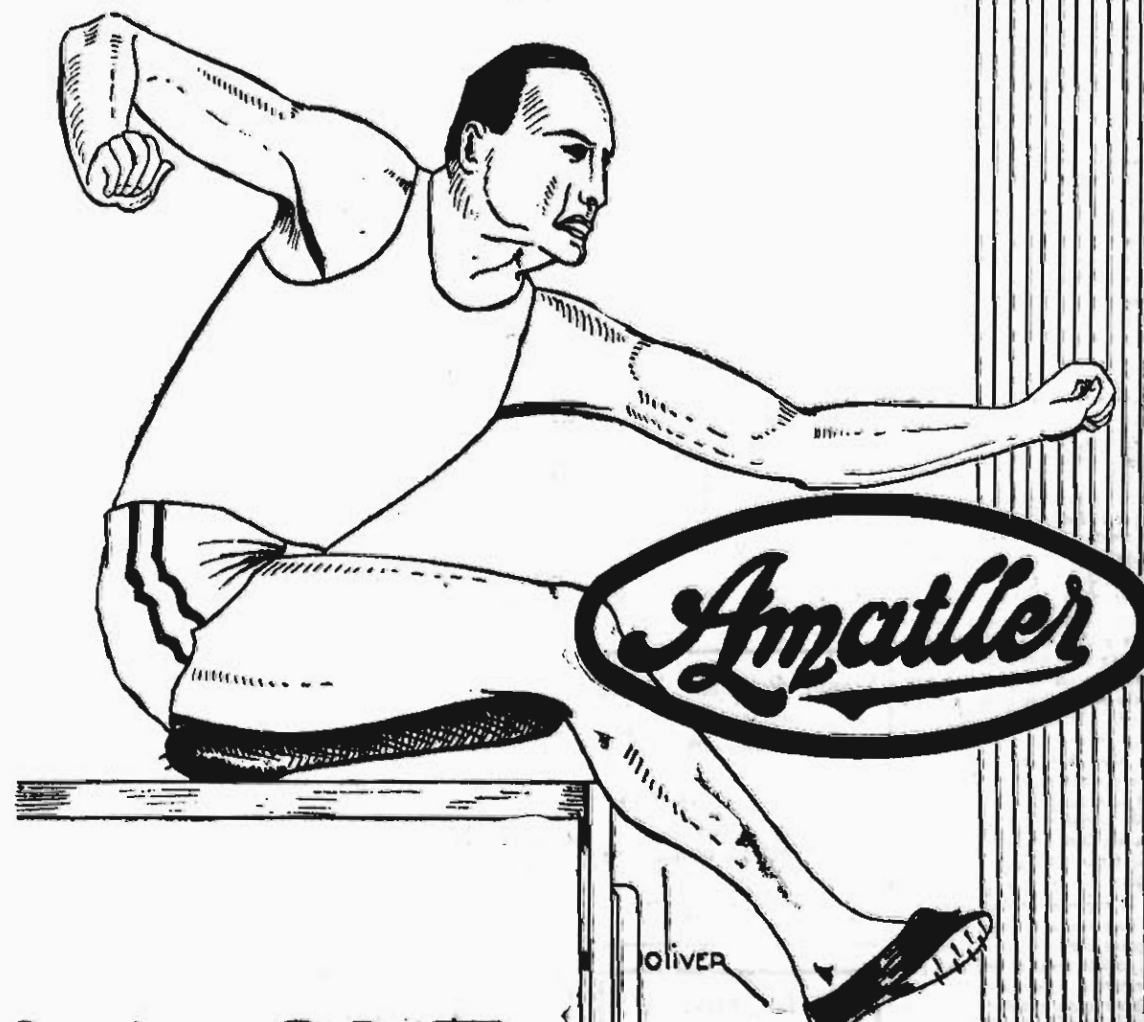
ESCOLA D'ASSISTENCIA SOCIAL PER A LA DONA.

Avui, dimecres, a les set del vespre, donarà una conferència el professor i director del Servei de Cirurgia Ortopèdica del Sanatori de Sant Joan de Déu, de Manresa, Dr. Lluís Ribó, el tema de la qual serà: "Perquè el cos dels infants creixi amb perfecció i harmonia". A la secretaria de l'Escola es lliuraran invitacions a totes les persones que les sol·licitin.

ACADEMIA I LABORATORI DE CIENCIES MEDIQUES DE CATALUNYA.

Aquesta Corporació celebrarà sessió científica avui, dimecres, en la qual seran presentades les següents comunicacions: Dr. X. Ferrerons i Co: "Què és l'Alèrgia?"; Dr. M. Garriga i Roca: "Estiomeno i ultravivus tuberculos. Etiologia de l'estiomeno". L'acte començarà a les set del vespre.

XOCOLATA

LA QUE TE MES VITAMINES

ELS ESPORTS FINANCES

BOXA

Del Campionat del món dels pesos mitjans

Marcel Thil es va revelar com un bon esgrimista, mentre que Ara va boxar gairebé exclusivament amb el puny esquerre

El matx de Campionat del món dels pesos mitjans ha revelat un Marcel Thil esgrimista.

Ara, per contra, emprà durant gairebé tot el combat la seva esquerra, i col·locà escassos cops amb la mà dreta, en la qual demostrà no tenir confiança.

En conjunt la seva tasca fou defensiva, i es limità a contrarestar les impetuoses escomeses del francès.

Si exceptuem el tercer assalt, en el qual Ara tingué una fugaç reacció, i el novè, que aconseguí equilibrar, en els altres assalts Thil manà en el ring en forma clara i indiscutible.

Cap al final, Ara, adonant-se que tenia el matx perdut, tractà de reaccionar, però els seus esforços foren hàbilment continguts pels punys del seu adversari, que sense perdre un àtom de la seva rapidesa i precisió, continuaven fent blanc al rostre de l'espanyol.

El triomf del campió, per la forma com fou aconseguit, queda fora de tot dubte, ja que la superioritat de Thil fou evident en el transcurs dels quinze assalts.

Thil, la resistència i dots físics del qual han estat les qualitats que han caracteritzat la seva boxa, anit es revelà com a esgrimista, denotant en aquest sentit notables progressos.

No fou el francès el pugil ruder, d'estil exempt d'espectacularitat, que s'imposà per la seva resistència inesgotable, que anihilà l'adversari. Anit, pel contrari, Thil va actuar com un pugil d'iniciativa i la seva agressivitat, recolzada per un excel·lent joc de cames i una clara noció de les distàncies, persistí fins al darrer minut del combat.

L'actuació de l'espanyol Ignasi Ara estigué a un nivell molt inferior, si la comparem amb la realitzada fa un any al mateix Palau dels Esports contra el mateix Thil.

AVUI AL NOU MON

EL LLEIDATÀ HORAS REAPAREIX DAVANT MORALES OLANGUA CONTRA BRITO

A la vetllada d'aquest vespre al Nou Món reapareix davant el públic barceloní, després d'una llarga absència dels nostres rings, el pes migfort lleidatà Antoni Horas. Aquest boxador, que va iniciar la seva carrera al nord de la Península, on estava radicada, va revelar-se tot seguit com un home de ring; tenia dues qualitats rares en un pes mig fort: una remarcable resistència i una gran desimboltura per a evolucionar damunt el ring. Els seus èxits successius el convertiren en una esperança per als aficionats del nord. Més tard Horas venia a Barcelona i en dos combats que hi féu confirmava aquelles apreciacions. Més tard marxava a Cuba, on seguia triomfant i progressant. De tornada de les Antilles, el boxador lleidatà s'ha establert a Barcelona, i es presenta avui novament davant el públic català. No hi ha pas dubte que hi ha expectació per veure'l. De pesos migforts dignes de consideració n'hi ha ben pocs a la Península, tret del campió d'Europa, Martínez d'Alfara, la qual cosa vol dir que si avui Horas s'alberna com un pugilista de primer rang, com així es espera, en general, la categoria migforts es podrà considerar com a notablement enriquida. Morales és l'adversari que hom ha triat per al lleidatà. Tots sabem de què es tracta: Morales és un migfort que hauria fet molta carrera si sempre s'hagués pres seriosament la boxa; és valent i fort i els seus coneixements del ring no són menors: de més a més és un boxador d'aquells que sigui quina sigui la forma com es presenten a combatre defensen fins al darrer moment les seves possibilitats de victòria. Es per tant un contrincant adequat per al debut d'un boxador. Horas ens sembla que per superior que resulti al seu adversari podrà fer una constatació, la que durant la seva absència els boxadors que no s'han mogut també han aconseguit progressar.

En el segon matx d'aquesta vetllada hom oposa Olangua a Brito, dos pesos forts. Olangua, finit el servei militar, torna al ring amb ganes evidents d'imposar-se. En el seu darrer combat enfront de Siciliano no hi va poder lluir ni demostrar si ho fet o no progressos; el cert és, però, que el seu contrincant no va poder passar del primer round. De Brito, al que no en sabem res.

Completar el programa aïres enfront de menys importància, entre els quals destaquem el que enfrontarà el pugilista valencià, de nom, al català Larrosa.

ATLETISME

Acords del Consell Federal

En la reunió d'abans-d'ahir del Consell Federal de la Federació Catalana d'Atletisme es prengueren, entre altres, els següents acords:

Homologar els rècords de Catalunya absolut i escolar del llançament del disc i llançament del pes escolar, que l'atleta Sr. Pere Ricard, del Junior F. C. i de la Facultat d'Arquitectura va batre el passat diumenge, dia 25 del corrent, durant la celebració del Tria-cathion universitari, amb les marques de 36,54 i 11.

Aquestes proves van ésser controlades pels federatius senyors Joan Serahima i Bofill i Lluís Andradé, i els jutges nomenats per al festival, per la Federació Catalana d'Atletisme, senyor Josep Coromines, senyor Joan Vil·la i senyor Joaquim Soler, aspirants al Col·legi de Jutges i Cronometradors de la F. C. d'A. Els antics rècords pertanyien al mateix atleta amb les marques de 35,63 i 11 metres, respectivament.

Es concediren les següents dates. Al Comarca de Bages, el dia 4 de març per a organitzar el Primer Campionat de la Comarca de Bages i Alt Llobregat, de Cross Country; al mateix Club el dia 11 d'abril per a organitzar la II Volta a Manresa.

ELS CAMPIONATS DE CATALUNYA DE NEOFITS

Després de l'anunci de la celebració dels primers Campionats de Catalunya de neofits d'Atletisme, fet per la Federació Catalana per al dia 25 de març proper, matí i tarda a l'Estadi Municipal de Montjuïc, han estat molts els atletes que s'han inscrit ja a l'estatge de la Federació.

Com sigui que aquests Campionats se celebrin a principi de temporada, el Consell Federal de la Federació recorda als atletes i Clubs que no es passa a categoria superior, per així poder els atletes participar en el Trofeu Rosend Calvet, Campionats de Juniors i d'altres proves anunciades per als mesos d'abril i maig, destinades a categories inferiors.

La Federació prega, encara, que els atletes no s'inscriguin en massa proves, sinó que més val que actuen en una o dos com a màxim, fent d'aquesta forma que l'organització sigui en tot moment més perfecta i ells podran donar un rendiment molt més superior que no pas si actuessin, amb la majoria tenen costum, en diverses especialitats.

BOXA - NOU MON

Aquesta nit, a les 10.15
En 10 rounds: **VITRIL-LIANGUAS**
Gran combat pesos forts en 10 rounds

MORALES OLANGUA

General: DUES pessetes

TENIS

El Barcelona L.T. Club venç el Polo Jockey Club

A les pistes del Barcelona Lawn Tennis Club van tenir lloc els enfrontaments al matx amistós convingut entre l'esmentat club i el Polo Jockey Club, la puntuació del qual va ésser favorable als jugadors del cercle del carrer Gaudí, amb hom pot apreciar pels resultats següents:

Guanyà Polo Jockey Club: Senyoreta M. L. Blasco venç senyoreta Giró, 6-0, 6-1.
Senyoreta M. Blasco a senyora Chassaigne, 6-1, 6-0, 6-1.
Busquets a Mercader, 10-8, 6-2.
Guanyà Barcelona L.T. Club: Aixel·la-Matà venç Puiggròs Bzquets, 6-2, 6-4.
Bas a Parellada, 4-6, 6-4, 6-2.
Font a Medir, 6-4, 7-5.
Chassaigne a Puiggròs, 7-5, 6-4.
Marfà a Jiménez Salinas, 4-6, 6-3, 7-5.
Font-Lerin a Medir-Fortuny, 8-6, 10-8.
Resum: Guanyà Barcelona Lawn Tennis Club per sis victòries a tres.

Frontó Principal Palace

Avui, dimarts, Tardà, 1.15

ANDRINUA - UGALDE

enfront

RECALDE II - TEODORO

Nit, 10.15

ASTIGARRAGA - GUILLERMO

enfront

ITUARTE - MARCELINO

FRONTÓ NOVELTATS

Avui, dimecres

Tarda, a les 4:

Inza - Quintana III

enfront

Muñoz - Campos

Nit, a les 10.15:

Quintana IV - Nourget

enfront

Amorós II - Alas

Nit, a les 10.15:

NOVES DE TOT ARREU

ATLETISME

Havent-se dirigit diverses persones a la Federació Catalana d'Atletisme en demanda que per anar al Campionat d'Espanya de cross country, que el dia 4 de març proper se celebrarà a Lasarte (Sant Sebastià), faci un autocar, el Consell Federal de la dita Federació va avinent a totes les persones que desitgin anar al Campionat d'Espanya de cross que s'han de dirigir a l'estatge de la Federació Catalana d'Atletisme, carrer del Doctor Dou, número 10, cada vespre, de vuit a nou, on s'els farà tota mena de detalls. No cal dir que si es pot aconseguir fer un autocar, el viatge resultarà summament econòmic, i la comoditat de poder anar i tornar amb una facilitat de temps remarcable.

En un festival sobre pista coberta, organitzat pel Nova York Athletic Club, ha estat batut el rècord mundial de la perxa, per l'atleta Keith Brown, el qual assolí la nova marca de 4,37 metres.

Una altra marca notable fou el salt d'alçada del jove Marty, que franquejà 2,055 metres.

El diumenge passat, a Can Tunis, va entrenar-se l'equip que representant Catalunya ha de participar en el Cross Peninsular que el diumenge vinent s'ha de celebrar a Donostia.

L'entrenador va palesar el seu optimisme en constatar la bona forma dels seus xicots.

A Burjassot es va celebrar el campionat valencià de cross. Va guanyar Camps, del Comerç, seguit de Colera, Calatayud, Copete, Manyó, Cristóbal, Del Arco, Ramon, etc. El C. A. Comerç va classificar-se en primer lloc, davant de l'Agrupació Atlètica Valenciana.

El vencedor del francès Barrás, en el transcurs de la quarta represa, en ésser desqualificat el francès, per boxar incorrectament.

El combat, en la seva curta durada, va decepcionar. Ambdós pugils foren acomiadats amb mostres de desgrat.

Dimarts, a Palma, se celebrà una reunió, en la qual s'obtingueren els següents resultats:

Martín II vencé Céspedes, per punts: Soria vencé Moro, per punts; Gori i Tuset, matx nul; Chén Morejón vencé Flynn, per punts; Lozano va vencer Las Heras, per punts.

El conegut promotor de boxa argentí, Rugiero Descantes, ha manifestat que el vencedor del combat entre el gegant argentí Víctori Campolo i el xilè Godoy serà acarat al campió del món, Camnera, en el cas que aquest veni Tommy Loughlan.

Ben Jeby, l'antic campió del món dels pesos mitjans, ha estat recentment batut per punts als Estats Units (Paterson) per Al. Diamond.

Godwin, que no ha gaires dies obtingué un honorable resultat de matx nul davant de Maix Rosenbloom, no ha pogut millorar aquest

REM

Regates del Club Marítim

Diumenge tingueren lloc les regates socials organitzades pel Club Marítim, amb un recorregut de 500 metres línia recta.

Els resultats foren:
Outriggers a quatre remers:
Primer bot: "Doris"; equip groc: Perry, Faura, Luque i Sgrangues; timoner, Pasqual; temps, 1 m. 36 s.
Segon bot: "Rosas"; equip blanc: Guillén, Royo, Beniqué i Pont; timoner, Millet; 2 m. 11 s.

Skiff:
Primer bot: "Josa"; J. Gasoliba (groc); Segon bot: "Sunyer"; J. Berdugo (blanc); a 5 s. 1-5.

Outriggers a dos remers:
Primer bot: "Juan Camps" (equip blanc); Calabuig, Pons; timoner, timoner, Pasqual; 1 m. 48 s. 1-5.
Segon bot: "Lucita" (equip groc); Perry, Faura, Sgrangues, Luque, Sureda, Pasqual, Novelles, Gasoliba; timoner, Millet; temps, 1 m. 53 s. 3-5.

El resultat per punts ha estat un empat, car tant els equips grocs com els blancs sumaren 10 punts.

Regates del Club de Mar

El Club de Mar celebrà també diumenge regates eliminatòries per a l'anar possessió de botes als seus equips. L'equip Riera, Enric, timoner Moradell guanyà la possessió del bot "Moltfort" per ample marge a la primera prova, i per abandonament dels seus contrincants a la segona.

En l'última, femers guanyaren la possessió dels equips següents:

1. Miquel Pasqual, Castellet i Ginestà, timoner Carrión, pel bot "Tramuntana"; 2. Sastre, Aras, Puig, Segura, timoner Maspons, pel bot "Saló"; 3. Castellet, Buiça, Llon, Corrons, timoner Ochoa, segona possessió del bot "Saló".

Totes les proves van disputar-se a 200 metres línia recta.

resultat en un combat que el dia 25 passat va disputar a West Palm Beach (EE. UU.) davant el veterà Mickey Walker.

El pes ploma anglès Cuthbert Taylor, que reapareixia el passat dia 26 a Merthyr, País de Gal·les, després de sis mesos d'absència del ring, va adjudicar-se una honorable decisió per punts sobre Albert Baker.

El manager de Gironès ha assegurat a un col·lega local haver entrat novament en negociacions amb uns empresaris anglesos per a produir el campió d'Europa dels ploma a Liverpool. L'adversari de Gironès seria Nel Tarleton.

Artero ha confirmat igualment que Jeff Dickson, que marxà el mes que ve cap als Estats Units, portarà l'encàrrec de contractar Eddie Miller per a venir a posar en joc a Barcelona, enfront del gracienc, el seu títol de campió del món dels ploma.

Sembla que els managers Oyarzabal i Dupré no han arribat a un acord per al traspass del pes fort basc Isidoro Gastanaga del primer al segon. Oyarzabal demana una indemnització de 25.000 francs. Malgrat aquesta manca d'acord, Isidoro ha anunciat que marxaria un dia d'aquests cap a París.

Al Circ Price se celebrà diumenge una reunió pugilística. Es van registrar els següents resultats:

Ino II baté, en vuit repeses, per punts, el levantí Primo Rubio.

L'asturià Peña posà k. o. al segon assalt el suís Claver.

Pedrito Ruiz baté, per punts, el català Safont, l'actuació del qual no degué.

El valencià Santgeli fou declarat vencedor del francès Barrás, en el transcurs de la quarta represa, en ésser desqualificat el francès, per boxar incorrectament.

El combat, en la seva curta durada, va decepcionar. Ambdós pugils foren acomiadats amb mostres de desgrat.

Dimarts, a Palma, se celebrà una reunió, en la qual s'obtingueren els següents resultats:

Martín II vencé Céspedes, per punts: Soria vencé Moro, per punts; Gori i Tuset, matx nul; Chén Morejón vencé Flynn, per punts; Lozano va vencer Las Heras, per punts.

El conegut promotor de boxa argentí, Rugiero Descantes, ha manifestat que el vencedor del combat entre el gegant argentí Víctori Campolo i el xilè Godoy serà acarat al campió del món, Camnera, en el cas que aquest veni Tommy Loughlan.

BASE-BALL

Amb motiu del festival celebrat a l'Estadi, amb ocasió del repartiment dels premis corresponents al passat campionat, van jugar diumenge els equips dels campions i sots-campions de cada categoria.

El Canadenc (campió de segona categoria) fou batut pel Casal Barcelonista (sots-campió) per quatre a cap.

El F. C. Barcelona, secció de base-ball (campió de primera categoria) guanyà el Català B. B. C. (sots-campió) per cinc a tres.

CICLISME

Per començar la temporada de curses, l'Esport Ciclista Català ha organitzat la primera, reservada als principiants, la qual se celebrarà el 25 de març.

Aquesta cursa comprèn un circuit de 66 quilòmetres, a recórrer en la següent forma:

Sortida neutralitzada de l'estatge social per donar la sortida oficial a Sant Andreu i seguir a coll de Montcada, Cardanyola, Sant Cugat, Rubí, Canyet, Castellbisbal, Martorell, Molins de Rei, Sant Feliu. Esplugues i Pedralbes, on hi haurà situada l'arribada.

Shan fixat deu premis en metàl·lic i objectes per als deu primers classificats i una copa a disputar entre equips de cinc corredors, la qual serà atorgada per la casa patrocinadora d'aquesta prova.

Els Sis Dies de Copenhaguen han acabat amb la victòria de l'equip Putzfeld-Funda, alemanys, els quals han cobert 3.290 quilòmetres.

La classificació fou la següent: Primer: Funda - Putzfeld, 209 punts.

A dues voltes: Segon: Falk Hansen-Rieger, 420; tercer: Billiet-Martin, 309; quart: Chory-Fause, 185 punts.

A quatre voltes: Cinquè: Igau-Ressiger, 220; sisè: Dorn-Maczinsky, 169 punts.

A cinc voltes: Setè: Bresciani-Prieto, 189.

A set voltes: Vuitè: Dasholt-Van Neck, 249.

EXCURSIONISME

Avui, a dos quarts de vuit, al Centre Excursionista de Catalunya, organitzada per la Secció d'Esports de Montanya, tindrà lloc una conferència a càrrec del senyor Delmir de Caralt sobre "Excursionisme i clima".

El Consell de Govern de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya recorda a totes les entitats federades que avui, a les deu de la nit, hi ha assemblea general ordinària al seu estatge social, Santa Anna, 10, primer.

Al mateix temps fa avinent a tots els delegats que hi assisteixin que se serveixin lliurar el full d'estadística degudament emplenat que va trametre's al seu degut dia.

El Grup Excursionista "Acció", de Penya Fox, celebrarà avui una conferència a càrrec de Rafael Maria Martínez, secretari de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, sota el tema "El desenvolupament de la fotografia a Catalunya" (amb projeccions sobre les Guàrdies). El dit acte tindrà lloc a l'estatge de la Penya, Coroleu, 15.

ESPORTS DE NEU

Shan disputat a Helsinki (Finlàndia), els campionats mundials de patinatge sobre gel, de velocitat.

Examinats els resultats obtinguts en les quatre proves reglamentàries sobre les distàncies de 500, 1.500, 5.000 i 10.000 metres, s'ha establert la següent classificació:

Primer i campió del món, Bernt Evensen (Noruega), el qual ja fou campió del món l'any 1927.

Segon, Wasenius (Finlàndia). Tercer, Ballangrud (Suècia). Quart, Stiepl (Àustria).

FUTBOL

La Federació suïssa no començarà la preparació del seu equip que ha de prendre part al campionat per a la Copa del Món, fins que s'hagin acabat els partits oficials en curs.

El partit Egipte - Palestina es jugarà el 16 de març, i el partit de volta Palestina - Egipte, el 31 del mateix mes. En aquest grup s'ha retirat Turquia.

Romania vol retardar el seu partit eliminatòri amb Iugoslàvia, anunciant per al dia 15 d'abril.

Els romanesos volen que es jugui el 6 de maig, per conveniència del seu campió.

La Federació Espanyola de Futbol ha designat, d'acord amb el seleccionador senyor García Salazar, el següent equip nacional, que jugarà amb Portugal en la primera eliminatòria per a la Copa del Món: Zamora, Zabalo, Quincoces, Cilareu, Marqueta, Fede, Ventolrà, Iraragorri, Lángara, Regueiro i Gorostiza.

Aquest equip jugarà avui a Madrid amb la selecció Centre, integrada per Pacheco, Villa, Otaso, Souto, Valle, López, Lazcano, Guizarro, Sañudo, Hilario i Enillín.

Resultats dels partits del Campionat italià:

Napoli-Livorno, 1-0.
Bologna-Florentina, 0-0.
Juventus-Fiorentina, 1-1.
Ambrosiana-Triestina, 2-1.
Lazio-Torino, 1-0.
Genova-Alessandria, 1-0.
Roma-Vercelli, 2-1.
Brescia-Milano, 3-0.
Casale-Padova, 0-0.

Classificació general: Ambrosiana, 30 punts; Juventus, 33; Napoli, 30; Bologna, 28; Roma, 20; Milano, 25; Fiorentina, 24; Lazio, Vercelli i Brescia, 21; Triestina, 21; Livorno i Palermo, 21; Genova, 18; Torino, 18; Padova, 18; Alessandria, 17; Casale, 11.

NATAIO

El Consell Directiu del Club de Natació Barcelona, per tal de correspondre a les contínues consultes que ve rebent de la gran multitud de joves que desitgen ingressar-hi, es complau a recordar-los que únicament per tot el present mes de febrer regiran les especials i avantatjoses condicions establertes temporalment, amb el llibre fi de correspondre a la deferència que ve dispensant-se a l'esmentat Club.

Per un error de composició va sortir a la capçalera de la nostra ressenya d'ahir que Enriqueta Sabata havia batut dos rècords. La qual serà atorgada per la casa patrocinadora d'aquesta prova.

Els Sis Dies de Copenhaguen han acabat amb la victòria de l'equip Putzfeld-Funda, alemanys, els quals han cobert 3.290 quilòmetres.

La classificació fou la següent: Primer: Funda - Putzfeld, 209 punts.

A dues voltes: Segon: Falk Hansen-Rieger, 420; tercer: Billiet-Martin, 309; quart: Chory-Fause, 185 punts.

A quatre voltes: Cinquè: Igau-Ressiger, 220; sisè: Dorn-Maczinsky, 169 punts.

A cinc voltes: Setè: Bresciani-Prieto, 189.

A set voltes: Vuitè: Dasholt-Van Neck, 249.

EXCURSIONISME

Avui, a dos quarts de vuit, al Centre Excursionista de Catalunya, organitzada per la Secció d'Esports de Montanya, tindrà lloc una conferència a càrrec del senyor Delmir de Caralt sobre "Excursionisme i clima".

Així mateix a les deu de la nit tindrà lloc la lliçó de "Cants de montanya", que dirigirà el mestre senyor Josep López.

MOVIMENT BORSARI

MERCAT LLIBRE

El mercat d'especulació, en les sessions que celebrà ahir, mantingué la tònica poc favorable que es ve registrant darrerament. Lliurat del sector carriler, que aconseguí realitzar un volum d'operacions bastant apreciable, en la resta del mercat dominà la indecisió i extrema passivitat, creuant-se les compravendes en escàs nombre. Pel que respecta a la tendència en canvis, en general es registra feixugor, ja que tot i aparèixer en el detall que donem a continuació algunes millores, si tenim en compte que les operacions es feren per termini pròxim, veiem que la "doble" no ha estat defensada. Es de remarcar la baixa registrada per les Chades, en aquesta jornada més considerable que en anteriors sessions.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

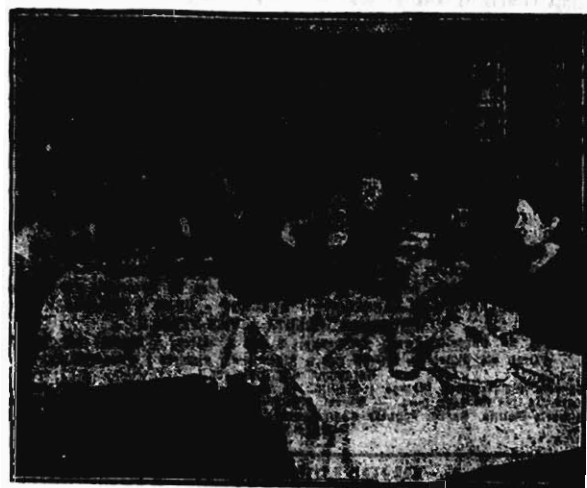
en alguns moments. Perquè respecta a la tendència en canvis, en general es registra fèl·luxe, ja que tot i aparèixer en el detall que donem continuació algunes millores, si tenim en compte que les operacions es foren per termini pròxim, veiem que la "doble" no ha estat defensada. És de remarcar la baixa registrada per les Chades, en aquesta jornada més considerable que en anteriors sessions.

Tanca fixada pel Mercat Lliure de Valors en la reunió de Borsa:

LA VILA LAIETANA

La "Residència d'Oficinistes" sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya

VIA LAIETANA, 26

UN ASPECTE DEL MENJADOR

La vida moderna, que ha obert a la dona els amplis camins de la independència social i l'ha posada en situació de desplegar tota mena d'activitats que són necessàries per a guanyar-se el pa de cada dia, ha creat també per a la dona una sèrie de problemes a resoldre que han fet necessària una labor social especialitzada d'una delicadesa evident.

A Barcelona es podrien comptar a milers les dones que no tenen a la ciutat persones de la família amb qui conviure, o que hi tenen famílies amb els quals no els interessa compartir la taula ni adaptar-se als seus costums. Aquestes persones, senyoretes o senyores, troben, considerat el caràcter mesquí de la nostra societat, dificultats de diversos ordres per a conviure en moltes cases de dispenes. I això seria encara un mal passador, perquè les persones amb qui han d'estar d'aquí és amb la pròpia consciència, i no fos que una senyoreta dins la nostra societat no pot encara donar expansió de grat a les seves preferències si no cerca l'ajut d'altres persones coincidents en gustos i aficions.

I aquest, encara que no ho sembli, és un problema d'una importància cabdal. L'assoliment de la completa llibertat individual dins la societat és per a la dona que treballa una qüestió d'interès evident.

Hem podrà objectar que a Barcelona no manquen establiments, anomenats cases de família, on és possible de residir tot mantenint aquesta condició d'independència. Però cal que hom vegi de prop quina mena d'independència frueixen aquestes persones internades en les anomenades cases de família, regentades sovint per monges mancades

de tot amor de família, administradores glacials d'uns interessos econòmics que tenen en elles uns servidors fidelíssims.

Aquesta mena d'establiments és dolorós haver d'afirmar que no tenen regeneració possible. En ells una persona troba una certa llibertat amb tal que el diumenge de bon matí sapiga complir obligacions que les directores de la casa conceptuen espirituals; però a desgrat d'aquesta llibertat hi ha una manca de familiaritat desoladora.

I és que la misèria és la principal presidenta d'aquests establiments. El repartiment de l'alimentació, fet a manera de caserna, els fa arribar el menjar en condicions reprovables si és que no els resulta insuficient. Això crea entre elles un ambient d'egoisme i de rapinya que fa — i en podríem citar casos concrets — que si una noia un dia no es pot llevar a l'hora de costum per no trobar-se bé, o perquè no li convé llevar-se, s'hagi de quedar sense el desdormit, que una altra s'ha emportat per partida doble.

Hem dirà que són qüestions petites, gairebé d'arran de terra, i tindrà raó. Però també tenim nosaltres raó de reportar-les, perquè considerem que el destí d'una dona és una mica més important que el d'haver d'anar un pot de llet o be un llouquet distrets damunt d'una taula. Resoldre el problema de l'estat de la dona en semblants condicions equival a no resoldre'l, i el que és pitjor, a fomentar la rapinitat i l'egoisme entre el sexe femení.

Davant d'aquesta idea de llibertat a tot de campanya, de reminiscència col·legial d'ambient esquitat, calia que la dona amb facultats su-

ficients per regir-se pogués trobar un ambient més realment familiar i per tant més amable i adequat a la seva situació. Perquè no té res de familiar una disciplina menuda ni una reunió per remeses a l'hora dels àpats davant d'unes tristes i despatades taules llargues i arrengrades d'una manera més militar que no pas severa. Calia — repetim — proporcionar a la dona lliure que viu del seu treball quotidià un ambient adequat, en el qual el perfeccionament individual en tots els sentits no trobés cap mena de traves i a més no s'hagués d'avergonyir o de plànyer de les deficiències d'un estatge adonzenat.

Un buit d'aquesta mena el ve a omplir la "Residència d'Oficinistes" situada a la Via Laietana número 26 i establerta sota el Patronatge de la Generalitat de Catalunya. Almenys, amb la creació d'aquest establiment hi haurà una classe de noies que podrà, amb els avantatges consegüents, residir dignament en un lloc adequat i gaudir de tota la llibertat que li calgui per atendre les seves obligacions professionals a les hores obligades i per a lliurar-se d'una manera folgada a la vida de relació que li pugui crear el seu tracte social.

Amb la creació d'aquesta residència, la noia oficinista, doncs, troba resolt tots els problemes i exigències que li posa davant la vida moderna en la qual ha de desplegar la seva activitat. En ella la noia oficinista no li mancarà ambient propici, companyonia franca, la sensació de trobar-se en la llar pròpia i una decidida protecció en tota mena d'escomeses de la vida social o individual. Això en aquest temps és molt; i és més encara si es té en compte que per gaudir de tots aquests avantatges no li cal cap mena de submissió material ni moral, ni cap altre deure i obligació que no sigui el respecte mutu, que és al capdavant allò que la discreció exigeix en totes les esferes de la vida social. Això vol dir que la independència d'espirit li és concedida en absolut i a to de les característiques del temps modern, de manera que no cal dir que aquella disciplina de tot de campanya ha estat substituïda per una disciplina més adequada a persones cultes i conscients.

Si fem aquestes afirmacions són, naturalment, establint els casos normals de residents que es troben en el pla de gaudir dels avantatges de la vida de família sense desviacions perjudicials per a elles ni per a les seves companyes de residència, el prestigi i el bon nom de les quals és tan respectable com el d'hom mateix. I per això si que existeix un principi de disciplina i d'autoritat dins la residència, necessari arreu on s'apleguen diverses persones, sigui del sexe que sigui.

No va ésser cosa fàcil poder donar realitat a aquesta remarcable obra. Les dificultats més importants consistien a trobar un local adequat que disposés de les condicions necessàries a l'establiment d'una residència com la que està ocupant la nostra atenció. Però com que al món un problema pot esdevenir difícil de resoldre però mai insoluble, les persones que propugnaren l'establiment de la Residència d'Oficinistes aconseguiren la cooperació eficaç del Sr. Rivals, propietari de la casa de la Via Laietana, número 26, el qual es presta a disposar els pisos quart i cinquè d'aquest immoble, tal vegada no d'una manera absoluta en les condicions que les fundadores haurien desitjat, però els deixa en situació de treure'n un gran partit.

Com hem dit abans, la Residència d'Oficinistes funciona sota el patronatge de la Generalitat de Catalunya i sota la direcció intel·ligent de la senyoreta Carme Espinosa de los Monteros, la qual és ajudada per dues actives i discretes col·laboradores que ajuden a imprimir a la marxa de l'establiment la màxima eficàcia. Aquestes són les senyoretes Maria Donato i Maria Monegal.

La Residència compta amb tots els avantatges d'una instal·lació moderna. Per trenta duros al mes una oficinista pot atendre totes les obligacions personals que exigeix la vida, troba menjars abundants i es veu sempre voltada d'un mobiliari modern que contribueix al seu optimisme i li fa més agradable l'estada en un lloc en el qual poc enyorarà les atencions de la família, gràcies a l'esforç personal de les dirigents de l'establiment.

Tots aquests són elements pràctics que contribueixen a que les persones interessades es desenrotllin dins una esfera de vida sana, confortable i plaent, dins els mitjans econòmics que fa possibles la remuneració d'una noia oficinista.

La possessió d'aquests sans elements al costat dels avantatges espirituals de la cultura que la Residència procura atendre, han de fer de la persona inscrita una perfecta dona educada al compàs de l'època moderna.

Ara la Residència d'Oficinistes és l'inici d'una obra sadollada de prometençes. És, es pot dir, el fonament d'una obra social que no es deturà en el reduït índex de proporcionar a les noies oficinistes una llar adequada en el cos complex de la urbs barcelonina. La idea que ha fet una realitat aquesta Residència té una horitzó molt més vastos i una ambició ben digna d'ésser tinguda en consideració i suportada amb tot entusiasme.

Alliberada de tota mena de prejudicis sectaris, la Residència d'Oficinistes ha iniciat el seu camí ple de prometençes esperançadores si es té en compte que la seva direcció està en bones mans. La senyoreta Carme Espinosa de los Monteros és una garantia d'aquesta labor que el treball i la discreció femenina farà fecunda i eficaç.

Cal només tenir en consideració que el pla és d'una gran extensió. La senyoreta oficinista en ingressar a la residència no s'estancará com la persona que fa la viu-viu i es concreta a viure modestament amb una conformitat fatal d'una vida sense estímuls ni nobles cobejances. Hom atendra el seu perfeccionament professional i de cultura general posant al seu abast una nodrida i adequada Biblioteca, establint classes d'idiomes i organitzant conferències i cursos de perfeccionament. Totes aquestes iniciatives és evident que han de contribuir a la perfecció espiritual de la dona, aspecte avui dia tingut en un abandonament per organitzacions que confonen els profits espirituals amb un esquitit espiritualisme mansoi voltat d'idees estrafolàries i contradictòries a l'espirit del temps modern.

La dona, ajudada de tots aquests elements de cultura, pot, indubtablement, ocupar el lloc que li correspon dintre la societat, no ja dins les funcions que són tradicionals, sinó en una sèrie d'aspectes que fins ara han semblat reservats només al sexe masculí. Es per això que una fundació com la Residència d'Oficinistes, mirant per l'esdevenidor de les dones que treballen, compleixen una labor social digna de tota mena d'elogis, i no solament digna, també, de la protecció decidida de la primera institució de Catalunya, sinó també de tots aquells patriotes que senten l'amor

a Catalunya per damunt de tot. És obligació dels catalans de contribuir a la dignificació de totes les nostres coses, i aquesta Residència d'Oficinistes ha pres a casa nostra el seu origen, i el que és més falaguer, ha nascut a l'escali de la Generalitat de Catalunya.

Perquè cal no perdre de vista que la Residència d'Oficinistes està destinada a realitzar una labor social d'una importància evident dins l'element femení de Catalunya, ja que els projectes per al seu expansionment no es concreten a la labor cultural assenyalada anteriorment. La Residència es preocuparà de la cultura física de les seves inscrites, la qual cosa podrà realitzar al marge de manifestacions exhibicionistes i de dubtosa esportivitat que han acabat per fracassar. Es preocuparà de les assegurances socials, la qual cosa si és necessària a tothom, més ho és a una classe de treballadores de la ploma que necessita trobar les garanties necessàries i l'assistència convenient en les circumstàncies especials que la vida els pot deparar.

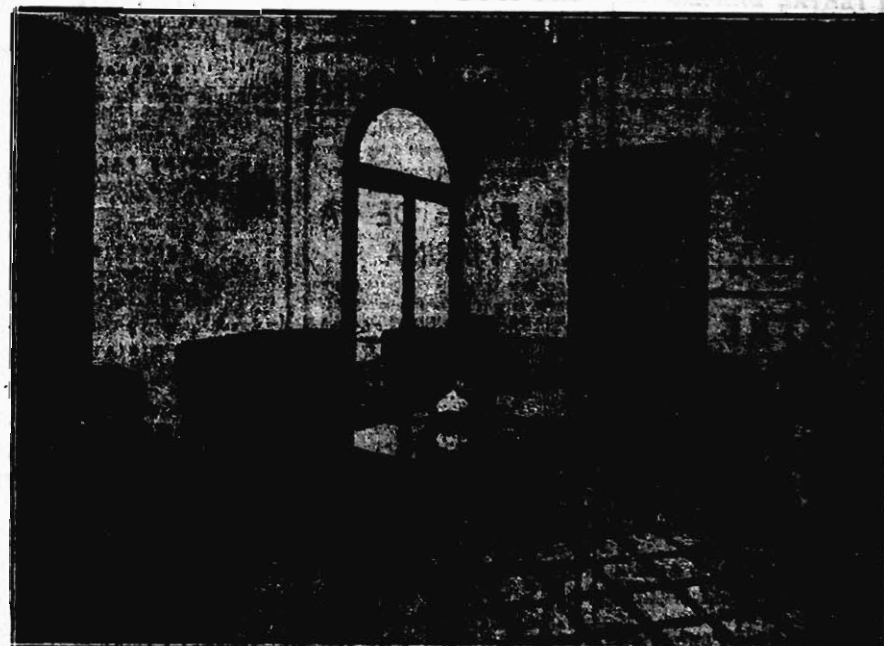
Tota aquesta activitat es pot resumir en una bella aspiració humana i justa: el benestar material i espiritual de la noia oficinista.

A aquesta fi, doncs, tendeixen tots els bons propòsits de la direcció de la Residència, la qual no es concretarà a voltar d'aquesta importants profits les nostres oficinistes, sinó que

entre els projectes a realitzar hi ha el de fer un estudi de les residències estrangeres similars.

Convé a tot bon patriota estimar aquesta simpàtica iniciativa, les referències més justes de la qual les poden proporcionar les senyoretes oficinistes inscrites que ja gaudeixen dels beneficis inicials de la Residència. Si hem fet esment d'altres institucions similars ha estat precisament per a establir la diferència que presideix les concepcions antagòniques d'aquestes. Cal exiliar de la vida ciutadana la terranyina d'imposicions arcaiques que proporcionen a les noies una llibertat precisament condicionada en la facultat més important. És la llibertat de l'espirit sense traves de cap mena. Aconseguida aquesta noble llibertat, una persona és molt més capaç de portar el control dels actes propis i de tenir en la societat la figura destacada que li cal tenir.

Per totes les raons exposades hem d'agrair el patronatge de la Generalitat i més encara la comesa de la direcció de la Residència d'Oficinistes, ja que ens consta que tant la seva directora, senyoreta Carme Espinosa de los Monteros, com les col·laboradores que l'ajuden, senyoretes Maria Donato i Maria Monegal, seran fidels interpretes del sentit general de les inscrites i animadores excel·lents de la nova Residència d'Oficinistes.

HALL DE LA RESIDENCIA

TRIBUTACIÓ SOBRE LA PROPIETAT URBANA
(Registre Fiscal)
DEFENSA DEL CONTRIBUENT
CONSULTA GRATUÏTA
C. Zimmermann Bria
Agent administratiu matriculat
Altes i baixes automòbils - Altes i baixes contribució - Pagament de contribució i impostos de tota mena
VIA LAIETANA, 44, pral. - Telèfon 24845
BARCELONA
Despatx de 10 a 1 i de 6 a 8

Wangüemert
Centre d'Instrucció - Corts Catalanes, 586. Tel. 35017.
Alumnes oficials, lliures, externs i mig-pensionistes

Magatzem de Merceria, Pelleteria i Novetats
FILL DE JOAQUIM BOFILL
Casa fundada l'any 1875

VIA LAIETANA, 28
Telèfon 25017

J. Cabarrocas - Lluch
TRAFIC INTERNACIONAL
Agent de Duanes Col·legiat
Filials a:
Portbou
Cerbère
Irún
Hendaye

Casa Central
BARCELONA
Via Laietana, 28
Telèfon 18767
Adreç. tel.: Cabarrocaslluch
Clau: A B C - 6.ª edició

Pere Fondevila i Sola
CORREDOR DE CANVI I BORSA
Informació - Compra i venda de Valors, al comptat i a termini
Oportunitat de capitals en debtes - Subscripcions a emprèstitos
VIA LAIETANA, 40, ent. 1.ª - BARCELONA - TELÈFON 23044

CAMBRA DE COMERÇ ITALIANA
Via Laietana, 47, segon, primera
Telèfon 15622
Facilita gratuïtament tots els informes sobre l'intercanvi italo-espanyol

CENTRIC HOTEL
Gran confort modern - Pensió completa des de 12'30 pessetes
Habitacions des de 5 pessetes
Coberts a 5 pessetes - Servei acurat
RAMBLA DELS ESTUDIS, 3 - BARCELONA - TELÈFON 17441

OSTRES I MARISCOS - Les millors OSTRES i els millors MARISCOS es venen a la casa més antiga de Barcelona. Recepció diària. Puresa sanitària garantida
Saló de degustació - Servei a domicili

L'Ostrícola Marennesa
BOQUERIA, 27 - BARCELONA - TELÈFON 18718

RADIO COSSA
Presenta els nous models
Petit WIKING i Super NAUEN
de 8 i 4 vàlvules, amb dispositiu per a ones curtes, extracurtes i llargues. Gran abast i puresa de so
LLARGS TERMINIS
VIA LAIETANA, 18
TELÈFON 23538

EXPOSICIONS D'ART
GALERIES LAIETANES
CORTE GATILLO, 618
A. ANTIGA
D. BAIXERES
R. CALSINA
JOSEFA MAINADER
Fins al 3 de març, vint

LA PINACOTECA
PASSAGE DE GRACIA, 40
IU PASQUAL
Fins al 9 de març, vint

SALA BUSQUETS
PASSAGE DE GRACIA, 40
Albert Rafols
Fins al 9 de març

SYRA
OPIVATICO, 222 - Telèfon 18994
AM i ORNAMENTAL
ROVIRA SOLER
Fins al 10 de març

SALA PARES
R. CORTES CARRERES
RAMON DE CAMPANYA
Exposició de pintura catalana
Fins al 9 de març

SALA GASPÀR
CONSELL DE GENT, 222 - Tel. 18994
Pintures, Olors, Brosses, Brosses, Brosses
Rafael Estrany
Fins al 9 de març

GALERIES VALENCIANO
PLAZA BACCH, 10
EXPOSICIÓ D'ARTS
Del 8 al 22 de març

No podem publicar les notes pregades que no vinguin acompanyades amb un timbre o signatura coneguda

